

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 24 / II Legislatura / Tercer període

Dimecres, 10 d'abril de 1985

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 23

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i set minuts.

El M. H. Sr. President adreça a la Cambra uns paraules commemoratives del cinquè aniversari del restabliment del Parlament (p. 1099).

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei d'Arxius i esmenes reservades per a defensar en el Ple (Primer punt de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller de Cultura (p. 1100).

Articulat

Article 1

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1102).

Article 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Vintó (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 2 (p. 1102).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Camps i Vallejo (CiU) (p. 1102).

Votació de l'esmena núm. 1 : rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1102).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1102).

Article 3**Apartat 1**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 2, de supressió)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 3, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S)*, juntament amb les esmenes núms. 9, 11 i 30 (p. 1103).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Camps i Vallejo (CiU)* (p. 1103).

Votació de l'esmena núm. 3 : *aprovada per unanimitat* (p. 1103).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 1103).

Article 4

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica, la qual és acceptada per assentiment (p. 1103).

Text del Dictamen

Votació (amb l'esmena tècnica incorporada) : *aprovat per unanimitat* (p. 1103).

Article 5

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 4, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)*, juntament amb les esmenes núms. 6, 7, 8, 10, 12, 17 i 27 (p. 1103).

Torn en contra : *I. Sr. Camps i Vallejo (CiU)* (p. 1104).

Lletra b)

Esmena del G. p. Popular (núm. 5, d'addició i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Garriga (P)* (p. 1104).

Torn en contra : *I. Sr. Camps i Vallejo (CiU)* (p. 1105).

Votació de l'esmena núm. 4 : *rebutjada per 26 vots a favor, 58 en contra i 9 abstencions* (p. 1105).

Text del Dictamen

Votació de l'esmena núm. 5 : *rebutjada per 9 vots a favor, 58 en contra i 26 abstencions* (p. 1105).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions* (p. 1105).

Article 6

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 1105).

Article 7

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 6, de modificació, i 7, d'addició i de supressió)

Debatudes i decaigudes abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 1105).

Article 8

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 8, de modificació)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. Socialista (núm. 9, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 1105).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions* (p. 1105).

Article 9

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 10, d'addició i de supressió)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions* (p. 1105).

Article 10

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de supressió)

L'I. Sr. Soto (S) anuncia la retirada de l'esmena núm. 13 i lliura una esmena transaccional a la Mesa (p. 1105).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 13 (p. 1105).

Votació de l'esmena núm. 11 : *rebutjada per 27 vots a favor, 69 en contra i 2 abstencions* (p. 1105).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 12, de supressió)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 1105).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 1106).

Article 11

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica, la qual és acceptada per assentiment (p. 1106).

Text del Dictamen

Votació (amb l'esmena tècnica incorporada) : *aprobat per unanimitat (p. 1106).*

Article 12**Lletra c)**

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de supressió)

Decaiguda abans (esmena núm. 11).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 1106).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1106).*

Article 13*Text del Dictamen*

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1106).*

Addició d'un nou article

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 14, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 15 i 16 (p. 1106).*

Torn en contra : *I. Sr. Camps i Vallejo (CiU) (p. 1106).*

Votació de l'esmena núm. 14 : *rebutjada per 30 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1107).*

Article 14**Apartats 1 i 2**

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 15, d'addició, i 16, de modificació)

Debatudes i decaigudes abans (esmena núm. 14).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 95 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 1107).*

Article 15**Lletra a)**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 17, de supressió i de modificació)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 4).

Lletra b)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 18, de modificació)

La I. Sra. Vintó (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1107).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 67 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 1107).*

Article 16

Esmena del G. p. Popular (núm. 19, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garriga (P) (p. 1107).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 1107).*

Votació : *rebutjada per 11 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció (p. 1107).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 86 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 1108).*

Article 17*Text del Dictamen*

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1108).*

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S) (p. 1108).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 1108).*

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1108).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 67 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció (p. 1108).*

Article 19

Esmena del G. p. Popular (núm. 21, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Garriga (P) (p. 1108).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 1108).*

Votació : *rebutjada per 15 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 1109).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 82 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions (p. 1109).*

Article 20

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

L'I. Sr. Camps i Vallejo (CiU) lliura a la Mesa una esmena transaccional (S) (p. 1109).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional (p. 1109).

Votació de l'esmena transaccional : aprovada per unanimitat (p. 1109).

Articles 21 i 22

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1109).

Article 23

Apartat 3

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 23, de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1109).

Torn en contra : I. Sr. Marimon (CiU) (p. 1109).

Votació : rebutjada per 5 vots a favor, 66 en contra i 26 abstencions (p. 1109).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 88 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 1109).

Article 24

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1110).

Addició d'un nou Capítol VI

Addició d'un article 25

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 24 i 25, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1110).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Vallejo (CiU), que hi proposa una correcció (p. 1110).

Votació de l'esmena núm. 24 : feta després (Títols).

Votació de l'esmena núm. 25 : aprovada per unanimitat (p. 1110).

Disposicions transitòries

Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de modificació)

L'I. Sr. Soto (S) n'anuncia la retirada (p. 1110).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1111).

Segona

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica, la qual és acceptada per assentiment (p. 1111).

Tercera

Text del Dictamen

Votació conjunta : aprovades per unanimitat (p. 1111).

Addició d'una Disposició transitòria quarta

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 27, d'addició)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 4).

Addició de noves Disposicions addicionals

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 28 i 29, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1111).

Torn en contra : I. Sr. Camps i Vallejo (CiU) (p. 1111).

Esmena del G. Socialista (núm. 30, d'addició)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 3) (p. 1111).

Votació de l'esmena núm. 28 : rebutjada per 31 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 1111).

Votació de l'esmena núm. 29 : rebutjada per 4 vots a favor, 71 en contra i 26 abstencions (p. 1111).

Disposicions finals

Text del Dictamen

Votació : aprovades per unanimitat (p. 1111).

Títols, Exposició de Motius, títol de la Llei

Text del Dictamen

Votació, amb l'esmena núm. 24 incorporada : aprovat per unanimitat (p. 1111).

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1111).

Modificació de l'ordre del dia

Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre la Proposta de redacció harmònica de la Llei de Creació dels Centres d'Informació i Desenvolupament Empresarials (Nou punt de l'ordre del dia.)

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1112).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1112).

Modificació de l'ordre del dia

El M. H. Sr. President anuncia que el punt 2 passa a ser el 5 (p. 1112).

Interpe·llació al Consell Executiu sobre els ajuts als joves que acaben la formació professional

Formulació : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1112).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1114).

Rèplica : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1115).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1115).

Interpe·llació al Consell Executiu sobre les cooperatives de neteja de boscos

Formulació : I. Sr. Guitart i Domènech (S) (p. 1115).

Resposta : H. Sr. Conseller de Treball (p. 1117).

Rèplica : I. Sr. Guitart i Domènech (S) (p. 1118).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller de Treball (p. 1119).

Interpe·llació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat de Catalunya

Formulació : I. Sr. Terradellas (S) (p. 1119).

Resposta : H. Sr. Conseller de Governació (p. 1120).

Rèplica : I. Sr. Terradellas (S) (p. 1122).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller de Governació (p. 1123).

La sessió se suspèn a les dues del migdia i tres minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i cinc minuts.

Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre el pre-escolar públic (Sisè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1124).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Mata (S) (p. 1124).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1125), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1125), I. Sra. Sanabra (CiU) (p. 1126).

Posició del Grup proponent : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1127).

Votació del punt primer de la Moció : rebutjat per 45 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1127).

Votació dels punts segon i tercer de la Moció amb l'esmena núm. 1 incorporada : rebutjats per 35 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 1127).

La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i deu minuts i es reprèn a dos quarts de sis i cinc minuts.

Elecció dels cinc representants del Parlament de Catalunya al Consell Social de la Universitat de Barcelona, de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya (segon punt de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1127).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'article 4 de la Llei de Coordinació Universitària i de Creació de Consells Socials (p. 1128).

Votació : Són elegits per majoria absoluta els senyors Verrié, Castellet, Miró, Guillén i Sanmiguel per a la Universitat de Barcelona; Castanyer, Vallverdú, Torrijos, Franch i Vergés per a la Universitat Autònoma, i Valls, Ponsa, Llobet, Nuño i Mirambell per a la Universitat Politècnica de Catalunya.

Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre l'Educació General Bàsica Pública (setè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : I. Sra. Mata (S) (p. 1128).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1129).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1129), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1129), I. Sr. Borràs (CiU) (p. 1129).

Posició del Grup proponent : I. Sra. Mata (S) (p. 1130).

La I. Sra. Mata (S) proposa una esmena transaccional en veu (p. 1130).

Votació de la part introductòria de la Moció : aprovada per unanimitat (p. 1131).

Votació de la frase incisa «al més aviat possible» (esmena transaccional) : rebutjada per 43 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1131).

Votació dels punts primer, segon, tercer i quart de la Moció i del punt cinquè de l'esmena núm. 1 : rebutjats per 44 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1131).

Votació del punt sisè de l'esmena núm. 1 : aprovat per unanimitat (p. 1131).

Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre l'Educació General Bàsica Pública (vuitè punt de l'ordre del dia)

Formulació : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1131).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Mata (S) (p. 1132).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sr. Casanovas (p. 1132) (ER); I. Sr. Casals i Parral (p. 1133) (P); I. Sr. Borràs (CiU) (p. 1133).

Posició del Grup proponent : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1133).

Votació : rebutjada per 24 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1133).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Xarxa Pública d'Instituts de Batxillerat (Novè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sra. Mata (S)* (p. 1133).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 1134).

Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 1134); *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 1135); *I. Sr. Descals (CiU)* (p. 1135).

Posició del Grup proponent : *I. Sra. Mata (S)* (p. 1136).

Votació de la primera frase del punt primer de la Moció (fins a «Ajuntaments de Catalunya» inclòs) : *rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 1137).

Votació de la segona frase de l'apartat primer de la Moció (des de «i les farà» fins al final) : *rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 1137).

Votació de l'apartat segon de la Moció : *rebutjat per 21 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1137).

Votació de l'apartat tercer de la Moció : *rebutjat per 26 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció* (p. 1137).

Votació de l'apartat quart de la Moció : *rebutjat per 21 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció* (p. 1137).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el batxillerat públic (Desè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 1137).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació i d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Mata (S)* (p. 1138).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Descals (CiU)* (p. 1138).

Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 1139); *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 1139).

Posició del Grup proponent : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 1139).

Votació de la Moció, amb l'esmena núm. 1 incorporada : *rebutjada per 18 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 1140).

L'I. Sr. Borràs (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 1140).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Xarxa Pública de Centres de Formació Professional i d'Ensenyament Secundari (Onzè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sra. Mata (S)* (p. 1140).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 1141).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Rúbies (CiU)* (p. 1141).

Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 1142); *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 1142).

Posició del Grup proponent : *I. Sra. Mata (S)* (p. 1142).

Votació de la Moció, amb l'esmena núm. 1 incorporada : *rebutjada per 19 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 1143).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Formació Professional Pública i l'Ensenyament Secundari (Dotzè punt de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 1143).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Mata (S)* (p. 1144).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Rúbies (CiU)* (p. 1144).

Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 1145); *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 1145).

Posició del Grup proponent : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 1146).

Intervenien per a una qüestió d'ordre el M. H. Sr. President, l'I. Sr. Subirà (CiU) i la I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 1146).

Votació de l'apartat primer amb l'esmena núm. 2 incorporada; dels números 1, 2, 3 i 4 i el número 5 de l'esmena núm. 1 : *aprobat per unanimitat* (p. 1146).

Votació dels números 6 i 7 de l'esmena núm. 1 : *rebutjats per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 1146).

Votació de l'apartat segon de la Moció : *rebutjat per 19 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció* (p. 1146).

Preguntes a formular oralment davant el Ple (Tretzè i darrer punt de l'ordre del dia.)

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre les Cambres Agràries

Formulació : *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1148).

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en funcions* (p. 1149).

Rèplica : *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1149).

Pregunta al M. H. Sr. President de la Generalitat sobre unes manifestacions sobre l'afer Flick

Formulació : *I. Sr. Siurana (S)* (p. 1150).

Resposta : *H. Sr. Conseller de Comerç, Consum i Turisme* (p. 1150).

Rèplica : *I. Sr. Siurana (S)* (p. 1150).

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre uns ajuts a l'escola per a deficients mentals Verge de la Cinta, de Tortosa

Formulació : I. Sr. Curto (P) (p. 1151).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1151).

Rèplica : I. Sr. Curto (P) (p. 1151).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1151).

La sessió s'aixeca a tres quarts de deu de la nit i tretze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 23

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Vintró.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei d'Arxius, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

2. *Elecció dels cinc representants del Parlament de Catalunya al Consell Social de la Universitat de Barcelona, de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya.*

3. *Interpe·llació al Consell Executiu sobre els ajuts als joves que acaben la formació professional.*

4. *Interpe·llació al Consell Executiu sobre les cooperatives de neteja de boscos.*

5. *Interpe·llació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya.*

6. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre el pre-escolar públic.*

7. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre l'escola pública d'EGB.*

8. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre l'educació general bàsica pública.*

9. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la xarxa pública d'instituts de batxillerat.*

10. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre el batxillerat públic.*

11. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la xarxa pública de centres de formació professional i de l'ensenyament secundari.*

12. *Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la formació professional pública i l'ensenyament secundari.*

13. *Preguntes amb resposta oral.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, en el dia d'avui coincideixen el Ple que ara iniciem i el cinquè aniversari del restabliment del Parlament de Catalunya, i ha semblat a aquesta presidència que era obligat que, abans d'entrar en la temàtica de la present

sessió, fos feta una evocació d'aquell memorable esdeveniment.

El poble de Catalunya havia estat durant una generació i mitja sense una representació autèntica i qualificada, i, gràcies al seu esforç i als seus sacrificis, va aconseguir de recobrar aquella representació, i amb ella va reconquerir l'ús d'una part de la seva sobirania. En el curs de quatre anys, que van constituir la primera legislatura d'aquest Parlament, i d'un any més, ja pertanyent a la segona legislatura, els mandataris del poble de Catalunya s'han esforçat a anar bastint l'edifici del nostre règim autonòmic, i ho han aconseguit en una part important. Cal destacar sobretot l'assoliment d'una segona legislatura pel que això representa d'estabilitat i de continuïtat de la nostra institució d'autogovern. Però voldria destacar també el clima de franca col·laboració i de mutu respecte que hem aconseguit que sigui la tònica dominant de la nostra Cambra, sense que s'hagin silenciats les lògiques i normals discrepàncies ni s'hagin esmorteït els nostres debats.

Sembla que algú considera que aquesta tònica predominant de la nostra vida parlamentària, que podem qualificar de modèlica, s'hauria d'alterar, però estic segur que l'imperatiu de la consciència catalana i democràtica dels membres d'aquest Parlament i llur alt sentit de la responsabilitat no ho consentiran, i podrem continuar la nostra feina sense crispacions, encara que amb el noble apassionament que donen les conviccions autèntiques i pregonament sentides.

Ens hem aturat un moment a considerar la importància del camí que hem recorregut i la transcendència del nostre punt de partença, però ara hem de reprendre la tasca que ens espera. Abans, però, voldria adreçar en nom de tots i en el propi una salutació cordial i fraterna als nostres estimats col·legues de la legislatura anterior que ens honoren amb llur presència com a invitats, i als quals vull significar el sentiment d'enyorança amb què els recordem, i la seguretat que tenim que, es trobin allà on es trobin, continuaran treballant al servei de Catalunya.

D'acord amb l'article 128.4 del Reglament, la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment al Ple, i el nom de qui les ha formulades, ha estat repartida. Per tant, aquesta Presidència prega que se l'excusi de donar-hi lectura.

Projecte de Llei d'Arxius

El primer punt de l'ordre del dia és Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei d'Arxius i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

La Comissió de Política Cultural ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Jo prego que si hi ha algun membre del

Consell Executiu que vulgui presentar la iniciativa de la Llei, ho faci, i per això tinc el gust de donar-li la paraula.

L'Honorable senyor Rigol té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Rigol) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, dins el procés de reestructuració de tots els béns de cultura que, per mandat estatutari, escau a la Generalitat de Catalunya, no és menys important el que correspon a la gestió, conservació, recuperació, ordenació i difusió de l'imponent tresor de documentació produïda a totes les èpoques pels organismes públics, per les institucions, per les empreses comercials o industrials, i fins i tot per les famílies i pels ciutadans.

Catalunya, país de pas i de frontera, i per això sovint camp d'operacions bèl·liques, ha vist periòdicament espoliat i destruït el seu patrimoni documental. Afortunadament, però, és encara immens i ric el que roman en els nostres arxius i dipòsits documentals. Al costat del seu volum extraordinari, l'interès històric i científic de la documentació arxivística catalana, és excepcionalment elevat i digne d'atenció. En efecte, Catalunya compta amb dipòsits i sèries de documentació de tot ordre, ininterrompudament des de l'Edat Mitjana, tant per l'especial voler dels comtes-reis i magnats, que disposaren l'organització dels arxius de les institucions que s'anaven forjant —monestirs, capítols catedralicis, municipis, Diputació del General, organitzacions benèfico-socials, etcètera—, com pel natural sentiment de conservació del patrimoni escrit, que és inherent als catalans, de tal manera que aquesta riquesa arxivística, única en quantitat i en antiguitat a l'Europa occidental, forma part indestruïble de les característiques nacionals de Catalunya, i com a tal ha de ser preservada i potenciada per les seves institucions de govern.

Així ho reconeix i disposa l'article 6 de l'Estatut d'Autonomia, en atribuir a la Generalitat la competència exclusiva de legislació en la matèria, amb la necessària coordinació amb les disposicions de l'Estat, que preveu l'article 149.1.28 de la Constitució. La tasca d'organització i classificació dels diversos arxius catalans arrenca de molt lluny. Gairebé en el mateix moment en què naixia una institució o un organisme, es desenvolupava el sistema de servir i ordenar la documentació que produïa. Ningú no pot oblidar en aquest sentit la preocupació, per exemple, del comte-rei Alfons I que, a finals del segle XII, en l'esforç de sintetitzar i organitzar la documentació de l'arxiu reial, que feia referència als dominis de la casa comtal de Barcelona, va anar a confeccionar el *Liber feudorum maior*, un dels cartularis més preciosos conservats actualment al nostre país.

I tampoc no es poden oblidar els esforços d'organització arxivística duts a terme a la cancelleria reial per Jaume I, per Jaume II, que copià les tècniques més avançades del moment, representades per la Cort papal, i sobretot Pere III el Cerimoniós, qui, en el seu constant afany ordenador, creà l'important càrrec d'arxiver de l'Arxiu Reial de Barcelona, que dirigiren personatges de competència i prestigi tals com l'humanista Pere Miquel Carbonell, autor de les *Cròniques d'Espanya* i d'una genealogia de comtes-reis catalans, i en l'època moderna la nissaga dels Bofarull : Pròsper, primer dels historiadors de l'escola crítica, que deixà una obra fonamental, escrita amb rigor històric exemplar, com és *Los Condes de Barcelona vindicados*, el 1836, i que inicià la Colección de documentos inéditos del Archivo General de la Corona de Aragón, que havia de re-

presentar la primera projecció internacional dels continguts històrics de l'Arxiu Reial de Barcelona, de Manuel de Bofarull i de Sartorio i de Francesc Bofarull i Sans, fill i nét respectivament de l'anterior, que continuaren la tasca de concentració, organització i difusió encetada per Pròsper de Bofarull.

I a l'època actual fóra injust no esmentar Eduardo González Usterice, autor de la primera guia de l'arxiu, Ferran Valls i Taberner, Ferran Soldevila i Martínez Ferrando.

La mateixa preocupació arxivística palesaren, des de la seva creació, els altres organismes i institucions del nostre país. Cenyint-nos només als últims cent anys, voldríem recordar, en el camp dels arxius municipals, la labor feta per Agustí Duran i Sanpere; en els arxius diocesans i capitulars, per Sanç Capdevila i Josep Sanabre; en els dels notariais, per Josep Rària Madorell i Marimon; en els judicials, per Fèlix Duran i Cañameras, i en els comarcals, per Josep Maria Pons i Guri.

Aquesta preocupació pel nostre patrimoni documental no s'ha donat només en els organismes i institucions públiques, sinó que arreu del nostre país han sorgit persones que gairebé d'una manera anònima, però amb un esforç ingent, han tingut cura de totes les conjuntures històriques de salvament, conservació, ordenació i classificació d'aquest patrimoni, que representa una de les bases més importants del nostre coneixement de la realitat històrica.

També aquest Projecte de Llei que us presento vol donar una resposta dins el marc jurídic i estatutari a l'esforç desenvolupat per institucions i particulars de cara a la conservació d'aquest patrimoni, al seu estudi i a la seva divulgació dels continguts culturals a la societat. Un Projecte de Llei que entronca amb la tradició legislativa d'aquest Parlament autònom sobre aquesta matèria.

En efecte, el Parlament de Catalunya, en la seva època republicana, ja palesà la seva sensibilitat política pel que fa als arxius en la Llei del Servei de Biblioteques, Arxius, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya, del 20 de març del 34, que creava la Secció d'Arxius Documentals, a la qual dedicava específicament l'article vuitè, tot encomanant-li l'organització i el manteniment i la inspecció dels arxius propis de la Generalitat posats a la seva cura; la formació i la coordinació d'inventaris, índexs i altres documents, així com també la relació amb els arxius de Catalunya externs al servei de la Generalitat, i amb els titulars fora de Catalunya, que tinguessin veritable interès per a la història del nostre poble. I amb la Llei de conservació del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya, del 26 de juny del 34, que dedicava vint-i-nou articles a la salvaguarda de l'esmentat patrimoni, tot garantint-ne, a més, la utilització social.

En aquest punt voldria fer meves —i les faig— les paraules següents : «En arxius, el pla del Govern és, fugint dels sistemes de grans concentracions, posar l'Arxiu General de Catalunya a Barcelona; arxius comarcals en les diverses comarques de Catalunya, i arxius locals en els llocs on hi hagi prou documentació per constituir-los.» Aquests mots textuais, en efecte, foren pronunciats en aquest mateix Parlament de Catalunya el 16 de març del 34 —és a dir, ara fa cinquanta-un anys— pel meu il·lustre predecessor i primer Conseller de Cultura de la Generalitat, Honorable senyor Ventura Gassol i Rovira. Per la seva actualitat i pel seu sentit de continuïtat, doncs, no vacillo a presentar la Llei, en tal dia com avui, amb un espe-

rit idèntic, a desgrat del pas dels anys.

I en cas de ser aprovat per les vostres senyories, com demano i espero, aquest Projecte de Llei permetrà, finalment, la cobertura arxivística total del Principat de Catalunya, és a dir, el territori que recau dins la nostra jurisdicció, i aquesta cobertura serà feta dins d'un esperit de modernitat, de dinamisme i d'utilitat immediata, d'acord amb el corrent dels temps que vivim i d'acord també amb l'acreditada afecció del poble català per tot allò que representa i és testimoni del seu passat i del seu present, forja inexcusable i il·lusionada d'un futur que, a desgrat de tot, esguardem amb optimisme.

Un Projecte de Llei avalat des del seu origen i des de la seva progressiva elaboració per una coincidència tècnica realment destacable, ja que hi han col·laborat, a més dels tècnics del meu Departament, d'altres qualificats professionals en la matèria, com els arxivers municipals de Tarragona i de Girona. Coincidència tècnica que s'ha donat així mateix en el si de la Comissió Assessora d'Arxius, on l'avantprojecte fou llargament discutit, esmenat i reelaborat en alguns punts per persones d'incontestable competència, que m'atreveixo a mencionar en aquest moment, com són el senyor Jordi Nadal, la senyora Maria Teresa Ferrer, mossèn Josep Maria Martí i Bonet, el senyor Manuel Mundó, el senyor Jaume Sobrequès.

A aquesta coincidència tècnica s'ha sumat, al llarg de la discussió del Projecte de Llei, tant en la seva fase de Ponència com en la de la Comissió, la nostra voluntat política de fer un veritable esforç encaminat a assumir la major part de les esmenes presentades pels diversos Grups de l'oposició, i en aquest conjunt han representat un perfeccionament tècnic i jurídic del Projecte.

En aquest sentit, jo voldria indicar, arran del procés que ha seguit aquest Projecte de Llei, que s'emmarca ja dins la filosofia política d'una entesa en aquelles qüestions que afecten la cultura.

Permeti'm, senyor President, molt breument i sense excedir el meu temps, que expliqui quina és la realitat arxivística de Catalunya, sobre la qual vostès ara legislaran.

Hi ha dues grans institucions a Catalunya que fan la seva tasca de mantenir els documents. L'un és l'Arxiu Nacional de Catalunya, i l'altre és l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

A l'Arxiu Nacional de Catalunya s'està fent una quàdruple tasca en aquest sentit, que és la recollida i organització de documentació d'empreses importants dins la història de Catalunya, com és l'Espanya Industrial, la Maquinista Terrestre i Marítima, Bracons i Riera, etcètera; l'aplegament d'arxius de personalitats, com és l'Arxiu Duran i Bas, el Santiago Rubió i Tudurí, de Joan Masot, de Feliu de la Penya, etcètera; recollida de documentació d'institucions i associacions polítiques catalanes, per exemple l'Institut-Escola, l'editorial Nova Terra, materials de la resistència antifranquista, del Consell Nacional Català, de la Comissió Organitzadora del desè aniversari de l'Assemblea de Catalunya, etcètera. I, quart, el dipòsit de microfilms de documentació de la Generalitat, conservada a Salamanca.

En aquest sentit, s'està habilitant d'una manera provisional uns 5.000 metres de prestatgeria, i ha significat una inversió de 25 milions de pessetes. Hi ha un projecte per a més llarg termini elaborat per l'arquitecte senyor Joan Antoni Coderch.

Sobre el Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, que, com

vostès saben, en formem part les diverses Comunitats Autònomes de l'antiga Confederació Catalano-aragonesa, i que, per tant, és subjecte a la legislació de tot l'Estat, hi estem treballant en el sentit que —tot i que això formi part d'un conjunt on, a través de l'Estat i les diverses Comunitats Autònomes, hi participem—, existeixi en el decret de creació del mateix Patronat la possibilitat de comissions tècniques amb capacitat autònoma investigadora i d'inversió, que es puguin atendre en cada un dels fons específics per Comunitat Autònoma dintre l'Arxiu de la Corona d'Aragó, la qual cosa ens permetria el mecanisme propi, dintre de Catalunya, de poder investigar en els nostres fons que, com vostès saben, és la immensa majoria que hi ha en el mateix Patronat.

I, per altra part, també molt en resum, permetin-me que els digui com està, en aquest sentit, la xarxa d'arxius nacionals de Catalunya.

En aquest moment, en funcionen a divuit punts: a Montblanc, a la Bisbal d'Empordà, a Santa Coloma de Farners, a Balaguer, a Valls, a Cervera, a Vilafranca, a Reus, a Sant Feliu de Llobregat, a Olot, a Terrassa, a Puigcerdà, a Figueres, a Tortosa, a Igualada, a Sitges, a Torroella de Montgrí i a Arenys de Mar; s'està edificant a set punts més, en aquest moment: a Reus, a Igualada, a Tàrraga, a Cervera, a Arenys de Mar, a Figueres i a Terrassa, i hi ha previst fins al 88 la cobertura total del territori de Catalunya, i ens queden pendents, en aquest sentit: Vic, el Vendrell, Mataró, Berga, Tremp, la Seu d'Urgell, Solsona, Manresa i Cardona.

En cada un d'aquests punts es crea un arxiu comarcal, on tota aquella documentació de municipis i d'entitats de la mateixa comarca que creguin que el lloc on seran més ben guardats i més ben documentats és en aquest arxiu comarcal, allà s'hi diposita, i allà hi ha un arxiver tècnic, que és el que està treballant els diversos fons. Pensem que per a l'any 88 aquesta cobertura de la infraestructura estarà ja completament acabada.

Un últim punt, per acabar: com s'ha elaborat aquesta Llei. Aquesta Llei, que prové ja de l'anterior legislatura, hem volgut que fos feta i elaborada des d'una base tècnica per persones que entenen en la matèria, i amb una gran capacitat d'anar rebent les diverses iniciatives que des dels diversos Grups ens han pogut aportar. Aquesta és una llei que toca un tema altament especialitzat —no de gran divulgació, altament especialitzat—, però sí que voldria indicar que un dels punts que ofereix —i en aquest sentit pot ser modèlica— és aquesta capacitat d'infraestructura que dona a les diverses Administracions públiques de Catalunya. La Generalitat posa a la disposició dels ajuntaments uns serveis, i els ajuntaments, si ells creuen que els poden fer servir, allà hi entren i usen aquests serveis. Si ells creuen, per altres raons, que no n'han de disposar, perquè per si mateixos ja són prou autònoms, així ho fan, i estem dotant aquest servei, amb aquest criteri de complementarietat entre les diverses institucions. Pensem que aquesta és una línia bàsica en la dotació d'infraestructura cultural al voltant del país, sobretot quan el que cal d'una manera prioritària —i aquest és el criteri majoritari de tots nosaltres— és anar dotant d'aquests elements bàsics d'infraestructura de qualitat cultural al voltant del país, on ens hi hem d'anar trobant des de l'especificitat, però també des de la complementarietat de les diverses institucions.

És per això, senyores i senyors Diputats, que m'honoro a presentar a la vostra consideració aquest Projecte de Llei, que al meu criteri és prou obert, gens reglamentista, per tal que el sancioneu amb el vot favorable de la Cambra, que espero i que us demano en nom del Govern de Catalunya.

Si ho fem així, estigueu segurs que hauréu aportat carreus de primera magnitud a l'edifici ideal de les nostres institucions culturals, que entre tots anem bastint i que —com ja he fet entendre al començament— és un anhel irrenunciable i és una obligació inexcusable de posar dempeus com un dels puntuals i signes inequívocs de la voluntat nacional de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Hi ha algun representant de la Comissió que vulgui presentar el Dictamen? (Pausa.) No? Doncs, en aquest cas, podem entrar ja en el debat del Projecte de Llei. Com que no hi ha cap esmena a la totalitat, passarem tot seguit a la part dispositiva.

La primera esmena presentada és a l'article 2, i ho és pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Ah, sí. No hi ha cap esmena a l'article 1; per tant, votarem el Dictamen per a l'article 1.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 1, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 1 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara, doncs, a l'esmena presentada a l'article 2, que ja hem dit que ho és pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i és una esmena d'addició.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, defensaré conjuntament les esmenes números 4 i 5, que fan referència —encara que sigui en articles diferents— al mateix tema.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

La Sra. VINTRÓ : Com indicava fa un moment el senyor Conseller en fer la presentació d'aquest Projecte de Llei, les esmenes que s'han anat presentant pretenien, bàsicament, millores de tipus tècnic. Aquesta que ara jo vull defensar pretén exactament això. És a dir, l'article segon parla que un cop expirat el període d'utilització administrativa dels documents, aquests seran objecte d'una tria o expurgació per eliminar-ne els que no tinguin interès històric.

El que no diu aquest text és quines seran les persones encarregades de fer-ho, com es farà aquesta expurgació; simplement s'indica que es donaran uns criteris des del Departament de Cultura per afavorir aquesta tasca.

Nosaltres pensem que per garantir que no hi hagi una mala comprensió, o bé una negligència o qualsevol altra circumstància que pogués produir la pèrdua d'aquesta documentació, preferiríem —i en aquest sentit presentem l'esmena— que els documents fossin tramesos a l'arxiu històric corresponent, on personal qualificat —i, d'això, tindrem ocasió també de parlar-ne— fes aquesta tria, la qual cosa garantiria, des del nostre punt de vista, que no hi hagués ni mala comprensió, ni negligència, ni oblit, ni qualsevol altra circumstància que pogués fer perdre documents.

Per tant, la nostra esmena estrictament es tractaria d'afegir que els documents seran tramesos a l'arxiu històric corresponent, on allà sí que, amb els criteris de la Conselleria, es faria l'expurgació, i l'esmena següent, evidentment, fa referència a l'expurgació feta d'acord amb aquest criteri.

Pensem que simplement la tramesa dels criteris o la normativa en pla de paper no garanteix aquesta conservació. Sabem, som conscients, i això se'ns va dir en Comissió i en Ponència, que la tramesa amunt i avall de la documentació pot ser relativament feixuga, però creiem que en l'esperit de conservació d'aquest patrimoni català val la pena ser una mica més curosos.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, nosaltres, com ha dit molt bé la senyora Vintró, aquest és un criteri, una opinió tècnica, però que té un profund sentit darrere seu. Nosaltres creiem que hem de ser coherents amb el plantejament de l'autonomia municipal; aleshores, és lògic que aquesta expurgació, aquesta tria, es faci *in situ*, és a dir, en el mateix lloc on s'ha generat aquesta documentació, i, és clar que es corren els riscos, però nosaltres hem de partir de la base d'uns ajuntaments democràtics elegits pel poble, i que aquests han de tenir un autèntic interès, ells mateixos, en aquesta conservació i a fer una selecció correcta.

D'altra banda, nosaltres pensem que —i això és una esmena que, al seu moment, ja veurem— hi ha d'haver uns criteris generals; nosaltres ho sostenim, que es mantingui això, en contra de l'opinió de la Diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

D'altra banda, l'arxiu comarcal —quan existeixi, i recentment hem sentit la llarga llista dels ja existents i les previsions de creació per cobrir totes les comarques de Catalunya en un termini relativament breu—; això fa que els responsables, els tècnics que treballen en l'arxiu comarcal es puguin traslladar al lloc i fer l'expurgació i la tria sense córrer el risc que, amb el trasllat, també es pogués perdre alguna cosa. I, aleshores, insisteixo : no és simplement un problema tècnic, sinó que per a nosaltres hi ha un sentit polític més profund, que fa que ens oposem a aquesta esmena i, conseqüentment, a la posterior que ha defensat la senyora Vintró i que jo també donaria per defensada.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a procedir a la votació d'aquesta esmena número 4, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Ara anem a votar el text del Dictamen per a aquest mateix article 2.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 2 ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Ara passem a l'esmena 3, del Grup Socialista d'aquesta Cambra. És una esmena d'addició. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Si em permet, senyor President, des de l'escó mateix. Defensaria conjuntament les esmenes número 3, 9, 11 i 30. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT : 3, 9 i 13, no?

El Sr. SOTO : 11 i 30.

El Sr. PRESIDENT : 11 i 13. Gràcies.

El Sr. SOTO : 30, 30, perdó, senyor President. 3, 9, 11 i 30.

El Sr. PRESIDENT : Ah, i 30! Gràcies. Endavant, senyor Diputat.

El Sr. SOTO : Són un conjunt d'esmenes que pretenen dues coses : l'esmena número 3 i l'esmena número 9, fixar en el text de la Llei la possibilitat de la creació d'arxius d'àmbit supracomarcals. Nosaltres creiem que un mínim de prudència política, que una possibilitat d'estalvi de recursos, si fos necessari, ens faria incorporar dintre del Projecte de Llei l'apellatiu de la creació d'arxius històrics supracomarcals.

Respecte de les esmenes 11 i 30, del que es tractaria és que el que fins ara és el contingut de l'article 10, des del nostre punt de vista, és molt més correcte com a disposició addicional.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Gràcies, senyor President. Pel que fa a les dues primeres esmenes, aquelles que plantegen la possibilitat d'arxius supracomarcals, tot i que —com acabem de dir ara, i com ha estat exposat en la presentació de la Llei pel Conseller de Cultura— les possibilitats de creació d'un arxiu comarcal són sentides vivament a tot arreu, i les possibilitats de dur-ho a terme en un termini raonablement breu són evidents —o ho semblen, si no és que es produís una jugulació econòmica per part d'aquesta Cambra, cosa que no és previsible, em sembla a mi—; amb tot, nosaltres estaríem disposats a acceptar que hi hagués com una previsió —aquestes dues esmenes socialistes, que parlen de la possibilitat de l'arxiu d'àmbit supracomarcals—, en la hipòtesi que momentàniament, mentre no existeixi, quedi així, tot i que a nosaltres ens hauria agradat més que això hagués quedat redactat com una disposició transitòria, és a dir, de caràcter temporal, per aconseguir l'enriquiment i la institució arxivística a cada una de les comarques de Catalunya.

Pel que fa a l'última de les esmenes de què tractàvem, és la que fa referència a la possibilitat reglamentista del Govern de la Generalitat. Bé, miri, jo, sobre aquest tema, no tinc cap entossudiment, i així ho vaig manifestar en Ponència i en Comissió, com recordarà perfectament el senyor Soto i els membres de la Comissió, però també en Comissió vaig oferir que fos un criteri tècnic el que decidís la ubicació d'aquest article. El criteri tècnic a mi em sembla que va ser acceptat voluntàriament per tothom, i donat el cas que el tècnic ens va dir que estava ben col·locat en aquest lloc, que així es fa en altres òrgans legislatius, i que en aquesta mateixa Cambra s'ha fet d'aquesta manera, és per aquest motiu que nosaltres som partidaris que continuï ubicat en el mateix lloc on està.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo diria que l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, segona —antiga numeració,

5—, decau. Suposo que estan d'acord amb això. Bé, en aquest cas, doncs, la deixarem de banda i anirem a la votació de l'esmena 7, del Grup Socialista. *(Ll. Sr. Soto demana per parlar.)* El senyor Soto té alguna observació a fer?

El Sr. SOTO : Jo demanaria que es votessin conjuntament l'esmena número 3, l'esmena número 7 i l'esmena número 9, o esmena 25. *(Pausa.)* Tot el tema que fa referència als arxius supracomarcals. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT : Jo crec que s'ha de fer separatament, per a la bona ordenació i perquè tot plegat no resulti confús.

Bé, doncs els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, número 3 —antiga numeració, número 7—, del Grup Socialista, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, ara anem a votar el text del Dictamen per a aquest article 3.

Els qui estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem ara al text del Dictamen per a l'article 4. Aquí haig d'advertir els Il·lustres membres de la Cambra que els serveis tècnics ens diuen que hi ha d'haver una correcció tècnica, que espero que sigui acceptada per tots, que és que allà on diu —en la penúltima ratlla de l'article— : «L'acta de supressió», ha de ser : «L'acta de dissolució o supressió». Suposo que no hi ha objecció a això. Per tant, anem a votar el text del Dictamen amb aquesta anotació que ens envien els serveis tècnics.

Els qui estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb aquesta correcció tècnica, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article cinquè hi ha dues esmenes, una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya —número 4—, i una del Grup Popular —número 5. Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, per defensar conjuntament les esmenes —n'hi dono l'antiga numeració— 15, 21 bis, 24, 27, 31, 34, 46 i 79.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, 31?

La Sra. VINTRÓ : 34...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, no la trobo, la 31, senyora. *(Pausa.)* Si em volgués donar la numeració nova, potser la identificaríem.

La Sra. VINTRÓ : És la número 7 actual. Això m'ho han repartit aquest matí, i...

El Sr. PRESIDENT : Ah, bé, sí, sí, d'acord. És que veig que la numeració és diferent. Sí, d'acord.

La Sra. VINTRÓ : 31, 34, 46 i 79 antigues.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, gràcies.

La Sra. VINTRÓ : Aquest és un conjunt d'esmenes que intenta fer una ordenació diferent del tipus de xarxa d'arxius històrics de Catalunya. De fet, en l'article cinquè que se'n proposa en el Projecte de Llei, es parla només que són arxius histò-

rics de Catalunya l'Arxiu Nacional de Catalunya i els arxius integrats en la xarxa dels arxius històrics comarcals.

La proposta que nosaltres fem en l'article cinquè pretén, d'una banda, dir en el començament de l'article que es crea aquesta xarxa : que es crea la xarxa d'arxius històrics de Catalunya, i després es fa la divisió de tipus d'arxius que componen la xarxa.

En primer lloc, i tal com apareix en el Projecte, l'Arxiu Històric Nacional, en segon lloc, els arxius històrics d'àmbit territorial i, a partir d'aquesta definició de l'àmbit territorial, van lligades totes les altres esmenes que he assenyalat en la primera part de la meua intervenció, perquè entenem que és difícil —ara s'acaba d'aprovar, no s'havia acceptat fins a aquest moment, la idea del comarcal o supracomarcal que defensava el Grup Socialista—; nosaltres entenem que, quan aquest Parlament té pendent encara l'ordenació territorial de Catalunya, fer una divisió estricta de comarques o de supracomarques o d'un àmbit més reduït, era una fórmula que tenia poca eficàcia, i que mantenia la paraula «territorial» —«àmbit territorial»— i una disposició addicional, al final, que fes esment que, en el moment en què tinguéssim la llei d'ordenació territorial de Catalunya aprovada, aquest territori quedaria definit en aquesta llei, per tant, que no entràvem avui a decidir si serien comarcals, supracomarcals o infracomarcals, sinó que simplement ens referíem a l'àmbit territorial, per tant, aquesta segona seria la gran categoria, el «nacional», els d'àmbit territorial, entenem que els arxius municipals, que conservin la documentació històrica en les condicions adequades de consulta, havien de ser el tercer element d'aquesta xarxa d'arxius, i, en últim terme, els arxius històrics privats que, mitjançant acord o conveni, volguessin lliurement adscriure's també a la xarxa d'arxius històrics.

Entenem nosaltres que aquestes quatre categories d'arxius —el nacional, el d'àmbit territorial, el municipal i el privat per conveni— constituïen aquesta trama d'estructura arxivística de Catalunya, més ben articulada que la pura menció del nacional i dels comarcals, deixant de banda els municipals, i deixant de banda els privats que després s'hi integren via conveni, i que en l'article cinquè, quan parlàvem de la creació, havíem de fer la creació de tots els arxius amb aquestes característiques.

A partir d'aquesta definició, com veuran vostès en les esmenes que he esmentat, la 21 bis fa una definició de què ha d'abastar l'arxiu històric d'àmbit territorial; en la 31, simplement es tracta de substituir la paraula «comarcal»; en la 34, es parla de l'organització de la xarxa d'arxius sense fer menció del nacional, perquè el nacional ja forma part d'aquesta xarxa; en l'esmena 46 és una altra vegada la paraula «territorial» en lloc de «comarcal», i la 79, que és l'esmena addicional, pretén, com deia, retrotraure o col·locar en la nova llei d'organització territorial de Catalunya l'adscripció de l'àmbit territorial que aquí deixàvem sense definir.

Aquest és el sentit d'aquest conjunt d'esmenes, que no tornaré a defensar, senyor President, perquè si no és acceptat, com imagino, decauran al seu moment.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Moltes gràcies, senyor President. Jo lamento que la imaginació de la senyora Vintró sigui tan excel·lent en aquesta matèria i repetiré per això, amb gust,

els arguments que ja vam dir en el seu moment i que em sembla que són prou importants.

Bé, d'entrada a mi em fa l'efecte que cal que ens plantegem que la paraula «comarca» no és una paraula qualsevol. Aquesta és una paraula consagrada en la història del catalanisme polític, una paraula que té tradició i una paraula que després —recordem-ho— queda inscrita en el nostre Estatut d'Autonomia. En concret, en l'article 5È, apartat 1' diu : «La Generalitat de Catalunya s'estructurarà la seva organització territorial en municipis i comarques». És doncs, sobre la base comarcal que s'han creat, ja en la pràctica de cinc anys, aquests arxius comarcals, però això, bé, sempre estariem a temps de fer modificacions... Però jo insisteixo. D'una banda ho tenim a l'Estatut, forma part de la nostra tradició i forma part..., i jo no sé si recorden quan s'exposava aquí, per part del Conseller, el que havia estat la legislació d'aquest Parlament en els anys 30, també en la llei que es va fer sobre aquesta matèria es parlava del tema comarcal. És a dir, aquesta és una paraula absolutament consagrada.

Que és cert que encara les comarques no estan estructurades i organitzades? És cert. Estem pendents d'una llei orgànica de Madrid que ens obrirà el camí perquè puguem fer la divisió i estructuració de Catalunya, però tots sabem que la farem sobre la base de les comarques. Aquesta comarca serà més gran o més petita, des d'un punt de vista geogràfic, però serà aquesta. Per tant, nosaltres creiem que faríem un tort deixant aquesta paraula de banda.

A més, aquest Parlament ja ha legislat sobre temes en què ha parlat de la comarca i avui, doncs, aprofitant que recordem la constitució d'aquest Parlament fa cinc anys, recordem que vam fer una Llei sobre Biblioteques, és a dir, una matèria molt propera, molt veïna a aquesta que estem tractant avui, i ja vam parlar de la xarxa comarcal de biblioteques.

A mi em fa l'efecte que aquest és un nou argument per a la consagració de la paraula. Quan diem la comarca no definim, vull dir, si seran les 38 del Decret dels anys de la guerra, com seran? Seran com decideixi aquesta Cambra, ni més ni menys, però la paraula «comarcal» per a nosaltres és un punt que ha de quedar aquí.

Aleshores, com ha dit la senyora Vintró, aquest tema es va repetint al llarg de l'articulat de la Llei i un cop ens decidim d'una vegada, doncs, les esmenes aquestes ja no tindrien lloc a discussió i, per tant, tal com ha fet ella, jo tampoc no continuaria defensant-les al seu moment.

Nosaltres creiem que és bona la consagració d'aquesta paraula i som partidaris de mantenir-la i ens oposaríem al plantejament que s'ha fet sobre aquest tema.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara hi ha una esmena a la lletra b) de l'article 5, presentada pel Grup Popular, al qual tinc el gust de donar la paraula en la persona del senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la nostra esmena, cal també en aquest sentit que s'ha estat comentant de l'àmbit de la xarxa de biblioteques si ha d'ésser «comarcal» o si ha d'ésser «territorial».

La ponència, al seu dia, no va fer cap recomanació i nosaltres pensem que en aquests moments i dins del marc de la divisió territorial de Catalunya encara per definir és molt més realista, molt més efectiu referir-se a una xarxa territorial que si es vol

pot ésser comarcal, supracomarcal o subcomarcal —com em sembla que també s'ha dit— que no pas adquirir ara un compromís de fer funcionar només, a part del Gran Arxiu Nacional de Catalunya, una xarxa comarcal sense conèixer quines seran les necessitats reals en aquest terreny, per la qual cosa, nosaltres creiem que el realisme ens hauria de fer comprendre que pot ser molt més operativa en aquest moment una xarxa d'arxius històrics d'àmbit territorial.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Sí. Senyor President, des de l'escó mateix, l'argumentació em fa l'efecte que és la mateixa.

Com diu el meu Illustre opositor en aquesta matèria, la ponència no va recomanar res perquè no vam arribar a un criteri unànim: els uns defensaven la paraula «territorial», uns altres defensàvem la paraula «comarcal». Per a nosaltres continua vigent tot el que he dit anteriorment constestant a la senyora Vintró.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, ara a la votació d'aquestes dues esmenes. Primer, doncs, la del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 58 en contra i 9 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena del Grup Popular, referent a la lletra b) de l'article 5.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 58 en contra i 26 abstencions.

Anem a votar ara el text del Dictamen per a aquest article 5.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest article, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Ara hem de passar a l'article 6, per al qual no hi ha cap esmena. Per tant, anem a votar el text del Dictamen per a aquest article 6.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 6 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 7 hi ha dues esmenes que sembla que han estat declarades decaigudes. Per tant, no cal entrar en la seva votació i podem passar ja a la votació del text del Dictamen per a l'article 7.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Ara som a l'article 8 (*Pausa.*). Hi ha dues esmenes, una del Partit Socialista Unificat (*Pausa.*) que ha estat ja discutida i, per tant, ara el que cal és votar-la.

Els qui estiguin a favor de l'esmena número 9 de l'article 8, del Grup Socialista, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Per tant, havent decaigut l'esmena número 8 podem passar ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 8.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 8 ha estat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

A l'article 9 hi ha una esmena que ha decaigut. Per tant, podem passar ja a la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 9, que es posin drets.

Els qui s'abstenen?

Perdó, m'he oblidat de demanar qui eren els que votaven en contra. Si n'hi ha, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. No n'hi ha cap. Bé.

Per tant, el text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

A l'article 10 hi ha dues esmenes que han decaigut. Per tant, podem passar ja a la votació (*Pausa.*). L'onzena no ha decaigut, per tant, cal votar-la.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena... S'ha de defensar... Bé, doncs, el senyor Soto té la paraula per defensar l'esmena número 11, de l'article 10.

El Sr. SOTO : Nosaltres retiràrem aquesta esmena en funció d'una esmena transaccional que passàrem a la Mesa per a la seva lectura.

El Sr. PRESIDENT : Bé. (*Pausa.*) La senyora Secretària farà el favor de llegir el text d'aquesta esmena transaccional que acaba d'arribar a la Mesa.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Esmena transaccional a l'esmena número 33, del Grup Socialista, a l'article 12, lletra c) : «La documentació oficial que es trobi legalment en poder de particulars i que ho sigui provinent d'actuacions públiques entre l'Administració i els particulars o d'aquests entre ells». Grup de Convergència i Unió, Grup Socialista.

El Sr. SOTO : Hi ha hagut un error, és a l'esmena número 40.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, anem a votar l'esmena 11, del Grup Socialista de la Cambra.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 69 en contra i 2 abstencions.

Com que la 12 ha decaigut, anem ara a votar el text del Dictamen per l'article 10.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Ara anem a l'article 11, en el qual no hi ha cap esmena, fora d'un retoc tècnic, que ha estat proposat pels Serveis tècnics del Parlament, i que espero que serà acceptat pels Il·lustres Diputats, que es refereix simplement a posar una coma després del mot «Catalunya» i abans de la frase «i que es troben», o sigui, cap al final de l'article. Suposo que no hi ha cap dificultat a acceptar aquesta esmena tècnica. *(Pausa.)*

Havent-hi, doncs, un assentiment, anem a votar l'article 11, amb aquest petit retoc.

Els qui estiguin a favor d'aquest text retocat, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen amb aquest petit retoc ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 12, al qual hi ha l'esmena número 13, del Grup Socialista, precisament l'esmena transaccional que ha estat presentada pel senyor Soto es refereix a aquest article. Cal tornar-la a llegir o es dóna per llegida, ja? *(Pausa.)* Estan d'acord els Grups amb la seva acceptació? *(Pausa.)* Sembla que sí. Doncs, per tant, podem passar a la seva votació.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena transaccional, que afecta l'article 12, poden posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Hem de votar ara el text del Dictamen per l'article 12.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per l'article 12, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 12 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara l'article 13 no té cap esmena. Hi ha una addició d'un nou article, però, naturalment, com que aquest nou article no té numeració, no tenim per què no votar el text del Dictamen per a l'article 13.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 13 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, anem a considerar l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 14, d'addició d'un nou article. Per a la seva defensa, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, per defensar també conjuntament les esmenes 41, 43 i 44, o 14, 15 i 16, de la nova numeració.

Aquesta esmena, o aquest conjunt d'esmenes pretén, d'una banda, amb la creació del nou article, la creació d'un Consell tècnic dels arxius històrics de Catalunya. Entenem que tota la tasca de reglamentació i d'ordenació del món arxivístic que aquesta Llei confia al Departament de Cultura de la Generalitat

es veuria notablement millorat —i no perquè això ens faci pensar que el Departament de Cultura no s'ho pot fer sol—, però sí que pensem que si té un Consell tècnic, el qual, amb una composició mixta o amb tres representacions, una de l'Administració, una del món acadèmic i una dels cossos tècnics d'arxius, podrà, d'acord amb la composició que el mateix Consell Executiu dicti, donar tot aquest tipus d'informació, ajut i assessoria que un món tan ampli i, a la vegada, tan específic i amb tanta complexitat, com assenyalava el mateix Conseller en fer-ne la presentació, li pot ser d'una gran ajuda. Entenem, llavors, que si es crea aquest Consell tècnic, quan es demana un dictamen no ha de ser a l'Institut d'Estudis Catalans, sinó que ha de ser, precisament, a aquest Consell tècnic, i que, a més a més, aquest Consell tècnic ha de poder iniciar, d'ofici o a instància, tots aquells processos de reconeixement que en l'article següent es donen, precisament, com a funcions del Departament de Cultura per declarar un arxiu amb aquest caràcter d'històric, una vegada donada l'audiència al propietari o posseïdor d'aquesta documentació.

Creiem, per tant, que aquestes tres esmenes, amb aquesta mateixa voluntat de millora de la Llei, permetrien donar audiència, en un tema tan interessant i tan important com aquest, a una representació més àmplia que l'estricta Departament de Cultura, referint-nos, ho repeteixo, al món de l'Administració, per una banda, al món acadèmic, per una altra, i al món dels professionals del tracte dels arxius, i que una vegada constituït aquest Consell tècnic les seves funcions serien dictaminar prèviament els informes de la Conselleria i també iniciar, d'ofici o a instància, les declaracions de determinada documentació del caràcter històric, per tenir-ne després la salvaguarda.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena, que és més d'una esmena, tal com ha dit la senyora Diputada, està sobre la base de la creació d'un cos tècnic que discutirem posteriorment. Discutirem i ja anuncio que nosaltres ens hi oposarem, com molt bé o potser no tan bé sap la senyora Diputada, perquè no va tenir el gust d'escoltar la meua argumentació en Ponència o en Comissió, però ho sospita molt bé, jo ja li he dit directament. Per tant, no hi ha sorpresa.

Nosaltres ens oposarem a això, per l'argumentació que donaré al seu moment, i aleshores, és clar, resulta que aquest cos tècnic seria un dels que formaria part d'aquest Consell. En no haver-hi aquest cos tècnic, aquest Consell decauria, ja simplement, perquè li faltaria una de les tres potes que sostindrien aquest Consell. I, aleshores, en això es podria argumentar que, com també ha dit la senyora Diputada, el Conseller necessita aquest assessorament, aquesta informació, aquest ajut tècnic. Jo m'atreiria a dir que ja el té i vet aquí el perquè és innecessari. Existeixen, en el Departament de Cultura, unes Comissions assessores dels diferents Serveis; això existeix per Ordre de 23 d'octubre de l'any 80, esmenada posteriorment per Ordre del 20 d'octubre del 82, és a dir, que no ens trobem amb cap cosa feta *ad hoc*, amb motiu de la Llei o per intentar perjudicar qualsevol tipus d'esmena. Existeix i aquestes Comissions assessores en tenen una específica d'arxius, i en l'article segon d'aquesta Llei es parlava que aquestes Comissions assessores, totes elles, són organismes consultius i d'assessora-

ment en els afers propis dels diferents Serveis, i depenen directament del Director general corresponent. Aquesta Comissió assessora funciona, i funciona jo diria que amb una gran qualitat tècnica i amb una gran cordialitat de relacions. I precisament és la que ha participat d'una manera important en l'elaboració del Projecte de Llei que avui discutim, i hi va participar no solament ara sinó en la seva primera redacció: Recordin, senyores i senyors Diputats, que en l'anterior legislatura, a les acaballes, es va presentar en aquest Parlament un projecte de llei d'arxius que és gairebé el mateix que estem discutint a hores d'ara.

I bé, ja aleshores, hi va tenir una intervenció aquesta Comissió assessora d'arxius, i posteriorment, en la nova redacció, hi ha tingut una nova participació. Aquesta Comissió, doncs, és la mare jurídica del text jurídic que avui discutim, i aquest Consell, doncs, n'ha fet públics elogis, perquè cadascú s'estima el que fa ell, no?, però s'ha dit i s'ha repetit. Hem tingut ocasió, fins i tot, de veure-ho recentment en els mitjans de comunicació, declaracions d'algunes d'aquestes persones, eminents especialistes en el tema d'arxius, que formen part d'aquesta Comissió. Jo voldria dir-li, a la senyora Vintó, que en aquest Consell assessor hi ha representants dels arxius municipals, dels comercials, dels d'investigadors, dels eclesiàstics, de les universitats, dels arxius de protocols i del Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Fins i tot es podrien dir els noms, però en la presentació de la Llei el Conseller ja ha esmentat els seus noms. Em fa l'efecte, doncs, que si fins al moment hem funcionat satisfactòriament i no satisfactòriament a gust, simplement, del Grup parlamentari que dona suport principal al Govern, no simplement satisfacció —al Govern, sinó que aquest és un organisme en el qual estan representades persones de gran qualitat tècnica, i que tenen una pluralitat d'opinions ideològiques, com és evident, per la seva simple lectura, i com és evident perquè, a més, alguns tenim la satisfacció que ens acompanyin, avui, a la tribuna del públic. Aleshores, donat el cas que el funcionament tècnic és satisfactori, que no hi ha problemes polítics, nosaltres som partidaris de continuar amb el sistema actual, i, per tant, ens oposaríem a l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem a passar, doncs, a la votació d'aquesta esmena d'addició d'un nou article.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 14, en què hi havia dues esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya que, segons el meu entendre, han decaigut. Per tant, podem passar ja ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 14.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 95 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Som ara a l'article 15 per al qual hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la tinc el gust

de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Vintó.

La Sra. VINTÓ: Senyor President, la 46 havia estat defensada, la 49 la retiro en aquest moment.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per tant, l'article 15 té ara una esmena que hem de sotmetre a votació, l'esmena número 17... bé, ha decaigut, sí, perdó. Per tant queda ja l'article a punt de votar en el seu text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 15, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 15 ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Som ara a l'article 16 per al qual hi ha una esmena del Grup Popular, número 19, d'addició. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats aquesta esmena vol tenir en compte el que s'inscriu dins el capítol tercer de la Llei que fa referència als arxius privats. És a dir, a tots els arxius que pertanyen a persones físiques o jurídiques radicades a Catalunya, i nosaltres, al voltant d'aquesta esmena, creiem que el Departament està capacitat per garantir aquest dipòsit i que no fer-ho, com nosaltres proposem, es pot interpretar com un afany de defugir unes garanties que considerem raonables per estimular tota mena de dipòsits que es puguin fer a la xarxa territorial o comarcal corresponent. És per això, que pensem que el mateix Departament de Cultura hauria de trobar raonable, a l'afegit proposat per nosaltres d'un nou apartat, i que només suposa donar unes clares garanties de rigor i de seriositat. Així, el nou apartat que sotmetem a la consideració de la Cambra diu, textualment, com vostès han pogut llegir: «que els arxius i documents dipositats en la dita xarxa seran prèviament tasats i valorats abans de passar a la custòdia i conservació de la dita xarxa, i el Departament de Cultura serà responsable en cas de pèrdua o deteriorament total o parcial.»

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON: Senyor President, senyores i senyors Diputats sóc aquí per anunciar que ens oposarem a aquesta esmena per dos motius, un, crec que és complementari de l'altre. En primer lloc és errònia la idea de tasar i valorar els documents declarats històrics, ja que la mateixa declaració porta, intrínsecament, la prohibició del seu comerç. En segon lloc, aquesta tasació pot ser molt negativa, perquè pot provocar i donar una alça important en el comerç dels documents —s'entén en la seva valoració—, i sobretot quan fem referència a documents provinents de particulars, moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem, doncs, a posar a votació l'esmena número 19, d'aquest article 16.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció.

Anem ara a votar el text del Dictamen per a aquest mateix

article 16.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Som ara a l'article 17, per al qual no hi ha cap esmena; per tant, podem fer ja la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 17, que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 18 per al qual hi ha una esmena del Grup Socialista, de supressió, i per defensar-la dono la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Soto.

El Sr. SOTO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el que nosaltres pretenem amb aquesta esmena és la supressió de tot el text de l'article 18. L'article 18 diu, literalment : «Si s'incompleixen les obligacions que estableix aquest capítol, el Departament de Cultura ha de concedir a l'infractor un període de sis mesos per corregir els defectes observats.» Jo voldria fer avinent als senyors Diputats, que aquesta Llei entrarà en vigor ja, no en el termini normal, sinó que hi haurà un termini una mica més ampli perquè hi pugui haver una adaptació de tot el sector a la normativa que estableix aquesta Llei.

Igualment, la Disposició Transitòria Segona estableix que l'obligació d'ordenar i inventariar els arxius privats, de restaurar-ne els documents que imposa l'article 16, en els seus apartats a) i d) es podrà complir dins dels tres anys comptats des de l'aprovació de la Llei. De la mateixa manera, la Disposició Transitòria Tercera estableix que els comerciants de documents tindran sis mesos des de l'entrada en vigor de la Llei per fer la comunicació inicial que estableix l'article 18, és a dir, que un gran nombre de disposicions transitòries en el mateix termini d'entrada en vigor de la Llei es dona el temps suficient perquè els arxius privats es puguin preparar, es puguin adaptar a la normativa que aprovem amb aquesta Llei. I per si això no fos suficient, l'article 18 dona encara 6 mesos més, sis mesos més que estaran permanentment aquí, és a dir, que en el mateix capítol establím la possibilitat indefinidament que, en qualsevol infracció que hi hagi, puguin haver-hi sis mesos per ser corregida. I no és que digui l'article «el Departament de Cultura podrà concedir...», diu : «El Departament de Cultura ha de concedir...», és a dir, si hi hagués un defecte, si hi hagués un incompliment que des del nostre punt de vista fos flagrant, fos definitiu, encara així, si el tenor literal d'aquest article continua, el Departament de Cultura hauria de concedir sis mesos per corregir els defectes observats. Des del nostre punt de vista el manteniment d'aquest article significa, d'alguna manera, deixar oberta la porta a l'incompliment de la Llei i creiem que és una mala nota dins d'un capítol com el dels arxius privats que, des del nostre punt de vista havia estat satisfactori.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Senyor President, senyores i senyors

Diputats, nosaltres no creiem oportuna la supressió d'aquest article, ja que es creu convenient remarcar el període de sis mesos, i per a millor comprendre algunes d'aquestes situacions que es poden donar dintre dels arxivers i de les persones que tracten amb ells, us ajudaré amb un parell d'exemples. Una persona pot tenir-los ordenats, però no inventariats. Un arxiu pot estar ordenat i inventariat, però el que cal és tenir-lo a més, restaurat. Aleshores, per poder matisar aquestes situacions, aquests sis mesos són un temps suficient perquè les persones compleixin aquestes exigències de la Llei. I, també perquè cal que els propietaris dels arxius privats, sàpiguen que existeix aquesta flexibilitat que, a més, sempre és millor que l'aplicació de les lleis corresponents que, sempre, a les aplicacions seves, fan, de ben segur, una pèrdua de temps que de vegades podria ser molt més superior que aquests sis mesos que, d'aquesta manera, amb aquesta flexibilitat se'ls dona. Per tot això, i per res més ens oposarem a aquesta supressió.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a posar a votació aquesta esmena del Grup Socialista, número 20.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Anem ara, doncs, a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 67 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'article 19, per al qual hi ha una esmena del Grup Popular. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta esmena de supressió que presenta el Grup Popular és, senzillament, per la raó que aquest article regula quelcom que per a nosaltres resulta obvi, és a dir, que «l'exportació d'arxius i documents i els drets d'expropiació, templeig i retracte es regiran pel que indica la Constitució Espanyola i altres disposicions de l'Estat, etcètera, etcètera.» A nosaltres ens sembla innecessària aquesta contínua referència al cos articulat dels Projectes de Llei de la Generalitat, ja que, com en aquest cas, ja es fa referència en el preàmbul, i aquesta insistència de dir que ens adaptarem a totes les lleis superiors sembla revelar, solament, jo diria un xic de por davant de possibles recursos d'inconstitucionalitat.

Si el Govern de Catalunya i el seu Parlament legislen de conformitat amb l'Estatut, aquestes al·lusions resulten supèrflues, i per això nosaltres demanem la supressió d'aquest article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, segons l'esmena, resulta obvi; jo no ho crec així, ja que, com ha dit el meu predecessor, sovint una referència a la Constitució ha estat emprada en les lleis de Cata-

lunya. Senzillament són per refermar el valor constitucional d'aquesta, i no al contrari. Davant, fins i tot, de la sensibilitat del tema, també, creiem que és important recordar aquest fet.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a sotmetre a votació aquesta esmena del Grup Popular.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, número 21, a l'article 19, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 20, per al qual hi ha una esmena del Grup Socialista de la Cambra, de modificació. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula...

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, perdó, s'ha de votar el text de l'article. El text del Dictamen de l'article 19 se sotmet a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Ara sí, anem a l'article 20, per al qual hi ha una esmena del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat... (*L'I. Sr. Camps i Vallejo demana per parlar.*) Ah, digueu, si us plau.

El Sr. CAMPS I VALLEJO (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres aquí, si el Grup Socialista estigués disposat a retirar la seva esmena, presentaríem una esmena transaccional, sempre, és clar, que també fos admesa per tots els Grups parlamentaris, que us lliuraria immediatament, o, si ho voleu, us la llegeixo jo mateix.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Soto està d'acord amb aquesta proposta del senyor Camps?

El Sr. SOTO : Podríem sentir-ne la lectura, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Sí, d'acord. Si volen, doncs, passar l'esmena transaccional a la Mesa. El senyor Secretari farà el favor de llegir-la.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional a l'article 20 : «Sens perjudici del que preveuen les lleis penals, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els seus organismes que d'ell en depenen, podran sancionar amb una multa de fins a 50 milions de pessetes les infraccions que no tinguin naturalesa penal, d'acord amb l'oportú decret del Govern de la Generalitat.»

El Sr. PRESIDENT : Està signada per...?

El Sr. SECRETARI PRIMER : Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT : Tots els Grups estan d'acord que s'admeti a tràmit aquesta esmena? Tots absolutament? Bé, anem a sotmetre-la a votació. No cal defensar-la, suposo?

Bé, doncs, els qui estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 95 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest article 20.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen...? Ah, no, té raó, l'esmena transaccional substitueix íntegrament el text del Dictamen. Per tant, no cal votar-lo.

Els articles 21 i 22 no tenen esmenes. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen. Si no hi ha cap dificultat, els votarem conjuntament. Ningú no demana votació desglossada? Bé, doncs anem a votar conjuntament els articles 21 i 22 del text del Dictamen.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 23 hi ha una esmena, número 65, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : És simplement per demanar la supressió de l'apartat tercer, en el qual es preveu la possibilitat que el Departament de Cultura, per via reglamentària, pugui assenyalar terminis superiors al caràcter secret de determinats documents, més enllà dels trenta anys que es fixen amb caràcter general a l'apartat segon. Nosaltres entenem que la quantitat de trenta anys és una quantitat suficientment elevada d'anys com per no haver de fer cap mena d'excepció, i, per tant, proposaríem la supressió d'aquest tercer apartat.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Sí, senyor President. Nosaltres creiem que la Llei ha d'establir un sistema en què tots aquells aspectes que facin referència a documents íntims, personals, individuals, tenen per si, per formar part d'una àrea privada de la personalitat, connotacions vinculades estretament a la sensibilitat pròpia de l'individu, i és per a aquest motiu que fem referència a un futur reglament que pugui recollir aquestes característiques. Si ho fem així, si fem referència a altres països, també és una mesura de cautela que existeix a tots els arxius del món, i forma part, moltes vegades, del secret polític.

Així, podem indicar, per resumir, que és a la vegada una defensa de les circumstàncies individuals que sovint s'han de defensar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a posar a votació aquesta esmena número 23, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a l'article 23, apartat 3.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 66 en contra i 26 abstencions.

Anem a votar el text del Dictamen per a aquest mateix article 23.

Els qui estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per

88 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

L'article 24 no té cap esmena; per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 24, que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 24 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tenim ara l'addició d'un nou capítol, el sisè, com a esmena número 24, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per a la seva defensa, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada, senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President. Per defensar conjuntament les esmenes números 71 i 84, que corresponen, efectivament, a la creació d'un nou capítol i d'una nova disposició addicional.

Tot el contingut d'aquesta Llei, des del nostre punt de vista, es veurà difícilment realitzable si no es preveu en aquesta Llei quin tipus de personal, amb quina qualificació i amb quines categories ha de responsabilitzar-se del funcionament, bé de l'Arxiu Nacional, bé dels arxius comarcals o supracomarcals que han quedat definits en la Llei, i també de les diverses funcions que aquest servei tècnic que la Conselleria posarà a disposició, segons he sentit des d'aquesta tribuna pel Diputat senyor Camps, bé dels arxius municipals, bé dels arxius privats que així ens ho reclamin.

La situació dels professionals que treballen en el món dels arxius no és ara el moment d'explicar-la, però nosaltres entenem que seria absolutament necessari que aquesta Llei fes la previsió, i no només amb el caràcter absolutament indefinit d'una disposició —no recordo ara si és final o addicional— que dona la possibilitat a l'Administració, al Consell Executiu, de crear organismes i serveis que cregui necessaris per garantir el funcionament d'aquesta Llei.

Entenem que el primer organisme el primer servei, si és que el personal pot entendre's com a organisme o servei, és que hi hagi un personal tècnic especialitzat, en nombre suficient i amb el nivell que exigeixin les diverses funcions, d'acord amb la reglamentació del Govern de la Generalitat. I en la consciència que en aquests moments estem encara pendants d'una Llei de la Funció Pública del Parlament, una vegada la del Parlament de Madrid existeix, posem en la disposició addicional un termini de sis mesos per tal que el Parlament pugui fer la creació dels cossos tècnics adients que realitzin aquestes tasques.

Voldria, abans d'acabar, dir que és cert que no vaig poder escoltar les argumentacions del senyor Ferran Camps en la Ponència, però també vull fer present que l'horari que va posar el senyor Camps per a la Ponència no donava opció a triar. El senyor Camps va estar malalt, i tots celebrem que s'hagi recuperat, però penso que també seria bo que, un cop es va posar ell en bona salut, tingués present que els Diputats d'aquesta Cambra tenim més activitats que la d'assistir a les ponències a l'única hora que el senyor Camps li anava bé.

Bé, fet aquest aclariment, voldria dir que penso que la Llei queda molt escurçada sense aquesta previsió, penso que aquest seguit de bones intencions que hi ha contingudes a la Llei difícilment tiraran endavant —i el senyor Conseller penso que n'hauria de ser conscient— si no ens dotem del personal

tècnic especialitzat que pugui realment fer eficaç el que tots crec que volem amb l'aprovació d'aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Moltes gràcies, senyor President. D'entrada, he d'agrair l'interès de la senyora Vintró per la meua salut, és una atenció que agraeixo tal com cal, i, de tota manera, també caldria que li digués una cosa, a la senyora Vintró. Es va suspendre una sessió de la Ponència en honor a la meua salut, però després, i a través dels serveis tècnics d'aquest Parlament —que em sembla que són prou eficients— es van convocar els Diputats i se'ls va proposar un dia i una hora. A mi em van telefonar proposant-me un dia, el vaig acceptar, i em van dir : «Si no li diem res, és que els altres també hi estan d'acord.» I així va anar. Jo ho lamento per la senyora Vintró —ja vam haver de fer un altre aclariment a un altre Diputat que va tenir un problema semblant—, però jo aquí voldria reivindicar l'eficàcia dels serveis tècnics perquè, veritablement, crec que va ser així i no de cap altra manera.

Ara, dit això, jo voldria recordar-li a la senyora Vintró que al marge d'aquest dia és que hi ha hagut altres absències que han creat dificultats, perquè, com hauran pogut comprovar les senyores i els senyors Diputats, hem anat arribant a un nombre important d'acords en les vuitanta-nou esmenes que s'han presentat en aquesta llei. Recordin que en aquests moments en queden només un terç, d'aquestes vuitanta-nou, de les quals algunes han decaïgut i fins i tot hem fet transaccionals de darrera hora, i si haguéssim pogut, si haguéssim tingut ocasió, també n'hauríem fet amb la senyora Vintró, perquè, senyora Vintró, tal com li vaig dir en la meua primera intervenció en Ponència, estava disposat a admetre tot el que fos possible, ara també li admetré algunes coses, no totes, però algunes. D'entrada, el títol del Capítol, i, posteriorment, el nou article 25 amb una excepció, que aquí diu : «Tots els arxius definits en els apartats a), b) i c).» L'apartat c) no ha estat admès, per tant, queda decaïgut, però tota la resta de l'article sí, només amb la condició que allà on diu «apartat b)» hi afegiríem una «i» copulativa que la senyora Vintró, experta lingüista, agrairà.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, hem de posar a votació aquestes dues esmenes, però, pel que sembla, ha de ser separatament l'esmena número 24 i després l'esmena número 25.

Els qui estiguin d'acord... (Pausa.) Bé; votem ara l'esmena número 25 amb l'excepció, que suposo que és acceptada, que ha proposat el senyor Ferran Camps.

Els qui estiguin d'acord amb aquest article en aquesta forma, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya per a l'article 25, que és nou, amb el retoc que ha suggerit el senyor Ferran Camps, queda aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a la Disposició transitòria primera, que té una esmena del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO (de l'escó estant) : Per retirar-la, senyor

President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada? Gràcies. Per tant, anem ara a fer la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició transitòria primera.

Els qui hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per la Disposició transitòria primera ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, per a la Disposició transitòria segona, hi ha una altra observació dels serveis tècnics que prego els senyors Diputats que hi facin atenció, per si poden donar el seu consentiment.

En els últims mots de la Disposició, allà on diu : «...comptats de l'aprovació d'aquesta llei», ha de dir : «...comptats de l'entrada en vigor d'aquesta llei.» Suposo que no hi ha cap dificultat en la seva admissió, per tant, el text del Dictamen es podria considerar ja modificat en aquesta forma.

Com que no hi ha cap altra observació ni esmenes als textos del Dictamen per a les Disposicions transitòries subsegüents ni per a les finals, si els semblés, podríem anar a la votació... perdó, la Disposició transitòria quarta sí... *(Pausa.)* d'acord, d'acord, segona, tercera i quarta, Disposicions transitòries.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen amb l'observació que hem fet per a la segona, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquestes segona, tercera i quarta Disposicions transitòries, amb el retoc que hem esmentat en la segona, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya d'addició d'una nova Disposició transitòria, que seria la cinquena.

La Sra. VINTRÓ *(de l'escó estant)* : De fet, la que correspon a l'esmena número 27, entenc que està decaiguda.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda.

La Sra. VINTRÓ : La que correspon a l'esmena 28, vist que el senyor Camps ha acceptat el Capítol sisè, de personal, no sé si també accepten el termini de sis mesos, després d'aprovar la Llei de la Funció Pública, la creació dels cossos tècnics. Jo, en qualsevol cas, la mantinc com a esmena. I, en últim lloc, l'esmena número 29, que és una nova Disposició addicional també, que pretén que el Departament de Cultura, en el termini de sis mesos, faci un conveni amb l'Església per tal de facilitar tota la consulta dels documents històrics que l'Església té en el seu poder. Pensem que això és una bona invitació al Departament de Cultura per facilitar la tasca dels estudiosos en un conveni amb l'Església catòlica, que no dubtem que es voldrà fer, però que des de la llei, demanaríem que es fes en un termini breu, per la importància d'aquest fons documental. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, en aquest cas, haig d'entendre que la Il·lustre Diputada senyora Vintró ha fet la defensa de l'esmena número 29, antic número 85. Per tant, per a un torn en contra dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Gràcies, senyor President; bé, nosaltres, al marge de la que ha decaigut i que per tant no plantejaria, l'esmena número 28, l'antiga 84, nosaltres també l'entendem decaiguda, perquè ja hem dit el que en pensàvem de la creació d'aquests cossos tècnics, i em remeto a l'argumentació

que hem plantejat anteriorment. Per tant, no hi estariem d'acord, tot i que nosaltres creiem que era una esmena que quedava decaiguda amb l'articulat anterior.

Pel que fa a aquesta nova Disposició addicional segona, jo he de manifestar una certa sorpresa, perquè existeix entre la Generalitat de Catalunya i l'Església catòlica un conveni i una Comissió Mixta pel que fa al patrimoni cultural. Hi ha una subsecció d'arxius que treballa amb eficàcia, i que ja ha permès treballs. Els arxius de l'Església catòlica estan oberts als estudiosos que els volen consultar, i a través d'aquesta subsecció, com a través de tota la Comissió Mixta, ja s'han encarrilat aquestes coses. Per tant, em fa l'efecte que aquí, en tot cas, hi arribaríem tard. Ja existeix i ja funciona, i m'atreveixo a dir que succeeix una mica el mateix que abans jo deia amb les comissions assessores que ja té el Departament. Per tant, ens hi oposaríem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a procedir a la votació de l'esmena número 28, i després la 29. La 30 és decaiguda.

Per tant, els qui estiguin a favor de l'esmena número 28 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 29, número anterior 85.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 71 en contra i 26 abstencions.

Queden ara les Disposicions finals, a les quals no hi ha cap esmena. Si no hi ha inconvenient, les votaríem conjuntament.

Els qui estiguin a favor de les Disposicions finals primera, segona i tercera del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes tres Disposicions finals han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Ara, hem de sotmetre a votació ... *(pausa)*; bé, si ningú demana votació separada, votarem conjuntament els títols amb l'esmena 24, l'Exposició de motius i el títol general de la llei. Algú fa alguna objecció a la votació conjunta? *(Pausa.)* No? Doncs anem a fer aquesta votació.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Els títols, amb l'esmena corresponent, l'Exposició de motius i el títol general de la Llei han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'explicació de vot. Per fer-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... Ningú no demana de fer l'explicació de vot? *(Pausa.)*

Passem al punt següent de l'ordre del dia *(L'I. Sr. Subirà demana per parlar.)* Digui, digui, senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : No per a explicació de vot, senyor President, sinó acollint-me a l'article 74 del Reglament, per demanar que es fixés hora per a la votació que correspon al

punt següent de l'ordre del dia. Es tracta d'una votació que requereix un quòrum determinat i el nostre Grup, almenys, pensa que seria bo que es fixés una hora. Ens atrevim a suggerir a primera hora de la tarda, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, em sembla molt enraonat això; la Presidència i la Mesa ja tenia en compte aquesta circumstància, però és que la nostra tasca d'aquest matí encara no s'ha acabat i, per tant, doncs, potser serà millor fer-ho a darrera hora, que veurem en quin moment, doncs, suspenem la sessió. *(Pausa.)*

Un moment, un moment! Prego un moment, eh? Un moment. *(Pausa.)*

Bé, prego els Il·lustres senyors membres de la Cambra que seguïn en els seus escons, eh?

Modificació de l'ordre del dia

Atès que la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, d'acord amb l'article 103 del Reglament, ha elaborat el Dictamen que proposa una redacció harmònica de la Llei de Creació dels Centres d'Informació i Desenvolupament Empresarials, aquesta presidència, d'acord amb l'article 61.4 del Reglament, proposa al Ple l'addició d'un nou punt en l'ordre del dia de la sessió, que seria la votació de l'esmentat Dictamen. Haig de fer avinent que la votació serà ordinària i que hi cal majoria absoluta.

Proposta de redacció harmònica de la Llei de Creació del Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarials

Prego, doncs, els qui estiguin a favor d'aquest pronunciament, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La votació és unànime a favor d'aquest pronunciament.

Hem de sotmetre, doncs, a votació, el Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, el qual ha estat ja distribuït als Il·lustres membres de la Cambra.

Creuen que hem de llegir-lo, o donen ja per llegit aquest text? *(Pausa.)* Bé. Tots els senyors membres de la Cambra tenen el text que anem ara a votar? Se n'han fet prou capaços per prendre una posició? *(Remor de veus.)*

Anem, doncs, a votar aquest text.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text que hem sotmès a la consideració de la Cambra ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

(Pausa.)

Modificació de l'ordre del dia

Bé, si ens permeten els senyors membres de la Cambra, la Mesa ha decidit de proposar una alteració de l'ordre del dia, en el sentit de posposar el punt 2 —que és l'elecció dels cinc representants del Parlament de Catalunya en el Consell Social de les Universitats—, i passar-lo al darrere de les tres interpellacions, o sigui que el punt 2 passarà a ser punt 5, i les tres interpellacions passaran a ser punts 2, 3 i 4.

Aquesta alteració ens permetrà, amb la reunió de la Junta de Portaveus, de fixar l'hora per a l'elecció d'aquests cinc representants, i, per tant, això és la proposta de la Mesa, i prega els presents que acceptin aquesta alteració de l'ordre del dia.

Es fa per assentiment, o volen votació els Il·lustres senyors Diputats?

Per assentiment? Bé, doncs, moltes gràcies, i queda feta aquesta alteració.

Interpellació al Consell Executiu sobre els ajuts als joves que acaben la formació professional

El punt tercer, que ara passa a ser segon, serà la interpellació al Consell Executiu sobre els ajuts als joves que acaben la formació professional, que formularà el Diputat Il·lustre senyor Manuel Nadal, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, al qual tinc el gust de donar la paraula perquè la formuli.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, el text de la interpellació diu : «Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa referència a la política d'ajuts per estimular l'activitat dels joves que acaben la formació professional? ».

Aquest és el motiu primer de la interpellació, i és el motiu que va motivar també aquest Diputat a formular unes preguntes sobre el mateix tema, però la resposta que va rebre del Conseller sobre aquest tema no va ser satisfactòria, i va créure que havia de continuar amb una interpellació al Parlament, per posar en evidència una sèrie de fets que són bastant preocupants.

En primer lloc, hi ha la política d'ajut a aquests joves que acaben els seus estudis de formació professional i que busquen una sortida laboral en el món del cooperativisme. Aquesta política —que és una política que creiem encertada— no compta amb el suficient recolzament del Consell Executiu, com ho demostra que, d'una partida que hi havia, de 10 milions, només se n'han concedit, finalment, 6, la qual cosa indica que no hi ha hagut una voluntat d'esgotar la partida per ajudar aquests joves.

Hi ha una segona preocupació general, que és tot el món de la formació professional, un món bastant abandonat i que, d'alguna manera, em fa dir que els alumnes pateixen la formació professional i que tots saben que estem en una situació de reforma, que no albirem la sortida positiva en aquest moment.

El tercer motiu de la interpellació és el paper de les preguntes que formulem els Diputats al Govern i que rebem en resposta escrita. Sovint, aquestes preguntes tenen una resposta inadequada, una resposta que no s'adequa al que demanen els Diputats; no és el cas de les preguntes que havia formulat aquest Diputat sobre l'ajut de joves amb formació professional. Però sí que vull reconèixer que el Conseller dóna una informació detallada de quines són les sol·licituds que hi va haver al seu moment, a qui es van concedir les ajudes, però, d'alguna manera —i això és preocupant—, en la resposta que va rebre aquest Diputat, i que va estar publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament*, es faltava a la veritat.

Es faltava a la veritat quan es deia que, en el moment de rebre la resposta aquest Diputat, les cooperatives que havien sol·licitat ajuts ja havien rebut els diners de la subvenció del

Consell Executiu. Això, en aquest moment, no era cert, i aquest Diputat va poder tenir temps de rebre la resposta, enviar una carta a cada una de les cooperatives que havien sol·licitat l'ajut i cada una de les cooperatives que havien rebut l'ajut, i encara va poder rebre resposta per escrit d'aquestes cooperatives, dient que no havien rebut els diners de la subvenció.

Per tant, jo crec que és greu que en un *Butlletí Oficial del Parlament*, en una contesta del Conseller es falti, d'alguna manera, a la veritat. Jo voldria creure que va ser una acció involuntària, i que no es tornarà a repetir.

També hi ha un tema que em sembla que és important : sovint estem reclamant que es compleixi la legislació, i en el moment en què el Consell Executiu convoca les subvencions d'ajuts a aquests joves que volen muntar una cooperativa, després d'haver estudiat la formació professional, es marcaven uns terminis per tal de poder aconseguir l'ajut i per tal que aquest ajut sortís publicat —a qui es concedia— en el *Butlletí Oficial del Parlament*.

En concret, es deia que hi hauria vint dies hàbils per presentar sol·licituds, i que al cap d'un mes es publicaria en el *Diari Oficial de la Generalitat* la resolució. Això es deia el dia 11 de gener, en un decret que era de 29 de desembre.

Doncs, bé, la resolució no fou publicada fins al mes de juliol, la qual cosa vol dir que es va sobrepassar, com a mínim, en quatre mesos, els terminis marcats, i no valen excuses de dir que això es va fer per facilitar que la gent completés la seva documentació per poder accedir a l'ajut. Jo crec que el *Diari Oficial de la Generalitat* hauria de ser utilitzat d'una manera més neta, més clara, més correcta i més escrupolosa, i no utilitzar-lo com una caixa de sorpreses.

En realitat, el que va passar va ser bastant més dramàtic, i es va fer, en certa manera, amb una nocturnitat i una traïdoria que jo no crec que fossin massa correctes. Es va produir, tot això, en l'etapa de la campanya electoral de les passades eleccions al Parlament de Catalunya. En concret, voldria posar de manifest una situació francament perillosa, d'utilització del *Diari Oficial de la Generalitat*.

En el *Diari Oficial* número 453, de 18 de juliol, en el qual es resol la convocatòria d'ajuts i subvencions —és a dir, en el qual es diu qui ha rebut aquests ajuts i subvencions—, es diu : «Resolució de 15 de maig de 1984». És a dir, la Resolució, a qui es van concedir els ajuts, és de 15 de maig, i en el mateix *Diari Oficial*, en la mateixa Resolució, es diu que el decret de convocatòria pel qual s'oferien ajuts va ser modificat posteriorment per un decret —124/1984, de 31 de gener—, publicat el 16 de maig.

Aquí està la gravetat del fet. És a dir, es resol pel Consell Executiu la convocatòria d'ajuts, el 15 de maig, en funció d'un decret que no ha estat publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat*, un *Diari Oficial* que va ser publicat el 16 de maig, i què passa? Doncs, que, en el *Diari* del 16 de maig, el Consell Executiu obria la convocatòria d'ajuts a escoles de formació professional del món de l'ensenyament privat.

És a dir, el 15 es resol, però el 16 es publica l'ampliació a altres entitats. I val a dir que aquestes entitats a qui es va obrir posteriorment la possibilitat d'accedir a aquests ajuts no van —almenys així queda reflectit en la resposta del Conseller— completar la seva documentació i encara no han rebut aquests

ajuts perquè no van ser capaços de resoldre els seus papers.

Jo veig, per tant, que aquí hi ha hagut un problema d'incompliment de terminis i un problema d'utilització inadequada del *Diari Oficial de la Generalitat*. Jo crec que, d'alguna manera, el Conseller o el Consell Executiu van actuar d'endevins, sabent que el 15 resolien una cosa en funció d'una cosa que publicarien l'endemà, el 16 de maig. I això és un truc que massa sovint s'està utilitzant en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Voldria tornar, de tota manera, al tema de la interpe·llació. Els ajuts a joves que, fent formació professional, volen muntar cooperatives, és una línia d'ajut important, i que jo crec que cal donar-hi suport. En concret, en la resposta del Conseller, es va veure que hi va haver 28 sol·licituds per a una quantitat de quasi 41 milions de pessetes. A mi em sembla que hi havia, per tant, una demanda de poder accedir a aquest món, i poder fer aquestes cooperatives. Però el que és greu, i crec que aquesta gent mereixia un millor tracte, és que, finalment, d'aquestes 28 sol·licituds i d'aquests 41 milions, només se n'han concedit 6 milions, quan la partida era de 10, i no es va executar. I el que és greu és que la gent que volia muntar aquestes cooperatives no han rebut un tracte adequat per part de la Conselleria i, molt sovint, no han rebut resposta a les seves demandes.

Jo aquí tinc un parell d'escrits, en què em diuen : «Distingit senyor, en contestació a la seva carta de 7 de febrer del present, on ens preguntava els motius pels quals no ens han concedit l'ajuda per a crear una cooperativa el fet ha estat que nosaltres no hem rebut contestació de la Generalitat. L'única referència que tenim és mitjançant el *Diari Oficial*, en el qual sortí publicada la llista d'escoles a les quals havien concedit l'ajuda.»

Crec que aquesta gent, joves, que acaben d'estudiar formació professional, que volen muntar una cooperativa, que sol·liciten un ajut mereixien un tracte millor, una resposta millor de la Conselleria.

Tinc altres cartes en les quals es diuen que d'alguna manera també han trobat a faltar un millor tracte, un millor ajut per part, no ho sé, del Conseller de Treball, del Conseller d'Ensenyament, per poder fer els tràmits que són necessaris per fer aquestes cooperatives.

Així, em diuen —és una de les cooperatives que va renunciar finalment a l'ajut que se'ls havia donat— : «les causes d'aquesta desfeta podrien ser que l'únic objectiu de formar la cooperativa era tenir un treball, mancant l'esperit cooperativista», o una altra causa la insignificàcia de l'ajut concedit tenint en compte que s'havia invertit exclusivament en material inventariable o que les despeses de construcció, local, seguretat social, etcètera, havien d'anar a càrrec exclusiu dels nois i això els va espantar.

És a dir, jo crec que la línia és correcta, hi havia 10 milions, s'havien d'executar els 10 milions, si hi havia renúncies s'havia d'haver accedit a les sol·licituds anteriors per tal que la gent que havia demanat i que havien quedat escombrats poguessin recuperar l'accés a aquests ajuts i se'ls ha de facilitar el camí perquè puguin muntar aquestes cooperatives, des de la Conselleria de Treball, des de la Conselleria d'Ensenyament, ajudar a tramitar els papers per formar les cooperatives.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament té la paraula per a contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan Guitart) :

Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Diputat, en primer lloc permeti'm que li agraeixi que vostè reconegui que aquesta és una bona via, que aquesta és una bona fórmula, que aquesta ha estat una bona iniciativa i que aquesta ha estat una bona actitud.

El fet de proporcionar, i em fa l'efecte que d'això el senyor Diputat se'n complau i nosaltres també, el poder proporcionar aquests ajuts als estudiants que acabin formació professional i que constitueixin cooperatives. Aquesta ha estat una bona iniciativa del Consell Executiu, celebri que vostè comparteixi aquest criteri i jo crec que aquesta és una via que nosaltres hem de prosseguir, però que hem de prosseguir amb seriositat, i que hem de prosseguir com una via, com una fórmula perquè els estudiants trobin la manera de poder incorporar-se al món del treball, de poder participar amb l'activitat econòmica del país i de poder fomentar una política que condueixi no únicament a combatre aquest atur juvenil, sinó també a donar un ajut a la política d'ocupació que està portant a terme amb mitjans molt reduïts i molt escassos el Govern de la Generalitat, però que jo crec que era una participació important.

En aquest sentit, jo voldria deixar constància d'aquesta bona iniciativa que hem emprat i pot tenir la seguretat que nosaltres prosseguirem en aquest camí. També en el pressupost d'enguany hi ha un crèdit pressupostari, el número 06/06, 764.09/5, fixat en 10 milions de pessetes, i el nou Decret de Subvencions a Cooperatives que publicarem aviat en el *Diari Oficial de la Generalitat* són una prova clara que el Departament valora positivament aquesta mena d'ajut i que el segueix mantenint.

El que ha passat, jo no recordo si li vaig contestar la meua resposta, és que la fórmula —que jo crec que és una bona fórmula— no sempre ha estat tan fàcilment aplicable per part dels mateixos interessats, dels mateixos afectats.

Jo el que li voldria dir és que inicialment, de les primeres propostes que es varen rebre moltes no anaven..., no havien entès probablement potser la informació hauria pogut ser més clara, potser l'atenció hauria pogut ser més precisa, no diré exactament en què consistia i es va haver de subministrar una sèrie d'aclariments que els diversos serveis del Departament de la Generalitat jo crec que varen poder esmentar.

Però, el que passava és que moltes cooperatives, moltes d'aquestes neocooperatives no havien presentat la documentació en el temps fixat. El Departament va ampliar-los el termini de presentació de la documentació precisament per facilitar-los la percepció dels ajuts corresponents. Algunes de les cooperatives a què vostè es referia en la seva pregunta, en la seva interpel·lació, precisament havien estat cooperatives a les quals els faltava precisament els documents de la constitució com a cooperatives.

És així. Això no es tracta simplement d'una subvenció, d'un ajut, d'uns diners a fons perdut, sinó que aquests diners s'havien d'aplicar en aquells joves que es constituïssin legalment en cooperatives, que demostrassin que tenien una iniciativa. L'esperit cooperatiu és un esperit que nosaltres hem intentat fomentar en el nostre país i en la nostra societat i a nosaltres ens sembla que aquesta és una bona fórmula, però molts d'aquests joves havien —algunes vegades els mateixos centres— iniciat una fórmula cooperativista que no l'havien arribat a concretar legalment.

Es va haver d'ampliar el temps de presentació de la documentació, molts no es van rebre, els altres semblava que no havien entès exactament quina era la proposta que havia formulat el Consell Executiu i per això hi va haver un retard que es va haver de prorrogar.

També es va obrir posteriorment —com vostè deia— a les cooperatives, tant de centres públics com privats, perquè n'hi havia molts que ens havien..., alguns nois que estudiaven en centres privats ho van sol·licitar, i alguns eren cooperatives mixtes, és a dir, que hi havia estudiants que havien estudiat en un centre públic i uns altres en un centre privat de la mateixa població, de la mateixa comarca, i moltes vegades del mateix barri. Per tant, es va haver d'ampliar el Decret perquè el Decret ho limitava en el centres de formació professional públic, i es va ampliar també en el privat.

Aleshores, jo no ho sé, vostè ha fet una llarga enumeració barrejant, diguem-ne, una interpel·lació sobre el *Diari de la Generalitat*, sobre compliments, en aquest cas nosaltres el que varem pretendre era buscar fórmules i terminis que poguessin donar resolució i resposta a aquest problema. Es va ampliar el Decret, per un costat, es va ampliar el termini per un altre. És a dir, aquí s'han anat fent passos endavant amb la intenció de donar un ajut a aquestes persones. I després s'ha hagut de limitar; encara fa molt pocs dies —vostè disposa de cartes, però jo en disposo també d'altres— joves que ja havien rebut l'anunci de la subvenció que després van renunciar perquè havien de fer el servei militar. És a dir, es plantegen en aquestes edats i en aquelles situacions problemes tan concrets i tan pràctics com aquest que jo li estic dient.

En tot cas, el que sí que li haig de dir —i celebri que vostè també hi hagi fet referència— és que vostè diu que hi ha hagut una falsedat. En tot cas, no hi ha hagut falsedat perquè no hi havia intenció d'enganyar.

Jo els vaig..., probablement ho hagués pogut expressar millor..., en data 31 de desembre de l'any 1984 havia finalitzat pel que fa referència al Departament d'Ensenyament, la tramitació al pagament de les subvencions, i nosaltres, als que ens ho havien demanat, els havíem donat el número d'índex corresponent i, a més, per informacions complementàries que havíem tingut amb el Departament d'Economia i Finances, nosaltres suposàvem que els pagaments s'havien fet efectius amb data 11 de febrer. I sembla que va ser així en quasi tots els casos, atès que gairebé tots els pagaments es produïren entre el 7 i el 8 de febrer, llevat de quatre cooperatives, les quals van cobrar els dies 13 i 14 del mateix mes.

Per tant, nosaltres teníem la documentació absolutament establerta, a moltes de les cooperatives se'ls havia donat els índexs corresponents, els que els van demanar, el dia 7 i 8 s'havien pagat totes, llevat de quatre, i resulta que aquestes quatre que faltaven es van pagar el dia 13 i 14 del mateix mes.

Aquesta, en tot cas, és la que vostè, a mi em fa l'efecte que amb un criteri una mica extraordinari diu que no correspon o que no correspon a la veritat. En tot cas, potser no correspondria a la realitat, però aquí, per part del Departament d'Ensenyament, el que els varem dir és que la tramitació s'havia realitzat i que el dia 7 i 8 en faltaven quatre. Jo reconec aquesta inexactitud de les quatre cooperatives que van cobrar uns dies més endarrerits.

I això és el que jo li volia dir. És a dir, jo crec que la iniciativa

és bona, crec que de tota manera aquesta fórmula és una fórmula que requereix un període de rodatge, que requereix una adaptació, que hem pogut adaptar la normativa als resultats, més que no pas establir una normativa rígida, s'han ampliat terminis quan han convingut, s'ha ampliat quan hem estimat que era necessari... És a dir, hem buscat fórmules que no fossin les fórmules rígides que correspondria per donar una resposta a uns subjectes, a aquests estudiants, i amb un procediment, que és el de creació de cooperatives, que no sempre són fàcils de resoldre.

Nosaltres havíem intentat ajudar i després hem intentat també ser rigorosos amb això. Per tant, el que es pot dir és que els diners que hem donat s'han donat amb la garantia que aquestes cooperatives podrien anar endavant, que el projecte era un projecte que s'ajustava a la norma establerta i això no s'ha donat com una subvenció a fons perdut. Nosaltres pretenem estendre la informació, de tal manera que els diners que estan establerts per a aquesta activitat es puguin arribar a determinar, però el que sí que li puc seguir comunicant és que nosaltres vetllarem perquè el procediment es compleixi, perquè la cooperativa sigui una realitat, perquè les persones que estableixen la cooperativa o els mitjans necessaris s'hi puguin atendre i, en tot cas, que els recursos disponibles que necessiten se'ls pugui fer a l'abast i, en alguns casos, quan això sobrepassa la possibilitat de la mateixa norma aleshores, evidentment, això no és possible així.

Per tant, en relació amb això, el que li haig de dir és que si de cas hi van haver algunes coses en el *Diari de la Generalitat* va ser per adaptar-nos als problemes de les necessitats d'aquests joves i que, en principi, així ho seguirem fent, tot i procurant introduir el més gran rigor amb l'atorgament d'aquests ajuts perquè es compleixin aquestes finalitats, que responguin a donar feina a aquests nois, que es creïn veritables cooperatives i que l'esperit cooperativista presideixi aquestes bones iniciatives que nosaltres hem intentat fomentar amb el Decret a què vostè feia referència.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat senyor interpellant vol fer ús del torn de rèplica? (Pausa.) El seu temps límit és de cinc minuts.

El Sr. MANUEL NADAL : Agraeixo la resposta del senyor Conseller, agraeixo l'actitud de voler continuar fomentant aquests ajuts en els joves que volen muntar cooperatives quan acaben la Formació Professional, reconec la valentia del Conseller de dir, doncs, que en la seva resposta de l'11 de gener hi havia d'alguna manera una alteració de la realitat perquè encara hi havia cooperatives que no havien cobrat, quan el text deia que «la resta de cooperatives han cobrat amb tota la normalitat», per tant, agraeixo aquesta valentia, però jo vull insistir amb un tema que em sembla que és francament greu, que és el tema de la manipulació del *Diari Oficial de la Generalitat* respecte a aquest tema.

Té aquí el *Diari Oficial de la Generalitat*, número 453, de 18 de juliol de 1984, i diu : «Resolució de 15 de maig de 1984 per la qual s'atorguen els ajuts convocats el 9 de desembre per subvencionar les despeses de primera instal·lació que comporti el desenvolupament de l'activitat professional d'alumnes que acaben el segon grau de Formació Professional en centres pú-

blics.» Resolució de 15 de maig, i diu : «Pel Decret de 29 de desembre —*Diari Oficial*, 11 de gener— es van oferir ajuts destinats a subvencionar les despeses de primera instal·lació que comportés el desenvolupament de l'activitat professional d'alumnes que acabessin el segon grau de Formació Professional en centres públics.» Posteriorment, el Decret 124/1984, de 31 de gener, *Diari Oficial* de 16 de maig, com poden fer una resolució el 15 de maig, dient que posteriorment el *Diari Oficial* del 16 de maig va ampliar aquests ajuts als alumnes procedents de centres privats de Formació Professional?

Jo crec que això és greu, crec que és greu. Estàvem en una època de campanya electoral i s'obre d'una manera, d'amagat, la porta a les subvencions als centres privats de Formació Professional; que em sembla correcte, que em sembla molt bé que es faci, però no d'amagat ni manipulant el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Jo no crec que vostès siguin endevins i no crec que tinguin poders màgics, si un cas la màgia i el poder d'endevinar normalment té un truc, i el truc és que es manipula el *Diari Oficial de la Generalitat*.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller vol replicar?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Des de l'escó, senyor President. Jo crec que la manipulació del *Diari Oficial de la Generalitat* no existeix, no s'ha produït. Jo crec que he donat l'explicació corresponent i, en tot cas, em fa l'efecte que aquí, ara, anem d'una interpellació a una altra, estem reprenent un tipus d'interpel·lació que es va produir fa un temps i que em fa l'efecte que, en aquest cas..., nosaltres de totes maneres ho estudiarem, però em fa l'efecte que amb la resposta que he donat, era suficient.

Interpellació al Consell Executiu sobre les cooperatives de neteja de boscos

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a passar a la següent interpellació, que és la que formula al Consell Executiu sobre les cooperatives de neteja de boscos l'Il·lustre Diputat senyor Xavier Guitart, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Molt Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, l'any 1983 gairebé en tots els mitjans de difusió van sortir uns anuncis, que jo diria que eren pràcticament provocadors, que deien quelcom així com : «si vostè està aturat, vingui a la Conselleria de Treball i li donarem feina. Campanya de neteja de boscos, Generalitat de Catalunya.»

No cal dir que un anunci provocador com aquest va despertar, lògicament, una oferta, una acceptació rapidíssima de gran quantitat de ciutadans, que van fer cua en els Serveis Territorials del Departament de Treball, durant diverses nits, per tal de ser beneficiaris d'aquell lloc de treball del qual, en aquell moment, no disposaven. També és evident —va ser cert— que molts d'aquests treballadors que van acudir a demanar aquesta feina que se'ls oferia, d'aquesta manera jo diria que provocadora —«si vostè està aturat, vingui, que li donarem feina»—, també és evident que quan aquests senyors entraven als Serveis Territorials i sabien, s'assabentaven de les condicions, de quin tipus de feina se'ls oferia i en quines condicions, immedi-

atament deixaven l'oferta i sortien decebutos que aquesta oferta no correspongués a la realitat. Malgrat això, sí que és cert que es van arribar a formar trenta cooperatives de deu treballadors cadascuna d'elles, que van anar a les muntanyes a netejar boscos, tal com estava previst en el Pla.

Però justament, i a partir d'aquestes primeres dades, aquest mateix Diputat que ara els parla va fer una interpellació aquí, en aquest Parlament, criticant ja des d'aleshores el procediment, el mode, i anunciant que probablement, probablement, sense desitjar-ho però probablement, això aniria al fracàs, i anunciant també la nostra queixa d'haver, d'alguna manera, mal jugat amb una sèrie de ciutadans que es veien enganyats en una oferta que no corresponia gaire bé a la realitat. Se'm va contestar pel Conseller corresponent, en aquell moment, que això no era cert, que endavant, que tinguéssim esperança, que es feia amb molta il·lusió aquest treball, i que tot aniria bé, que fins i tot em convidava, a mi, a anar a fer un recorregut per aquestes cooperatives i veure com de bé funcionaven.

Bé, aquesta va ser la segona interpellació. Jo, pel meu compte, he anat a veure aquestes cooperatives, me n'he assabentat, he parlat amb els sectors interessats, i justament després d'haver-ne parlat i al cap de dos anys, ara presento, avui, aquí, aquesta interpellació. Quina és la història? La història, doncs, és que es creen aquestes trenta cooperatives de deu treballadors que se'n van a la muntanya a netejar el bosc, a recollir llenya, però és evident que només amb el seu esforç no es poden guanyar la vida, calia una altra cosa. I el Consell Executiu de la Generalitat promou una cooperativa de segon grau, cooperativa de cooperatives, APENFOR, en concret, que es dedica a coordinar aquesta sèrie de cooperatives escampades per la muntanya, i a comercialitzar el producte. Lògicament, APENFOR necessita un material per fer això, i el Consell Executiu abona, desplega 92 milions de pessetes per comprar unes màquines trituradores, vuit màquines trituradores, que en el mercat estan al preu de 6 milions de pessetes; per tant, se suposa que han comprat al doble de preu o bé que aquestes màquines tenen algun requisit especial, lluny del que tenen en el moment de sortir de la seva empresa. Bé, doncs, APENFOR es constitueix amb un capital social de 200.000 pessetes, representat per títols nominatius de 5.000 pessetes; té la seu social a la Gran Via de Barcelona, i s'equipa de mobiliari, amb mobles corresponents a l'antic edifici de l'AISS. APENFOR, què fa? Fa aquestes feines que hem dit i, alhora, s'encarrega també de pagar el salari, de remunerar els treballadors de les cooperatives de primer grau, els que estan a la muntanya netejant boscos, i que pràcticament, a la setmana, aconsegueix de pagar-los entre 7.000 i 9.000 pessetes, més o menys. Això fins a la campanya electoral, fins quatre setmanes abans de les eleccions al Parlament de Catalunya, que, de 7 o 9.000 pessetes van passar a cobrar, aquests treballadors, més de 20.000 pessetes cada un. I això fins després també de les eleccions al Parlament de Catalunya, la primera setmana immediatament després de les eleccions al Parlament de Catalunya, que APENFOR diu: «senyors, no tenim diners, no podem pagar», i tanquen totes les cooperatives de primer grau, és a dir, tanquen les cooperatives d'aquells senyors que estaven netejant la muntanya cadascun en el seu indret.

Com sigui, amb aquesta remuneració, els treballadors que hi anaven, que formaven part d'aquestes cooperatives de

primer grau, cal dir que s'havien de pagar des del viatge fins a la manutenció i l'estada, arribant a situacions pintoresques, per no dir dramàtiques, de treballadors que havien d'anar amb la furgoneta de casa seva i dormir a la furgoneta, o dormir en un garatge, o aparaular amb una casa de pagès, la més propera, que els deixessin dormir, o simplement dormir al ras, perquè ningú no es preocupava d'ells quan els deixaven dalt de la muntanya.

Aquesta, doncs, és la situació en què es troben les cooperatives de primer grau. I jo li faig una pregunta, la hi vaig fer per escrit, a l'actual Conseller de Treball: «senyor Conseller de Treball, quantes cooperatives de primer grau queden obertes, no sigui que jo estigui mal informat». I el senyor Conseller de Treball em diu: «cap cooperativa està en funcionament, totes estan paralitzades, totes estan tancades, però segueix en funcionament APENFOR, la cooperativa de segon grau». Una cooperativa de segon grau, una cooperativa de cooperatives que està funcionant quan no hi ha cooperatives de primer grau, amb unes certes irregularitats de funcionament —no entraré aquí ara en detalls, que són molt importants, però que em sembla que no vénen al cas per al tema de la interpellació—, però sí defectes de funcionament molt importants, tal com que aquesta cooperativa de segon grau, efectivament, no compleix la mateixa Llei de Cooperatives de Catalunya, que estableix que els seus òrgans de govern s'han d'elegir a través d'una assemblea. Aquesta cooperativa de segon grau no ha fet cap assemblea per elegir els seus organismes de govern, les persones que componen el seu Consell rector, i es dona la circumstància, paradoxal, que alguns d'aquests senyors que estan a la Junta de govern cobren salaris realment dignes, per sobre de les 200.000 pessetes, en tant que els treballadors de les cooperatives de primer grau cobraven entre 7 i 9.000 pessetes, excepte durant la campanya electoral, que van cobrar 20.000 pessetes la setmana.

Bé, actualment, com està aquesta cooperativa de segon grau? Aquesta cooperativa de segon grau està en una situació, doncs, de comercialitzar; triturar, diguem, l'estucatge de fusta i de brossa que havien deixat, encara, els cooperadors de primer grau abans de tancar la seva cooperativa. I per això lloguen, també, per a la seva comercialització, fan un contracte amb una sèrie de transportistes privats, als quals, des de fa un any no se'ls paga, i que en aquests moments tenen un deute amb aquests senyors, amb aquests transportistes, segons ells mateixos confessen, de més de 20 milions de pessetes. I, a més, es deuen diners encara a alguns treballadors de les cooperatives de primer grau, dels llenyataires que estaven a la muntanya i que encara no han pogut cobrar el 100% dels seus deutes, a part d'altres despeses no satisfetes tampoc per aquesta cooperativa de primer grau.

Val a dir que mai s'han pogut saber realment els números d'aquesta cooperativa, i podríem dir que bé, qui som nosaltres per saber-los, és una cooperativa, és una cooperativa com tantes altres, és una empresa, per tant, no és l'Administració, però, compte, perquè el mateix Conseller de Treball, en resposta donada a un Diputat també d'aquesta Cambra, senyor Simó Pujol, li diu: «aquesta cooperativa, en la seva capçalera, posa Generalitat de Catalunya perquè és evident que sense el nostre suport no podria funcionar, i sense la nostra subvenció», subvenció que l'any 83 va ser de 143 milions de pessetes, i

que sorprenentment, sorprenentment, quan ja no hi ha cooperatives de primer grau, quan no hi té raó d'existir una cooperativa de cooperatives, perquè la cooperativa de primer grau no existeix, rep, l'any 1984, d'un fons d'ajut al cooperativisme que nosaltres vam criticar d'escàs, d'escadusser, de 20 milions de pessetes, rep la partida, la subvenció de 15.050.000 pessetes, és a dir, més del 50% del Fons d'Ajut al Cooperativisme previst en els Pressupostos de 1984 de la Generalitat de Catalunya.

Bé, suposo jo que aquesta breu explicació, molt resumida —m'he deixat molt de detall que considero molt important, però que potser no ve al cas aquí, ara, esmentar-la, és suficient per entendre la nostra inquietud a l'hora de presentar aquesta interpellació, és evident. Ara, el que nosaltres voldríem demanar, perquè la interpellació és «propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a la creació de cooperatives de neteja de boscos», és quins són, a partir d'aquesta realitat, aquests propòsits de capteniment. Però més coses voldríem demanar, perquè en aquests propòsits de capteniment algú ens ha de dir, també, qui pagarà els deutes d'APENFOR. I algú ens ha de dir també, òbviament, si aquesta cooperativa pensa tancar o no pensa tancar. I algú ens haurà de dir també què fan tancades a Cellers, un poble al costat de Manresa, en un parking, en un garatge particular, què fan aquestes màquines allà guardades i a què es pensen dedicar. Això crec que seria bo que ens ho diguessin.

En qualsevol cas, la nostra opinió és que s'ha tractat d'un malbaratament claríssim de recursos, que no ha generat aquests llocs de treballs que es van prometre amb eslògans tan provocadors com aquest de dir : «si estàs aturat, vine, que et donarem feina». És evident que s'han malbaratat aquests recursos, és evident que hi ha hagut irregularitats —i no entro ara aquí a qualificar-les—, i és evident que es tracta, en aquest cas, d'una política del Consell Executiu fracassada i cara, i que, des del nostre punt de vista, mereix tota la nostra crítica, la nostra més enèrgica crítica.

Per tant, senyor Conseller de Treball, senyors del Consell Executiu, senyores i senyors Diputats, acabo aquesta interpellació demanant quins són els propòsits del Consell Executiu en ordre a les cooperatives de neteja de boscos.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller de Treball té la paraula per a la contestació.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Oriol Badia) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, el programa de neteja de boscos va néixer de la mà del Departament de Treball, inspirat en els següents principis : generar ocupació estable que tingués una certa viabilitat econòmica o, almenys, que no depengués íntegrament dels recursos públics. D'acord amb els principis que inspiren l'activitat de l'Administració pública, es va procurar que els projectes, a més de l'interès específic en matèria d'ocupació, tinguessin una evident repercussió social; en aquest cas, la lluita contra els incendis i també alleugerir el cost energètic de les empreses catalanes. No es va oblidar tampoc la necessitat de buscar fórmules en què els mateixos treballadors aturats hi tinguessin una autèntica participació activa. Aquest punt era particularment important en la mesura que es volia potenciar la mateixa iniciativa dels treballadors, com a complement necessari de l'activitat de

l'Administració pública.

En un altre ordre de coses, el Departament era i és també conscient que aquests plans d'ocupació havien de dirigir-se a un segment de població determinat, és a dir, al segment més durament castigat per la crisi econòmica : els joves i els treballadors poc qualificats. Els objectius eren i són, com es pot veure, realment ambiciosos. De tota manera, el Departament pensava i pensa que cal aquesta línia d'actuacions per combatre l'atur. Tres anys enrere encara hi havia qui creia que el problema de l'atur es resoldria simplement sabent manipular més encertadament els instruments macroeconòmics. Avui pràcticament ningú ja no ho defensa.

Des de totes les institucions es valora i s'assagen experiències com les que vam iniciar al Departament fa uns tres anys. Jo diria que, efectivament, la interpellació que se'ns fa per part del senyor Diputat ve en un moment propici. El moment és oportú perquè, a hores d'ara, hi ha una important experiència acumulada, valorada i recollida per molta gent, que ens permet fer-ne una serena reflexió i plantejar-ne el futur, havent superat els desequilibris propis de tota la fase inicial, i més en un projecte en part experimental, i conscientment experimental. Ens hem trobat, com és lògic, amb coses positives i altres de negatives, globalment, el balanç és, però —jo ho puc afirmar—, positiu. Faré una lleugera referència a aquests aspectes que posen en relleu com de positiu ha estat aquest balanç. Per una banda, s'han netejat 2.654 hectàrees de bosc; s'han obtingut 67.310 tones de biomassa forestal, que equivalen, en tèrmies, la traducció en fuel-oil, a 28.280 tones de fuel-oil. Atesa la diferència de preu, hi ha hagut un estalvi d'uns 280 milions de pessetes d'energia, tenint en compte que el preu de la biomassa que ha sortit a 6 pessetes el quilo quan...

El Sr. PRESIDENT : Prego els senyors Diputats que guardin silenci.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : ... això ha provocat un estalvi de 280 milions de pessetes. S'ha hagut d'afrontar el fet de crear la clientela que no existia, i actualment ja hi ha 12 empreses amb subministrament regular de biomassa i la demanda està creixent.

Quant a l'ocupació de cooperatives, s'ha quedat una mica curt l'Il·lustre senyor Diputat, perquè realment se'n van arribar a posar en marxa 50, no 30, sinó exactament 49. Realment, l'existència ha estat bastant irregular, i en l'actualitat són poques les que treballen, per excés d'acumulació de material, però en segueixen treballant, i el rendiment de treball, realment, d'aquestes cooperatives ha estat molt diferent, per raons que, entre altres, diré després. Globalment, han treballat unes 500 persones —491 persones—, i, establement, la mitjana ha estat a l'entorn de les 230 persones. Els sous han estat normalment —són en aquests moments— de l'ordre d'entre... perdó, haig de rectificar, no són sous, els ingressos que obtenen els socis cooperadors —aquesta és la diferència important a tenir en compte—, és de l'ordre d'unes 10 o 12 mil pessetes per setmana. Voldria dir també que, enguany, el pagament, els deutes que ha pogut assumir aquesta cooperativa de segon grau, APENFOR, que està constituïda, com sap el senyor Diputat —jo ho recordaré a les vostres senyories—, per una cooperativa de serveis, Serveis Forestals de Catalunya, i per tres cooperatives de primer grau, directament productives, en la proporció del 40%, el 20 i 20 i 20 en les altres tres cooperatives. Els

deutes no són els que diu tampoc l'Il·lustre senyor Diputat, sinó que, en aquests moments, no hi ha cap colla que tingui res pendent a cobrar, totes han cobrat el que acreditaven fins al moment present.

Quant als transportistes, l'últim pagament és cert que se'ls va fer pel desembre darrer; per tant, no és de cap manera veritat que portin més d'un any sense cobrar, sinó que pel desembre van cobrar, i hi ha la previsió perquè puguin cobrar, en terme immediat, tots aquells que ho acreditin, de la cooperativa APENFOR.

Quant a la relació del 75% del que se n'ha dit el Fons Cooperatiu o destinat a la cooperació, que l'any 84 han estat 15 milions de pessetes —parlem en milions de pessetes, més que en percentatges, perquè 15 milions de pessetes no és pas cap quantitat excessivament elevada per fer cara al que s'ha hagut d'atendre—; si ens referíssim a l'ajut del cooperativisme en tot aquest període, realment, l'ajut al cooperativisme ha estat de 128 milions i, per tant, el percentatge tampoc fóra aquest, 15 milions sobre els 128 milions, que en aquests anys d'existència d'APENFOR ha donat lloc; per tant, la proporció fóra, realment molt inferior. Però és que jo diria que els números els hauríem de fer, en tot cas, no partint únicament de la comparació com a cooperativa, sinó que, ja que s'ha entès que s'anaven a crear llocs de treball, com en qualsevol altre pla d'ocupació, i si aquesta proporció la fem en relació amb els milions que la Generalitat ha destinat als plans d'ocupació —que en aquests anys ha estat de 12.706 milions de pessetes—, si féssim d'aquí la proporció de tot el que s'ha destinat a la cooperativa APENFOR per atendre aquesta seva activitat, la proporció no arriba a un 1,5%.

En síntesi, tot això vol dir haver complert raonablement, amb les dificultats realment assenyalades, l'objectiu de buscar fórmules que no depenguin íntegrament del finançament públic. Els senyors Diputats tenen, en el *Butlletí Oficial del Parlament* número 32 i en una altra pregunta que s'ha respost darreament —i, per tant, no crec que s'hagi publicat encara—, el detall de l'aportació del Departament de Treball, el qual ha estat superior al previst realment, però per raons plenament justificades. Un disseny del projecte ajustat que permet pensar en una viabilitat econòmica en un futur, especialment en l'organització de treball i en la infraestructura d'equip de maquinària, que podem dir que ha hagut de ser un invent nostre, perquè al mercat no hi havia maquinàries de les característiques necessàries. Haig de dir, precisament, que, en relació amb aquesta maquinària, en el preu a què es referia l'Il·lustre senyor Diputat no hi influïa ni el motor, ni la ploma elevadora, ni el remolc, ni el tractor. Per tant, cada màquina requeria aquest complement, i per això aquest complement ha arribat, doncs, a l'import a què feia referència.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Honorable Conseller que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Gràcies, acabo de seguida. Una acció important —i jo diria, popularment molt sentida en la lluita contra els devastadors efectes dels incendis forestals— : l'estructuració d'un mercat, inexistent en el moment d'iniciar el programa, que permet un aprofitament d'energia alternativa pròpia, vèncer recels en el sector forestal, un valuós coneixement de la capacitat dels mateixos treballadors i de la seva adaptació al nou medi, sovint allunyat de la

seva formació. En aquest sentit, vull ressaltar, perquè realment aquí han creat moltes dificultats també, però ha estat una experiència molt positiva, el fet que s'hagin fet cooperatives amb disminuïts, amb treballadors de raça gitana, amb excarcerats i altres experiències realment interessants i profitoses. Tot això, evidentment, que no ha estat gens fàcil. Hi ha hagut també problemes, bastant problemes, i sense ànim exhaustiu, encara jo ressaltaria les dificultats del procés d'adaptació dels treballadors a la fórmula cooperativista, una fase experimental, especialment en el disseny de maquinària trituradora i de la pròpia organització del treball que ha estat més llarga del previst —això ha afectat, evidentment, la rendibilitat econòmica esperada del programa.

En conseqüència, i d'acord amb el que s'exposava en la contesta publicada en el *Butlletí del Parlament* número 32, s'han generat problemes de tresoreria, en haver-se hagut de finançar també un estoc que havia de triturar-se. Després d'això, i del camí recorregut, poden —i hem de reorientar evidentment el programa— superar els aspectes negatius que s'han revelat durant aquesta fase. Per tant, jo crec que en el futur caldrà enfocar aquest programa depenent més directament del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i vinculant-lo a una perspectiva especialment forestal.

D'acord amb l'enfocament bàsic forestal, cal comptar també més amb els professionals del medi forestal, amb els quals s'hauran de dur a terme les preceptives i obligades tasques de neteja de boscos amb treballadors de l'atur, alhora la coordinació d'aquests professionals és indispensable per a la comercialització del producte amb el rendiment del qual es retribuïran els treballadors i l'ocupació, en cada moment, haurà de ser la necessària per al producte a comercialitzar immediatament. Això, en nombre actual, voldria dir que, en aquests moments la capacitat d'ocupació és a l'entorn —per no produir endeutament— de 130-140 persones. La cooperació entenc que s'ha manifestat com la forma d'associació idònia, malgrat les dificultats tant d'entrenament del personal en la feina, com en l'enteniment del sistema cooperatiu.

En definitiva el resultat, jo crec, en matèria d'ocupació han de ser els mateixos, i el programa, amb aquest enfocament, vol tirar endavant d'una manera indefectible. I no cal dir que a mesura que es disposi, amb els recursos generats, de més infraestructura i de més equip de maquinària, s'anirà ampliant l'ocupació.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre senyor Diputat interpellant vol fer ús del torn de rèplica? Per cinc minuts, com a límit.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Gràcies, Molt Honorable senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, jo entenc, de la intervenció de l'Honorable senyor Conseller de Treball, que fonamentalment em dona la raó, perquè, si no ho entès malament, ha dit que els dos objectius més importants —per no dir els bàsics; n'hi poden haver d'altres, però els més importants— d'aquesta campanya era generar ocupació estable i, segon, que aquesta ocupació estable no depengués del finançament públic. Doncs bé, és que ocupació estable, senyor Conseller, si jo m'he de creure la resposta que vostè em va donar per escrit i que està publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, resulta que no n'hi ha perquè totes les cooperati-

ves han tancat, que només existeix una cooperativa de segon grau, una cooperativa de cooperatives que no té raó d'existir si no hi ha cooperatives de primer grau, a no ser que sigui una altra cosa que jurídicament, en tot cas, no és la que està establerta i escripturada davant de notari.

Finançament públic. Escolti, jo no parlo de milions estranys que em sembla que no es puguin entendre, jo els dic que el 1983, 500 i escaig milions de pessetes, sí o no? Els dic que l'any 1984, de 20 milions de pessetes, Fons d'Ajut al Cooperativisme, 15.050.000 pessetes, sí o no? Em sembla que no complico les coses, que és ben clar quines són les quantitats —ja no parlem de percentatge, jo li he dit el 75% de l'any 1984 i em sembla que és molt evident, i que està molt lluny —en tot cas faria riure pensar-ho— de l'u coma no sé quants ha dit vostè per cent. I, en tot cas, per aportar una mica de distensió, vostè, quan ens ha dit : «és que hem netejat 2.000 ha, hem estalviat...» Miri, francament, a mi em recordava aquella frase que hi ha a la introducció d'Astèrix i Cleopatra quan diu : «aquesta revista, aquest conte ha estat escrit amb 2.000 quilos de ploma de llapis, amb 2.000 quilos de goma, tants tinters...» Escolti, miri, molt bé, però és que les qüestions fonamentals, vostè, en les qüestions fonamentals crec que m'ha donat la raó. I, en tot cas, en la resposta a la interpellació directa sobre què pensa fer el Consell Executiu de cara a..., quins són els seus propòsits de capteniment de cara a la creació de noves cooperatives de boscos. Vostè em diu que hi ha una possibilitat de creació d'uns 130-140 llocs de treball estables que no depenguin del finançament públic. Escolti, és que fins ara en depenen absolutament, i vostè no ens diu, en tot cas, com això serà possible, que això sí que ens agradaria sentir-ho, i, si fos així, nosaltres estariem satisfets i li donaríem la raó i treballaríem amb vostè perquè això fos així. La nostra voluntat és aquesta, però és que, en tot cas, de les seves paraules, de cap manera es pot desprendre aquest criteri, sinó que es desprèn radicalment el contrari, que jo li diria, francament, sobre una interpellació bastant clara, una resposta amb gran quantitat de vaguetats, sense respondre el tema central.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller vol fer ús del seu torn de rèplica de cinc minuts? L'Honorable senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Gràcies. Certament hi ha grans punts de coincidència amb l'Il·lustre Diputat, però no en aquell aspecte que ell ressalta com a més important, sinó que han estat qüestions merament insignificants, diria, les que poden ser crítiques. El projecte ha estat ambiciós, continua essent un projecte ambiciós, amb un gran cúmul d'experiència que s'ha rebut, que no es pot menysvalorar, i, realment, si en principi es preveia que per aquestes innovacions que significava una maquinària que no existia, que es va haver d'acoblar i pràcticament es va fer partint de les orientacions creades pel mateix Departament, realment avui aquestes màquines tenen un cost que ha quedat ja justificat, però, a més a més, han acumulat una experiència de funcionament. Si aquestes màquines requerien en principi més persones que les que ara s'ha vist que poden continuar fent la mateixa producció, això vol dir que per donar més ocupació, necessitarem incrementar l'equip de maquinària. Per tant, aquest era l'aspecte que, no per precipitar-nos, sinó que cal reprendre en la situació actual,

que jo ja li he dit, aquestes 130-140 persones per a l'equip de maquinària, de les vuit màquines amb els seus corresponents remolcs, tractors, plomes, etcètera, que els complementen, a partir d'aquí és quan ha de créixer aquesta experiència que ha tingut aspectes realment negatius, però aspectes molt positius que són els que volíem valorar.

Quant al seu finançament, realment, insisteixo, encara que sigui que el pressupost de l'any passat, que va ser un pressupost de liquidació sobre 20 milions de pessetes, 15 van anar a aquesta cooperativa, valorem-ho realment, van ésser només 15 milions de pessetes els que van anar a aquesta cooperativa. Per tant, siguem objectius també en els termes i, realment, en aquests moments l'enfocament és de donar més incardinació en el Departament d'Agricultura per tal de poder tenir la coordinació deguda amb tots els guardes forestals i tot l'equip necessari i reprendre, amb l'experiència rebuda, una nova dinàmica que ha de permetre, si no els 1.000 llocs de treball, que potser en èpoques sense l'experiència que s'ha rebut es va creure que es podia arribar, crec que realment es podrà incorporar molta gent en aquests programes de neteja de boscos.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

Interpel·lació

al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la darrera interpellació, que és la que formula al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Resolució 10/II, de Creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya, el Diputat Il·lustre senyor Daniel Terradellas, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. TERRADELLAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, el número 15, d'octubre de l'any passat, publica la Resolució 10/II, sobre la creació d'un Nou Circuit Permanent de Velocitat a Catalunya, que va ser aprovada per la Comissió de Política Cultural en la sessió tinguda el 3 d'octubre del 84. El text, per recordar-lo a les senyores i els senyors Diputats, diu el següent : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a impulsar els estudis corresponents i a la vegada a coordinar les actuacions de les entitats públiques competents del Reial Automòbil Club de Catalunya i de les Federacions Catalanes d'Automobilisme i Motociclisme, per tal d'aconseguir la creació d'un circuit permanent de velocitat a Catalunya, considerant totes les iniciatives actualment existents, i, d'una manera prioritària, la de Caldes de Malavella.»

Els motius que ens varen impulsar, com a Grup Socialista, a presentar aquesta Proposició no de Llei que, d'una manera lleugerament modificada va ser aprovada per unanimitat de tots els components d'aquella Comissió, els motius —com deia— no són altres que constatar que sense equipaments difícilment es generalitza una pràctica d'una modalitat i encara menys aconseguir tenir esportistes de talla internacional.

És per això, senyores i senyors Diputats, que els poders públics —l'Estat, les Comunitats Autònomes, els municipis—, per iniciativa pròpia, i en la majoria dels casos, en col·laboració amb entitats sense finalitat de lucre —les federacions, els

clubs, o altres associacions— impulsen i ajuden la creació d'equipaments esportius, els que són més demanats.

L'esforç econòmic de les institucions és molt important a l'Estat espanyol i encara més a Catalunya, on darrerament s'ha fet un esforç econòmic important per intentar reduir el dèficit, però encara, lògicament, estem lluny d'aconseguir que hi hagi els mínims equipaments necessaris per garantir la pràctica esportiva en la majoria de modalitats. Tot i que estem realment en situació avantatjosa en institucions esportives respecte a la mitjana de l'Estat, hi ha dues modalitats esportives de què, certament, encara estem deficitaris, com són el motorisme i l'automobilisme. La raó és ben senzilla : falta un circuit amb condicions necessàries.

Catalunya ha estat, i podem constatar-ho tots, punta de llança en aquestes dues modalitats, fet que no és aliè al fet que, des de fa molts anys, hi ha una concentració de la indústria del motor. Avui, certament, per desgràcia, amb un pes específic més baix respecte al nivell de l'Estat, com a conseqüència, segurament, de la crisi del sector de la motocicleta i de la ubicació de fàbriques d'automòbils en altres llocs que no són Catalunya. Tot i així és cert que existeix un potencial humà, tècnic i industrial molt important, tant en marques com en indústria auxiliar, que pot generar, i, de fet, genera un cabal esportiu de primer ordre, malgrat la insuficiència d'instal·lacions esportives, com són els circuits.

És evident que l'esport del motor a Catalunya d'un temps cap aquí no ha tingut el tracte que es mereixia, segurament per tres raons : la crisi del sector, per tant, amb l'augment de preus de vehicles que dificulta la pràctica generalitzada de les proves; també, segurament, a conseqüència que aquestes dues modalitats han estat considerades elitistes pels poders públics, i, segurament també, com a conseqüència que les necessàries mesures de seguretat per a pilots i espectadors que les federacions internacionals imposen a les proves, han provocat justificadament la prohibició d'alguns circuits poc segurs —aquest és el cas de Montjuïc, que els últims anys, malgrat l'esforç de l'Ajuntament i dels organitzadors, no reunia les condicions necessàries per celebrar-hi proves de categoria. Ni el cost econòmic ni les molèsties als ciutadans, ni tampoc les possibilitats materials del circuit, no s'adaptaven a les possibilitats tècniques de les màquines que actualment competeixen. Montjuïc, senyores i senyors Diputats, entenem que ha complert amb escreix la seva funció en els pilots i marques catalanes, però, evidentment, ja no pot cobrir aquest buit que Catalunya necessita.

Per tant, malgrat un retard irrecuperable, s'imposa que els poders públics, entitats i afeccionats, assumeixin per a Catalunya un circuit amb les condicions necessàries, fugint, segurament, de posicions poc consistentes per intentar construir una instal·lació digna i condicionada a les normes internacionals. Una instal·lació d'aquest tipus no té només avantatges de tipus esportiu —que en té—, sinó també econòmiques. Vull recordar que és un factor important per potenciar la indústria del motor, per a la creació de la indústria auxiliar; és un factor importantíssim, si ho comparem amb anàlisis internacionals d'aquest tipus d'instal·lacions, per a la potenciació turística de la zona on se situï, i, evidentment, per a Catalunya pot ser un mitjà de projecció internacional del nostre poble, donat que, actualment, el món del motor és un dels que té més reclam a nivell d'espectadors d'arreu del món, i que els mitjans de co-

municació en fan molt de cas.

És evident, per tant, que...

El Sr. PRESIDENT : Prego els senyors membres de la Cambra, i més els de la tribuna del públic, que guardin silenci.

El Sr. TERRADELLAS : És evident, per tant, que Catalunya necessita aquest circuit, i ho va constatar —com deia— la Comissió de Política Cultural.

Com fer aquest circuit? Al nostre entendre, s'havia d'aconseguir fer un circuit col·laborant amb una entitat el prestigi de la qual garanteixi, per un costat, la bona utilització per a la pràctica i la tecnificació esportives, i, per un altre costat, que sigui una entitat que tingui el prestigi internacional a fi d'aconseguir que les federacions internacionals donin al circuit de Catalunya, al futur circuit de Catalunya, aquelles proves de relleu internacional, com són les Fórmula 1, els grans premis de velocitat, per tal de donar consistència a aquest equipament.

Per tant, aquesta entitat creiem nosaltres que no era altra, o no és altra, que el Reial Automòbil Club de Catalunya, que tots assumim que hauria de ser l'impulsor d'aquest projecte. Aquesta entitat, a més a més, té en el terme de Caldes de Malavella uns terrenys que estan situats a 10 km de l'aeroport de Girona-Costa Brava, estan al peu de la carretera nacional II i de l'autopista A-17, amb la RENFE a pocs quilòmetres. Pocs quilòmetres, per tant, de la Costa Brava, dels grans focus d'afeccionats, com són el sud de França i l'àrea metropolitana de Barcelona, i que ja tenen, lògicament, la qualificació urbanística adequada. Per això ens va interessar donar un impuls institucional a través d'aquest mandat parlamentari a què els feia referència.

Durant aquest temps, aquests sis mesos des de l'aprovació del mandat parlamentari, s'han reunit diverses vegades la Comissió sortida del mandat parlamentari i una Comissió tècnica, intentant donar sortida a la possible ubicació d'aquest circuit. Constatem que últimament s'ha dit que el projecte inicial, el del mandat parlamentari, o aquell al qual es donava més importància en el mandat parlamentari, com era el projecte de Caldes de Malavella, últimament veus autoritzades diuen que no serà la seu d'aquesta futura instal·lació. Com que entenem que aquest és un equipament punta per a Catalunya, preguntem al Consell Executiu de la Generalitat quin és el seu criteri davant d'aquesta possible i esperada construcció d'aquest nou circuit de velocitat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller de Governació té la paraula per a contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra) : Senyor President, senyores i senyors Diputats, compartim moltes de les consideracions de tipus general que ha fet el Diputat senyor Terradellas sobre l'esport del motor, sobre el sector industrial de l'automòbil i de la moto, sobre el prestigi del Reial Automòbil Club, però jo entenc que la seva interpellació venia a plantejar quines són les accions que ha fet el Consell Executiu per impulsar els estudis corresponents al que ens plantejava la resolució d'aquest Parlament, i com ha coordinat les actuacions de les entitats públiques competents en aquesta matèria. Suposo que és això el que demanava el senyor Terradellas, i això és el que intentaré explicar, fugint d'unes consideracions generals que tots compartim, i anant a una ex-

plicació molt més puntual i concreta.

En la sessió del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya del dia 2 de novembre del 84, és a dir, poc temps després de la resolució aprovada per unanimitat per aquest Parlament, es va encomanar al Director General de l'Esport que efectués les actuacions pertinents en compliment d'aquesta resolució. El Director General de l'Esport va convocar immediatament el President de la Diputació provincial de Girona, el Governador Civil de Girona, l'Alcalde de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, que era l'emplaçament prioritari designat per aquest Parlament, el President de la Federació Catalana d'Automobilisme, el President de la Federació Catalana de Motociclisme, i el President del Reial Automòbil Club de Catalunya, institució que citava fa poc el senyor Terradellas. Aquesta reunió es va celebrar el dia 12 de novembre en la Direcció General de l'Esport. Es va fer una exposició històrica d'aquesta vella aspiració que té Catalunya de tenir un circuit permanent de velocitat, així com de les gestions fetes pel Reial Automòbil Club de Catalunya fins aquell moment; i referent a la ubicació.

Vostè sap, senyor Terradellas, que hi havia unes divergències entre l'Ajuntament de Caldes de Malavella i el Reial Automòbil Club en relació amb els terrenys adquirits pel Reial Automòbil Club a Caldes de Malavella, i que això va quedar perfectament aclarit en una sentència que l'Ajuntament de Caldes de Malavella es va comprometre a acceptar i a no recórrer davant del Tribunal Suprem. Allà es va nomenar una Comissió tècnica, formada per experts de la Federació Catalana d'Automobilisme, la Federació Catalana de Motociclisme, Reial Automòbil Club de Catalunya, Reial Motoclub de Catalunya, i dos experts de les comarques gironines, precisament tenint en compte el possible emplaçament prioritari.

En data 18 de desembre, el Director General de l'Esport va convocar una nova reunió amb la participació, personal o per delegació, de tots els components de la Comissió. En aquesta reunió va ser quan l'Ajuntament de Caldes de Malavella va expressar la seva posició positiva respecte al veredict del contenciós. Es van plantejar els punts bàsics per definir l'informe: cost d'implantació del circuit; despeses fixes, és a dir, personal, esportives, manteniment, generals; ingressos possibles —lloguers de marques, a privats, publicitat, entrades de públic, parking, restaurant, bar, escola de pilotatge, etcètera. Es van utilitzar tot un conjunt de documents bàsics per a l'elaboració de l'estudi: estudis de la Cambra de Comerç de Girona, estudi de planejament de la Diputació provincial de Girona, dades d'intensitats viàries, condicionaments mínims per als circuits d'automobilisme i de motociclisme, contactes amb la Federació Internacional de l'Esport Automòbil, amb la Federació Internacional Motociclista, tot el que era necessari per fer l'estudi que aquest Parlament impulsava a fer. Es va plantejar també l'aspecte dels ingressos derivats del turisme, als quals el senyor Terradellas ha alludit de passada. Aquesta teoria fou defensada pels experts gironins en contra de l'opinió dels altres membres de la Comissió tècnica, que opinaven que als ingressos derivats del turisme se'ls havia de donar un tractament a part, i que s'havien de limitar a la condició merament tècnico-esportiva.

També es va fer un estudi comparatiu d'un circuit teòric, situat a un radi de trenta quilòmetres de Barcelona, comparat amb el circuit prioritari de Caldes de Malavella. Els represen-

tants de la Diputació provincial de Girona van expressar en tot moment el seu total suport al circuit de Caldes de Malavella, indicant que també han encarregat per la seva banda estudis des del punt de vista esportiu, d'ordenació del territori, econòmic i turístic, i que havien entrat en contacte amb diverses organitzacions gironines a fi de dinamitzar la futura implantació del circuit.

En data 21 de gener de 1985, ja d'enguany, el Director General d'Esport va convocar una nova reunió, amb la participació de tots els components de la Comissió. S'observen una sèrie de discrepàncies en l'apreciació d'algunes dades concretes entre els diversos experts —com passa en tota Comissió tècnica, evidentment—, però concretament en aquest cas entre els gironins i la resta, i es van intentar unificar criteris per elevar un informe definitiu en què s'expressin, diríem en llenguatge parlamentari, els vots particulars, és a dir, els punts de vista o plantejaments particulars.

Els representants de la Diputació Provincial de Girona i el Governador civil de Girona varen expressar el seu total recolzament a la ubicació del circuit de Caldes de Malavella —em sembla que el tema de la ubicació és el que està latent en la intervenció del senyor Terradellas— i van expressar el seu desig perquè es prengui una decisió definitiva al més ràpidament possible en aquest sentit.

El Reial Automòbil Club de Catalunya planteja a la Diputació de Girona possibles fórmules de participació, que es van comentar i debatre, per poder tenir més informació de cara a prendre la decisió que ha de prendre en un breu termini. Hi va haver la mort —que el senyor Terradellas coneix— del President del Reial Automòbil Club de Catalunya, el senyor Salvador Fàbregas, l'elecció el 8 de març del seu successor, el senyor Sebastià Salvador, i això va retardar uns dies o unes setmanes la decisió que ha de prendre el Reial Automòbil Club de Catalunya.

El Director General de l'Esport va demanar a aquesta entitat que es definís, i el Reial Automòbil Club va demanar un nou termini per convocar una assemblea general de l'entitat per plantejar l'informe tècnic definitiu i definir opcions. Els representants de la Diputació de Girona van exposar la seva preocupació pel retard i van preguntar si el Reial Automòbil Club de Catalunya té pensat un nou emplaçament i si han rebutjat, pràcticament, la ubicació de Caldes de Malavella. El President del Reial Automòbil Club va indicar que Caldes de Malavella té les mateixes possibilitats que tenia abans, tenint en compte que els terrenys ja els tenen, que són de la seva propietat, i que no està descartat en absolut. No obstant això, va dir que sí que han iniciat accions per estudiar un possible nou emplaçament.

En aquest moment estem pendants, doncs, d'aquesta decisió que pugui prendre el Reial Automòbil Club, i davant de tot això que li he exposat, voldria fer les consideracions següents. El Consell Executiu, a través de la Direcció General de l'Esport, ha impulsat fins ara els estudis corresponents —com acabo d'explicar— i ha coordinat les entitats, les actuacions de les entitats públiques competents —com també acabo d'explicar—, que és el que li demanava la Resolució votada unànimement per aquest Parlament. Prova d'això són les reunions fetes i les propostes de col·laboració expressades per la Diputació provincial de Girona, i tot el seguit d'estudis ja fets, ja realitzats. S'ha prioritzat també l'estudi i treball de la Comis-

sió per a la ubicació de Caldes de Malavella, que era el tema encomanat pel mandat del Parlament; el promotor tenia uns terrenys —els de Caldes de Malavella—, que bé que sotmesos a un contenciós, finalment l'Ajuntament de Caldes de Malavella accepta, i, per tant, això facilitava que aquesta ubicació fos la prioritària.

Jo voldria dir el paper de promotor del Reial Automòbil Club de Catalunya, acompanyat per les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme, que no ha estat discutit per ningú de la Comissió, i que em sembla que tampoc ha estat discutit aquí pel Diputat senyor Terradellas. Per tant, acceptem que el paper de promotor és del Reial Automòbil Club. L'esperit de la Comissió ha estat, evidentment, que la ubicació del nou circuit de velocitat sigui la més adequada per al nostre país, per a Catalunya, per totes les consideracions que ha fet el senyor Terradellas de la projecció exterior, de les conseqüències econòmiques, de la vinculació amb indústries del motor, etcètera. Tenint molt en compte el que significa fer una obra d'aquesta envergadura, el seu posterior manteniment, la gestió i l'explotació i la inversió de diners públics que s'ha de fer en la seva construcció, cal, evidentment, rendibilitzar al màxim aquest projecte. Aquest ha estat l'objectiu més important a definir, i possiblement el temps que s'ha dedicat a aquest tema va lligat a aquest afany de rendibilitzar aquest projecte.

Com deia abans, de la interpellació feta per l'Il·lustre senyor Diputat es dedueix que en el seu esperit la ubicació de Caldes de Malavella podia estar definida ja pel mandat parlamentari, quan el mandat parlamentari deia que era prioritària, i, per tant, té dubtes que aquest, finalment, sigui el lloc escollit. Jo crec que el que li he dit de les afirmacions del President del Reial Automòbil Club és el que li puc dir; es continua considerant aquesta ubicació com a prioritària, però s'han emprès altres estudis d'ubicació, perquè cal tenir molt en compte que el plantejament de la seva ubicació sigui la més idònia, tenint en compte la gestió, el manteniment i l'explotació posterior.

Per tant, en aquest tema, senyor Terradellas, crec que el Consell Executiu ha complert amb el mandat parlamentari d'impulsar estudis i de coordinar actuacions, de considerar la ubicació de Caldes de Malavella com a prioritària, i d'estar a la resulta que ja fet l'informe definitiu, decideixi l'equip promotor, la institució promotora, que és el Reial Automòbil Club de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat interpellant vol intervenir per al seu torn de rèplica amb un límit de cinc minuts? *(Pausa.)*

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, jo amb aquesta interpellació el que li demanava és què havia fet el Consell de la Generalitat i, evidentment, què pensava fer, què pensa fer sobre aquest tema. Una part me l'ha resposta. Jo crec que sí que ha fet coses, jo no critico l'actuació que ha fet fins ara, o part de l'actuació que ha fet fins ara la Direcció General d'Esports.

El que sí que em qüestiono és el que no s'ha fet, i el que s'hauria d'haver fet també en el Consell Executiu de la Generalitat, perquè les senyores i els senyors Diputats han pogut comprovar que aquesta no és una instal·lació esportiva qualsevol. A més a més del seu alt valor econòmic, que se suposa entre

els mil i mil tres-cents milions de pessetes, a més a més és una instal·lació que no només té aspectes de punt de vista esportius, sinó que genera, de fet, actuacions de tipus econòmic i, sobretot, de tipus turístic, i, per tant, estem parlant no d'una instal·lació d'un pavelló, d'un camp de futbol qualsevol, sinó d'una instal·lació necessitada, urgent, però d'una gran instal·lació esportiva.

És evident que la Generalitat de Catalunya, a través de la Direcció General d'Esports, ha coordinat l'actuació d'aquesta Comissió formada per mandat parlamentari. Amb el que jo sóc crític és si s'ha fet correctament o no, perquè s'ha fet amb un intent —no dic que s'hagi fomentat—, però la realitat és que no s'ha evitat un enfrontament entre unes xifres aportades per criteris barcelonins i unes xifres aportades per criteris gironins, i com constata el senyor Conseller, a l'hora d'aportar-hi xifres amb un equipament hipotètic com aquest, ha estat més una baralla territorial, jo diria, que no pas una visió objectiva d'on, per als interessos de Catalunya, creiem tots plegats que ha d'estar ubicat aquest circuit. Perquè s'han discutit xifres però, per exemple, en canvi no s'ha discutit tipus de gestió, tipus de titularitat del circuit, per tant, jo diria que sí que s'ha treballat molt. Una altra cosa és si s'ha fet feina i si aquesta feina és la que s'hauria d'haver fet o no.

Estem parlant d'un equipament certament urgent i de sis mesos des del mandat parlamentari, i entenc que tots els Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, com segurament la majoria de ciutadans de Catalunya, estem d'acord que s'ha de fer aquest equipament com més aviat millor.

Perquè, senyor Conseller, jo la posició del Reial Automòbil Club l'entenc, no la comparteixo, però l'entenc. Com a Reial Automòbil Club el que l'interessa és el màxim de facilitats per part de l'Administració pública, d'ajudes per als interessos dels seus mateixos socis, que no vol dir que estiguin contraposats amb l'interès general de Catalunya de foment d'aquest tipus d'esports, i, per tant, ells intenten des d'una posició —a mi em sembla massa barcelonina— de dir «com més a prop de Barcelona, potser millor.» Jo crec que no. L'interès gironí que s'ha donat en aquest tema no només ve per un tipus d'actuació jo diria territorial, sinó perquè certament el mandat parlamentari —com deia el senyor Conseller— parla de la prioritat de Caldes de Malavella, però diuen una altra cosa important, diuen : «Dintre de totes les iniciatives actualment existents». I jo vaig fer una carta, o vaig dirigir una carta a la Direcció General d'Esports, a través de l'article 13 d'aquest Parlament, i em constaten que de projectes vigents en aquell moment n'hi havia dos : un a Martorelles, que tothom acceptava que no reunia les condicions, i l'altre a Caldes de Malavella. Per tant, no es tractava de buscar un altre nou emplaçament perquè és la manera d'anar-ho retardant.

Certament l'actuació dels gironins ha estat també la d'intentar recuperar aquesta mala imatge que s'havia donat per un fals, o un no prou positiu comportament de l'Ajuntament de Caldes de Malavella al seu moment. Però aquí hi ha un tema importantíssim : aquest circuit, a més a més dels seus valors esportius, econòmics i de projecció internacional de Catalunya, té un fet importantíssim que coincideix amb tots els equipaments similars d'arreu del món, i és que el valor turístic que dona un equipament d'aquest tema, ubicat en una zona com la Costa Brava, pot ser que, d'ajut mutu, al circuit li va bé tenir la

Costa Brava al costat, a la Costa Brava li va bé tenir l'equipament a la vora. És per això que l'actuació de les cambres de comerç, doncs, fent estudis, visites a diferents circuits d'arreu d'Europa, des del mateix Governador civil, que com que està al peu de la carretera nacional II ja ha intentat fer el projecte d'accés al mateix equipament, o l'enormement positiu de la Diputació de Girona, que diu, per aquests interessos turístics, diu: «No només estem disposats a cobrir el possible dèficit d'aquest circuit, sinó que estem disposats a aportar-hi una quantitat prou important —la podríem xifrar en una quarta part del volum de l'equipament— des de Girona perquè es pugui fer finalment allà on sempre tothom havia dit.»

Jo crec que el Govern de la Generalitat ha de tenir en compte, evidentment, de cara a aquest circuit —o d'aquest equipament esportiu— no només els criteris esportius. Ha de tenir en compte, a més a més, els altres criteris que beneficiïn el conjunt de Catalunya, com són els criteris turístics, perquè sense fer minvar l'esforç positiu des del punt de vista esportiu, evidentment pot ser molt beneficiós des del punt de vista turístic, i des del punt de vista d'ordenació del territori.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Illustre Diputat interpellant que tingui en compte que el seu temps ja s'ha escolat.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President. Acabo fent una reflexió dient: sí, senyor Conseller, estem d'acord que el promotor ha de ser el Reial Automòbil Club de Catalunya, però estem parlant d'una instal·lació on el volum de diner públic està al voltant dels 300 milions de pessetes, que es compta que en podran venir 150 de la Direcció General d'Esports i 150 del Consejo Superior de Deportes. Per tant, una xifra prou important com perquè la Generalitat no se n'inhibeixi a l'hora de saber on interessa, des del punt de vista de Catalunya, i no només des del punt de vista esportiu, sinó d'ordenació del territori i des del punt de vista turístic, que es faci aquest circuit.

Ens semblaria malament, senyor Conseller, que interessos privats —perquè, tot i l'altruisme del Reial Automòbil Club de Catalunya, no deixa de ser una entitat privada— condicionessin, no només els ajuts públics, sinó una sola instal·lació que hi haurà a Catalunya, i que té aquests efectes que jo deia.

Per tant, i amb aquest intent positiu de fer-ho com més aviat millor, i que sigui al més adequat possible per a Catalunya i per ser escrupolós en el compliment del mandat parlamentari, presentarem una moció amb aquest to positiu, demanant que el Consell Executiu de la Generalitat no defugui la seva responsabilitat davant la creació d'aquesta importantíssima —ho repeteixo—, senyores i senyors Diputats, importantíssima instal·lació esportiva.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller vol fer ús del torn de rèplica? Té la paraula, doncs.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Jo, senyor President, senyores i senyors Diputats, segurament sóc de naturalesa optimista, però no he sabut veure absolutament cap crítica en la intervenció del senyor Terradellas, i, sobretot, les crítiques anunciades sobre el que s'havia de fer. Ell ha parlat d'enfrontaments entre xifres de barcelonins i de gironins; jo crec que hauríem d'eleva una mica el debat i dir que s'està intentant de fer un estudi objectiu de rendibilitat.

Ell diu que s'ha treballat, però que no s'ha fet feina; aquesta

és una frase que no sé ben bé què vol dir; en tot cas, potser no s'ha fet la feina que agradaria al senyor Terradellas, però això ja és una opció personal del senyor Terradellas, que ve aquí a defensar una cosa molt concreta. Jo crec que el Consell Executiu també ha d'estar una mica per sobre d'això.

Per altra banda, si reconeixem el paper de promotor del Reial Automòbil Club de Catalunya, acompanyat per les Federacions Catalanes d'Automobilisme i de Motociclisme, després no serveix dir que aquestes són unes entitats privades que defensen uns interessos privats, senyor Terradellas, perquè estem esperant què ens diran aquestes entitats, que tots els reconeixem el caràcter de promotores i que, a més a més, si bé són d'iniciativa privada, no responen al concepte d'interessos privats.

Hi ha 300 milions d'inversió pública, com vostè ha dit, que també demanen un estudi de rendibilitat, no només la inversió privada demana un estudi de rendibilitat, sinó també —i sobretot— la inversió pública, i això és el que s'està fent fora de lluites entre barcelonins i gironins, que jo en sortiria, perquè el localisme s'apoderaria d'aquesta sala —i dic «localisme», també des d'un punt de vista barceloní—; per tant, s'han fet les gestions, s'han fet els estudis, s'han coordinat les actuacions; la ubicació de Caldes de Malavella s'ha considerat en tot moment com a prioritària, i estem en aquests moments a l'espera d'una resposta que no vol dir que sigui una resposta definitiva.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem acabat, doncs, les interpellacions, i ara em sembla que és el moment adequat per a suspendre la sessió, que reprendrem, espero, a dos quarts de cinc. Prego els senyors Diputats que siguin ben puntuals.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i tres minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i cinc minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

D'acord amb l'article 74 del Reglament, aquesta Presidència té l'honor de fer avinent, escoltada la Junta de Portaveus, que la votació referent a l'elecció dels cinc representants del Parlament de Catalunya als Consells Socials de la Universitat de Barcelona, de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya es tindrà un cop debatuda i votada la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el pre-escolar públic, presentada per la Diputada Il·lustre senyora Eulàlia Vintó, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i no abans de les cinc de la tarda.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el pre-escolar públic

Passem, doncs, ara a la discussió de la primera de les mocions que tenim en l'ordre del dia d'avui, que és la subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el pre-escolar públic, presentada per la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre senyora Diputada per defensar la Moció per un temps límit de deu minuts.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb la presentació d'aquesta Moció i de les que seguiran al llarg d'aquesta tarda continuem, en part, el debat que celebràrem el 27 de març passat, pel que fa a la situació del nivell de pre-escolar.

Com recordaran les senyores i els senyors Diputats, en aquella interpellació, i a partir, precisament, del Pla Quadrienal i dels Pressupostos de la Generalitat per al 1985, quedava, no clar, sinó més aviat tot al contrari, com s'articulava el procés de construccions de les aules de pre-escolar i com es faria cara a tots o a una part dels dèficits que les estructures de les escoles del nostre país tenen.

Tant en el debat pressupostari com en la sessió del dia 27 se'ns digué reiteradament que les partides pressupostàries del RAM incloïen la construcció de les aules de pre-escolar en aquells municipis en els quals avui ens consta l'existència de dèficit en aquests nivells i també la complementació de centres avui existents que no disposen d'aquest equipament educatiu.

Precisament perquè les respostes del senyor Conseller no varen entrar en el detall de les preguntes que nosaltres formulàrem en la interpellació, precisament perquè els Pressupostos de la Generalitat tampoc especificaven amb suficient detall, i quan ho especificaven resulta que tampoc eren de fiar —segons ens va dir el mateix senyor Conseller—, és pel que ens hem vist obligats a presentar aquesta Moció, que pretén, i voldríem que això quedés molt clar, no un increment pressupostari —i per tant no ens és vàlida l'afirmació feta per Il·lustres representants de la Conselleria o Il·lustres membres d'aquesta Cambra en diversos mitjans de comunicació, *a posteriori*, precisament, del debat del dia 27 en el sentit que el problema és la manca de diners, que no vénen des de Madrid. Nosaltres no estem demanant en aquests moments increment pressupostari; nosaltres no entrem en aquests moments a discutir si és suficient o insuficient el marc de les transferències, demanem purament i simplement informació, informació fiable, informació real, informació que després es pugui contrastar amb la realització de les obres a cada un dels serveis territorials i a cada una de les escoles de Catalunya amb els pressupostos aprovats i existents avui en la Conselleria d'Ensenyament.

La nostra Moció té, concretament, dos apartats : el primer d'ells, és un apartat en el qual es demana que la Conselleria d'Ensenyament, en el termini d'un mes, faci públiques les partides pressupostàries de l'any 85 que tenen per objecte les obres de remodelació, ampliació i millora, però fent cinc precisions. La primera, quina és la quantitat global que es destinarà a aquest concepte i quina serà la distribució a cada un dels Serveis Territorials? En segon lloc, quantes aules de pre-escolar es faran amb aquests diners i a on s'ubicaran? En tercer lloc,

com es distribuïran en els diversos Serveis Territorials, pels nivells educatius —per tant, des d'EGB fins a la Formació Professional— les quantitats de reformes, remodelacions, ampliacions i millores? En quart lloc, quins són els centres i quin pressupost rebrà cada un dels centres per a aquestes obres? I, en cinquè lloc, un altre dels temes que reiteradament se'ns ha dit : nosaltres hem reivindicat en la discussió del pressupost la necessitat de prosseguir amb el programa de seguretat en els centres escolars. Tenim una situació en els centres escolars molt allunyada de les condicions de seguretat pel que fa a instal·lacions elèctriques, pel que fa a calefaccions, pel que fa a les alarmes. Per tant, quan l'any 82 s'inicià una partida pressupostària destinada, en col·laboració amb els municipis —50 i 50%—, a dotar les escoles de Catalunya d'una seguretat que permetés que els alumnes estiguessin en aquestes escoles en condicions —repeteix— segures vàrem celebrar aquesta partida. L'any 83, pràcticament desaparegué; el 84, també, i el 85, definitivament ha quedat exclosa, amb l'argumentació també que dins dels programes de RAM hi entrava la seguretat.

Bé, doncs, la cinquena precisió que nosaltres demanem és quin és el programa de seguretat que té previst la Generalitat en els Pressupostos del 85 i com s'ha distribuït aquesta partida per a cada un dels Serveis Territorials?

La segona part de la Moció demana que aquesta informació que acabo d'explicar sigui tramesa als Diputats de la Comissió de Cultura del Parlament, a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació de Municipis. Entenem que els ajuntaments, que moltes i moltes vegades han de fer cara, amb pressupostos propis, a un tipus de serveis que no els corresponen, perquè han d'anar més enllà de la pura obra de manteniment per passar a fer obres de remodelació i millora, són els primers interessats, juntament amb aquesta Cambra, del coneixement de les quantitats que la Generalitat té pensades assignar a aquests conceptes.

En aquest sentit, doncs, la nostra Moció és clara, és senzilla, no pressuposa cap increment pressupostari; pressuposa, això sí, que la Conselleria que ha elaborat els seus pressupostos tenint presents i coneixent les necessitats de Catalunya, com també reiteradament se'ns diu quan nosaltres les fem arribar, i se'ns diu «les sabem»; doncs, bé, com que les saben, i segurament les tenen ordenades per prioritats i per urgències i per necessitats, creiem que el termini d'un mes és més que suficient perquè la Conselleria d'Ensenyament digui no només a aquesta Diputada, no només a aquest Parlament, sinó als municipis de Catalunya, com pensa gastar el Pressupost de 1985.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Moció hi ha una esmena del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata. El seu temps és deu minuts.

La Sra. MATA : Molt bé, gràcies, en necessitaré menys.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres estem totalment d'acord amb la Moció presentada pel Grup comunista. Només hi volíem afegir, atès que es tracta de la construcció, a partir del RAM, de l'anomenat pre-escolar, hi voldríem afegir una esmena, que llegeixo, que fa referència que en el cas de la construcció del pre-escolar es tingui en compte l'acord, la col·laboració de l'ajuntament, i si és que existeix una instància de participació ciutadana en el municipi, que es tingui també en compte l'informe d'aquesta instància.

És a dir, nosaltres voldríem recordar que la construcció de l'anomenat pre-escolar és també programació de l'ensenyament, i que la programació de l'ensenyament, des que és aprovada la Constitució, té una frase que l'acompanya, que és que caldria fer-la amb la participació efectiva dels sectors afectats.

També hi ha una altra cosa —em sembla important— en la Constitució, i és que per primera vegada es parla no de la responsabilitat de l'Estat en la construcció de l'escola pública, sinó de la responsabilitat dels «poders públics», en plural.

Sempre que és possible remarcar la col·laboració dels poders públics, la col·laboració del poder local, del poder autonòmic, del poder central, em sembla que és important i, en aquest cas, la col·laboració ajuntament-Conselleria em sembla que és important remarcar-la.

És per això que nosaltres fem aquesta esmena, tot i lamentar que la Moció que nosaltres vam presentar per a aquesta mateixa interpellació —la Moció respecte a iniciar el procés d'un projecte de llei sobre consells escolars— no hagi estat acceptada com a congruent, posat que la nostra esmena, totalment acceptada, fa al·lusió també a la intervenció de la participació en qualsevol cas de programació d'escoles.

A nosaltres ens sap greu que en el Pla Quadriennal, la construcció del pre-escolar sigui considerada com una cosa a fer amb les partides de reforma, augment i millora. Ens sembla que és considerar molt poc el pre-escolar. El pre-escolar, o l'anomenat «pre-escolar» té la seva entitat pròpia. Ens sembla que és programació, i ens sembla que ha d'entrar pels mateixos canals de la programació.

És en aquest sentit que nosaltres presentem una esmena en què es diu que l'adjudicació definitiva de les partides del RAM, especialment les dedicades a la construcció d'aules de l'anomenat «pre-escolar» es farà després que l'ajuntament del municipi afectat l'hagi aprovada i amb l'informe preceptiu de la instància de participació ciutadana corresponent, en cas que existeixi.

Nosaltres, repeteixo, lamentem molt que no s'hagi acceptat a tràmit la nostra Moció en aquest cas, i hem iniciat ja el procés per aconseguir una llei de consells escolars, amb la presentació d'una proposició de llei de consells escolars, ahir a la tarda, en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Ara poden intervenir els altres Grups que no han presentat esmenes. Per l'ordre habitual, eh? Senyor Marçal Casanovas, té la paraula, Il·lustre Diputat d'Esquerra Republicana. Deu minuts.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Senyories, el nostre Grup, en principi, hauria votat favorablement el que es demana aquí, però, una vegada mirat amb atenció, i analitzada aquesta Moció, creiem que, sincerament, no la podem votar. I no la podem votar perquè, com vostès saben, senyors Diputats, el RAM es tracta d'unes partides que serveixen —a part la construcció més o menys eventual d'unes aules— també per a la remodelació, l'ampliació i la millora dels centres. Això, molt sovint, canvia, no es pot fer —com es demana aquí— una concreció de tots els aspectes.

Nosaltres, si en lloc de «concreció», s'hagués dit «unes previsions» —les previsions sí que es poden fer—, sí que hi hauríem pogut entrar, a votar això, però sentint-ho molt, en demanar-se unes «concrecions» d'unes partides assignades

molt especialment per a unes coses determinades, que evolucionen amb el temps : poden dependre d'un aiguat, poden dependre d'un enfonsament d'una teulada, de trenta mil coses d'aquestes que sorgeixin, imprevistos, i, llavors, si s'han fet unes concrecions, evidentment, les concrecions s'han de complir, i d'aquesta manera no es podrien atendre les eventualitats que es podrien anar presentant.

És per aquesta raó que nosaltres votarem negativament aquesta Moció, a part que també hi trobem una incongruència, perquè en la part de dalt —i això és una incongruència menor, però existeix— no veiem el significat de la segona part del punt 2, on es diu que «la informació serà tramesa a les federacions de municipis i a l'Associació de Municipis», si, al principi, ja es demanava que es fes pública. Suposem que quan es fa pública una cosa, és fa pública per a tothom, i no s'exclou cap federació de municipis ni cap associació de municipis. És per aquestes raons que nosaltres anunciem el nostre vot contrari a aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyories; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre representant del Grup Popular, el senyor Emili Casals, té la paraula.

El Sr. CASALS I PARRAL : Des de l'escó, senyor President, per ser més breu. Referint-nos a aquesta Moció, nosaltres veiem que la primera part, o sigui, el primer punt, té cinc peticions de dades que en podríem dir «dades estadístiques», encara que puguin ser convertides en «d'obligatori compliment», però, en definitiva, no són res més que dades estadístiques. Creiem que és una informació que pot ser interessant, que pot ser il·lustrativa, i, per tant, votarem a favor d'aquesta part de la Moció.

No ho farem així respecte del segon punt, perquè no arribem a comprendre —i veig que a Esquerra Republicana li succeeix el mateix— aquestes comunicacions d'unes dades —que es publiquen en el *Butlletí del Parlament* i que, per tant, tenen la publicitat màxima que es pot exigir—, que s'hagin de comunicar a determinades federacions de municipis, sobretot si tenim en compte que hi ha municipis que no són en cap d'aquestes federacions i que, per tant, quedarien marginats. Però, encara que hi estiguessin tots, en el cas que hi estiguessin tots, no és procedent aquesta comunicació de coses que es publiquen al *Butlletí Oficial del Parlament*, i, per tant, creiem, per aquest sol fet, que no es pot votar.

I, quant al tercer punt, que és el de l'esmena que suposo —coneixent la simbiosi que hi ha entre els dos Grups interpellants— que serà admesa per l'altre Grup —si m'equivoco tindrà la sorpresa que no ha estat admesa, però jo crec que em puc aventurar a creure que serà admesa—, crec que no la podem votar perquè ens faríem la pregunta de «de qui és, la responsabilitat»? i la responsabilitat és de la Conselleria, no és dels ajuntaments. I, en canvi, en la forma en què està redactat, als ajuntaments se'ls donaria un dret de veto, i creiem que no es pot donar un dret de veto, perquè pot servir, en molts casos, per boicotejar el que ha de ser política educativa, que és responsabilitat de la Conselleria.

Per tant, repeteixo, votarem favorablement el primer punt, i no els altres dos.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Ara pertoca el torn a la Il·lustre representant de Convergència i Unió, la Il·lustre Diputada senyora

Flora Sanabra.

La Sra. SANABRA : Moltes gràcies, senyor President; senyors i senyores Diputats, quan en la darrera sessió plenària, del 27 de març, es van debatre i desgranar en aquesta Cambra unes interpellacions sobre l'ensenyament pre-escolar, les vaig escoltar amb més atenció, si hi cap, del que és habitual, perquè és un tema que m'interessa i perquè és un tema al qual ja fa un grapat d'anys que, d'una manera personal i professional, m'hi dedico.

Entre les asseveracions, exposicions, preguntes, temes i qüestions que, d'una manera molt barrejada, s'hi van tractar —molt barrejada, potser, pel fet que es trobessin en una confluència, una massificació d'interpellacions que giraven en torn del tema bàsic de l'ensenyament, o potser —pel confessat o no— interès de conduir cap a un debat general d'ensenyament—..., el cas és que ha calgut destriar tot allò que feia referència a l'ensenyament pre-escolar; diguem-ne pre-escolar, diguem-ne maternals, pàrvuls, jardins d'infància, llars, guarderies, escoles-bressol, tot un reguitzell de denominacions que abasten o fan referència a l'ensenyament, l'etapa evolutiva del nen, prèvia a l'ensenyament bàsic, abans dels sis anys.

I el Grup parlamentari de Convergència i Unió, al qual jo ara represento, bàsicament està d'acord amb el missatge que la senyora Diputada, acabant la seva intervenció en la interpellació, ens donava, explicitant que cal que el Parlament sigui conscient dels déficits que el sistema educatiu té a casa nostra, i en aquest cas concret en l'ensenyament pre-escolar, per tal de, coneixent-los, fer un bon servei al sistema educatiu de Catalunya.

El que passa és que, després de tant parlar del debat, de rabiosa actualitat, de crispació, de problemàtica, allò que se'ns presenta al davant és una moció —l'escrit de la qual és el tema que ara ens porta aquí— en la qual sabem veure, tant en ella com en les paraules amb què l'ha presentada la senyora Diputada, simplement i senzilla, res més que un missatge de crítica, de desqualificació o, si més no, d'un gran desconeixement, i molts dubtes, sobre la tasca del Consell Executiu, que mitjançant el Departament d'Ensenyament, porta sobre l'ensenyament pre-escolar.

Jo crec que caldria fer unes quantes preguntes, potser unes quantes qüestions que aportessin llum al tema. Per exemple —malgrat que ens ha aclarit que la qüestió econòmica no era el motiu central de la Moció—, però ¿s'ha pres en consideració el fet que l'ensenyament pre-escolar és un ensenyament d'un nivell no obligatori, i això, consegüentment, comporta que no està degudament dotat?

¿S'ha pres, també, en consideració, que el problema fonamental —que és l'econòmic— no està degudament recolzat per la ingent tasca que s'està fent, que s'ha fet i que cal continuar fent, de donar la resposta deguda, qualitativament, a tot aquest sector pre-escolar que demana una escolarització prèvia?

¿S'ha tingut en compte el diàleg que el Departament d'Ensenyament ha encetat amb els diferents ajuntaments per tal que —i val a dir-ho, majoritàriament, els ajuntaments han estat molt conscients de, per una banda, la importància de l'ensenyament en aquesta etapa prèvia a l'escolarització, i després han estat conscients també de les mancances i de les dificultats

amb què es trobaven, i hi han aportat la seva valuosa i eficaç col·laboració— per tal que, d'una manera conjunta, posant els ajuntaments les aules, i el Departament els mestres de pre-escolar, anar donant resposta a tota la demanda d'aquest sector?

¿S'ha tingut, també, en compte, el fet que els edificis escolars que s'estan construint o que es projecten són tots ja sobre la base de deu i vint unitats, evitant i eliminant el desagradable apilotament dels nens en menjadors, en laboratoris, en biblioteques, en gimnasos, i, fins i tot, en passadissos, que era el que comportava el fet que els alumnes més petits eren els sobrrers dels centres de vuit i setze unitats?

¿S'ha tingut en compte, també, de cara a l'extensió i a la qualitat de l'ensenyament pre-escolar, el fet que els mestres de pre-escolar de casa nostra hagin fet uns cursets d'especialització, estiguin preparats? ¿Que sigui l'escola de mestres de Sant Cugat la primera que ha impartit l'especialitat d'ensenyament pre-escolar, i que sigui precisament l'especialitat d'ensenyament pre-escolar present en les oposicions d'ingrés al magisteri, gràcies a les pressions i a les instàncies del Departament d'Ensenyament de la Generalitat?

¿Es coneix i es compara degudament la taxa de proporcionalitat de l'escolaritat en aquest temps, que fa que Catalunya, amb 2.603 centres d'ensenyament pre-escolar i amb 201.328 alumnes escolaritzats i un 91,5% de nens de quatre i cinc anys escolaritzats, faci que sigui, amb molt, la taxa més alta, proporcionalment, de tot l'Estat espanyol?

La constatació de tots aquests fets ens fa donar una valoració positiva a la tasca del Departament d'Ensenyament en aquests temes, i això és el que ens fa proposar una presentació de rebuig davant la Moció que ara, en concret, estem debatent.

El Departament d'Ensenyament dona, i té l'obligació de donar, una informació puntual i transparent de la seva gestió, però fent referència al tema concret de la Moció que debatem, que és el del RAM, jo voldria assenyalar tres aspectes que, d'una manera concreta, hi incideixen.

Per un costat, l'aspecte que la partida o la consignació pressupostària del RAM es troba degudament consignada en els pressupostos de la Generalitat —pressupostos que en aquesta mateixa Cambra es van debatre i aprovar—, i on cal buscar les consignacions pressupostàries.

Un segon aspecte és que les partides dels RAM, com el seu mateix nom indica —Reparacions, Ampliacions i Millorament—, són unes partides —i en aquest punt ha fet un especial esment el representant d'Esquerra Republicana— que no poden programar-se i esgotar-se concretament, perquè estan subjectes a possibles eventualitats o possibles emergències a què cal donar una urgent solució.

En el cas de les reparacions hi ha l'exemple concret de les reparacions ocasionades en edificis escolars per desperfectes de les passades gelades, o en el cas d'ampliació hi ha la possibilitat que el mes de juny, en finalitzar el curs escolar, hi hagi un desfasament, una problemàtica de nens escolars perquè hi hagi una superació de l'EGB, del vuitè, de més nens dels previstos, i que calgui habilitar unes aules de BUP o de Formació Professional, aquesta qüestió entra també dins les possibilitats del RAM que els ha de donar sortida.

I un tercer aspecte, que fa referència tant a les obres de remodelació dels edificis escolars, com a les mesures de seguretat

corresponents és el fet que cal la relació i l'acord amb els respectius ajuntaments per tal de donar-hi sortida. Cal un treball individualitzat, cas concret, fins a arribar a un conveni amb l'Ajuntament per presentar una programació i adjudicar unes obres concretes. Són tot aquest seguit de raonaments els que fan que el Grup que dona suport al Govern no consideri la Moció presentada ni l'esmena d'addició que l'acompanya, en aquests moments, oportuna, encertada i escaient i és per això que el nostre vot davant la Moció serà negatiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara pertoca a la Il·lustre Diputada que ha defensat la Moció que fixi la seva posició respecte de l'esmena que ha estat formulada pel Partit Socialista.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President, jo expresso —i espero que amb la mateixa generositat pel que fa a les divagacions que ha tingut amb la Portaveu del Grup de Convergència i Unió, perquè jo tenia més aviat la sensació d'estar sentint el Conseller d'Ensenyament i no la portaveu d'un Grup que havia de fixar posició respecte d'una Moció, això em fa pensar que la Presidència avui té...

El Sr. PRESIDENT : Bé, perdoni, perdoni, senyora Diputada, el sol fet que ara no li cridi l'atenció, vol dir que ja tinc aquesta benevolència. *(Rialles.)*

La Sra. VINTRÓ : No ho dubtava, President. Gràcies, per això. *(Rialles.)* Bé, jo voldria dir que hi ha una única esmena presentada en aquesta Moció que he defensat anteriorment i que per fer content al senyor Casals li diré que la simbiosi funciona i que estic d'acord amb l'esmena presentada per la senyora Marta Mata, en nom del Grup Socialista. Hi estic d'acord —i ho voldria aclarir— perquè, almenys en el meu coneixement de la realitat educativa de Catalunya no conec ni un sol cas en què hi hagi hagut un municipi que quan l'Administració superior li ha ofert construir alguna instal·lació educativa hagi dit que no, no en conec ni un i, en canvi, en conec moltíssims que han estat demanant a l'Administració educativa que els construís coses i no els les ha construïdes, i han acabat fent petits miracles per donar sortida a problemes moltes vegades enormement angoixosos de la població del seu mateix municipi. Per tant, aquest coneixement d'aquesta realitat dels municipis de Catalunya, que fan més del que els pertoca per resoldre els problemes que altres Administracions no han resolt, em porta a acceptar el que en el cas de les construccions de pre-escolar es tingui present l'opinió del municipi i, cas que existeixi un òrgan de participació d'acord amb el que la Constitució preveu, es tingui també present el seu informe.

Pel que fa a les observacions que ha fet el senyor Marçal Casanovas, jo entenc una part de l'argumentació, en el sentit que hi ha unes quantitats potser que s'haurien de mantenir en una reserva per a casos possibles d'incidències produïdes per catàstrofes o per gelades, però també és possible, senyor Casanovas —i en general la Conselleria penso que així ho ha de fer— tenir una previsió de necessitats imminents i urgents i tenir unes quantitats a la reserva, si aquesta era la seva voluntat, penso que podia fer aquesta esmena, penso que podia dir, doncs, donar fins a un 70%...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, Il·lustre senyora oradora, tingui present que vostè no està fent ara un torn de rèplica, eh!, sinó un torn de posicionament respecte de l'esmena. Per altre cantó està gastant el temps que té disponible i després no

n'hi quedarà. *(Rialles.)*

La Sra. VINTRÓ : Gràcies. Era per si la meua argumentació permetia que el senyor Casanovas canviés el seu criteri, senyor President. *(Rialles.)* Sóc optimista fins a la fi. Bé, crec que amb això el senyor Casanovas sí que m'ha entès, crec que la resta de Diputats i de Diputades també, penso que aquí hi ha una Moció que pretén donar una informació sobre unes quantitats que no és cert que els pressupostos les aclareixin fins a l'última pesseta, i que l'actitud de no voler acceptar que es doni aquesta informació revela fins a quin punt seguim sense programació, sense planificació i amb una política que alguna vegada he qualificat amb un nom que avui no vull tornar a repetir.

El Sr. PRESIDENT : Bé, sembla que hem d'interpretar, doncs, que la senyora Vintro, i el seu Grup, naturalment, accepten l'esmena Socialista que constitueix, pel que sembla, un tercer punt de la Moció. Com que hi ha hagut una manifestació a favor d'un dels punts i en contra dels altres dos, haurem de fer votacions fraccionades, que sembla que podria ser el primer punt per un cantó, i els altres dos punts, conjuntament per l'altre.

Bé, doncs, els qui estiguin d'acord amb el punt primer de la Moció, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El primer punt ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara, els qui estiguin a favor dels altres dos punts, o sigui, del segon i del tercer que és l'esmena admesa, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests altres dos punts han estat rebutjats per 35 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Ara, tal com hem anunciat, abans de passar a la Moció subsegüent procedirem a les votacions dels representants en els Consells Universitaris. Procedirem, doncs, ara a instal·lar l'urna i els senyors Secretaris nomenaran un per un els senyors Diputats que tindran la bondat de venir a votar. *(L'I. Sr. Subirà demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, hi ha uns petits errors mecanogràfics en una determinada llista que els senyors Diputats coneixen, que haurien de ser corregits, i demano a la Presidència si es pogués endarrerir el moment d'iniciar la votació.

El Sr. PRESIDENT : Cinc minuts?

El Sr. SUBIRÀ : Cinc minuts.

El Sr. PRESIDENT : Demorar la votació cinc minuts, molt bé, sembla adequat. Se suspèn, per cinc minuts, però prego els Diputats que no marxïn dels seus escons.

(La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i deu minuts i es reprèn a dos quarts de sis i cinc minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Bé, suposo que podem reprendre la sessió per entrar ja en les votacions. Prego, doncs, els Il·lustres membres de la Cambra que s'asseguin i anem a fer la crida... *(L'I. Sr. Ribó demana per parlar.)* Sí, sí, el senyor Rafael Ribó té la paraula. Prego silenci perquè puguem sentir el que ens vol dir l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Gràcies, senyor President. D'acord amb l'article 65.2 del Reglament, volem que consti la nostra protesta per la inexactitud que ha pronunciat el Porta-

veu de la majoria de Convergència i Unió respecte al coneixement de tots els Diputats de la Cambra d'una determinada llista. Aquesta llista pot ser fruit d'un compromís polític partidista, però és, si més no, desconeguda per aquest Grup parlamentari. Volem que consti així en el *Diari de Sessions*.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, constarà la protesta. Bé, doncs, anem a procedir a la votació. Els senyors Secretaris faran el favor, primer, de llegir la normativa relativa a aquesta votació, i després els noms corresponents dels Diputats.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Article 4 de la Llei de Coordinació Universitària i de Creació de Consells Socials : «1. Els membres que representen els interessos socials en cadascun dels Consells Socials de les Universitats a Catalunya són : g) cinc d'elegits directament pel Parlament de Catalunya per majoria absoluta dels Diputats que formen la Cambra.»

(Els I. Srs. Secretaris procedeixen a cridar els I. Srs. Diputats perquè dipositin llur vot.)

El Sr. PRESIDENT : Tots els Diputats han estat cridats ja a votar? (Pausa.) Bé, doncs, anem a procedir a l'escrutini.

(Es procedeix a l'escrutini dels vots.)

El Sr. PRESIDENT : Resultat de les votacions. Per a la Universitat de Barcelona : Verrié, 104; Castellet, 102; Miró, 93; Guillén, 88; Sanmiguel, 87. Per tant, tots han tingut majoria absoluta, que és de 68. Universitat Autònoma : Castanyer, 104; Vallverdú, 92; Torrijos, 92; Franch, 92; Vergés, 90. Per tant, tots, també, han obtingut majoria absoluta. Per a la Politècnica : Valls, 104; Ponsa, 102; Llobet, 92; Nueno, 92; Mirambell, 92. Per tant, tots han obtingut majoria absoluta. Blancs, 10 vots.

Queden, doncs, proclamats tots els qui han estat anomenats, que tots han tingut majoria absoluta.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Educació General Bàsica Pública

Passem ara a la substanciació de la Moció següent, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre Educació General Bàsica, presentada pel Grup Socialista. Per defensar aquesta Moció, tinc l'honor de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta és la segona de les mocions que nosaltres vam presentar; repeteixo : n'havíem presentat quatre. Consideràvem que les quatre directrius d'una política educativa que sigui adequada a donar resposta a tot el treball i a tota la lluita que mestres, pares, ciutadans, municipis de Catalunya han fet per la qualitat i per l'extensió de l'escola pública són aquestes : una era la dedicació acordada dels poders públics, és a dir, de la Conselleria, dels poders locals, dels ajuntaments; l'altra, la participació dels sectors afectats o ciutadana —com diem a vegades—; l'altra és l'adequació de l'administració a la variada realitat escolar de Catalunya, i, finalment, tot això creiem que cal fonamentar-ho en un coneixement clar, en un coneixement franc i minuciós de la realitat. Això és el que pretén la nostra Moció quan demana principalment les dades sobre la situació del parc escolar de Catalunya, no només la seva quantificació, sinó la valoració de la seva situació de cara a la qualitat estructu-

ral.

Es una moció, en certa manera, que presentem per enèsima vegada, la petició que el Consell Executiu publiqui les dades que té —les que hauria de tenir, vaja— sobre la situació de l'escola a Catalunya. Ja sabem nosaltres que és una situació llastimosa, gairebé diríem llagrimosa quan ens n'ha parlat el portaveu del Grup de Convergència i Unió en l'anterior Moció, però és per això, precisament, que pensem que cal la col·laboració de tots els sectors i dels poders locals amb la Conselleria per a solucionar-ho; que jo suposo que el senyor Conseller convindrà que aquesta col·laboració és necessària; així, ell mateix ha fet propostes a diversos ajuntaments; creiem que aquesta col·laboració és necessària, però també pensem que convindrà que aquesta col·laboració no és fàcil, especialment quan es tracta de posar de costat i d'actuar justament en tantes situacions degradades.

En la minuciosa peregrinació que per conèixer la situació escolar de Catalunya ens pertoca fer com a Diputats de l'oposició, jo no he pogut trobar encara cap població que es consideri satisfeta de la seva situació escolar, poques que no considerin que les seves mancances són necessitades d'una urgent reparació i moltes les que estan convençudes que són les pitjors de Catalunya.

Jo recordo que Salvador Espriu ens va alligonar amb la seva fina ironia tot posant en boca dels seus personatges un cofoi «som els millors, som els millors». En aquells moments la lliçó podia semblar cruel, però potser és merescuda, almenys així ho penso quan sento o llegeixo algunes de les manifestacions de la Conselleria.

El que passa és que encara em resulta més cruel i sense cap mena d'ironia sentir avui com les poblacions es consideren les pitjors de Catalunya. «Som els pitjors» van dient molt sovint per separat o reunits. El Prat tenia més aules habilitades que ningú, més de cent, però Badalona i Cornellà reivindicaven aquesta marca. Sant Andreu de la Barca en tenia la major proporció, però després sortia el Pont de Vilomara i deia «les hi tenim totes».

Quan aquesta situació és talment degradada, però en canvi es compta sincerament amb la bona voluntat, amb l'esforç de col·laboració de tots, fins i tot amb el sacrifici de la solidaritat de tots —que és el que a mi em sembla que és l'únic camí per aconseguir solucionar la situació en què estem— es necessita una claredat. Cal donar les dades, senyor Conseller, cal que aquestes dades estiguin a les mans de tothom, si es vol tenir aquesta col·laboració, una col·laboració imprescindible per solucionar els problemes.

És aquesta, precisament, la crítica bàsica que nosaltres hem fet al Pla Quadriennal : no ha vingut precedit d'aquesta llista, d'aquest llistat de la situació de l'escola a Catalunya, és impossible valorar-ho.

I és per això que nosaltres hem presentat altra vegada aquesta petició en forma de Moció. Demanar que se'ns doni, que es facin públiques les dades sobre la situació del parc escolar de Catalunya, per nivells, des de l'escola-bressol a la formació professional, per poblacions i zones, i per sectors, públic de la Generalitat, municipal, de les Diputacions o privat, amb la indicació de la seva adequació o de la seva necessitat de reforma o de substitució. També la situació de la població en edat escolar, dels diversos nivells, la previsió de l'evolució, per poblacio-

ons i per zones. Això vostès ho tenen. I, llavors, si és possible, la previsió, en conseqüència d'això, és a dir, les previsions de les necessàries noves construccions i obres del RAM, en cada nivell, per poblacions i zones, i, fins i tot, la previsió dels costos —perquè ja ho sabem que hi ha dificultats pressupostàries, però si es preveuen els costos es pot intentar veure quines són les solucions en col·laboració i amb solidaritat.

És aquesta la base de la nostra Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha a aquesta Moció una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya i per defensar l'esmena tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintó.

La Sra. VINTÓ : Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres hem presentat una esmena d'addició en el text de la Moció presentat pel Grup Socialista, perquè de fet la petició del coneixement del mapa escolar —per dir-ho d'una manera més resumida— és una petició que venim sostenint també des de fa bastants mesos, per no dir algun any.

Llavors, entenem que els apartats que ha llegit la senyora Marta Mata són congruents amb aquesta petició i nosaltres només pretenem afegir-hi dos tipus de precisions que no van tant referides a les estructures físiques o a les previsions de construccions, sinó a dos aspectes que entenem lligats també a la qualitat de l'ensenyament.

D'una banda, el procés de normalització del català en les escoles d'EGB. A nosaltres ens preocupa que el procés de reciclatge de professors de català que s'ha anat produint des de fa bastants anys a Catalunya no es tingui en aquests moments un coneixement exacte i precís de quins i quants són els professors —sobretot quins; quants sí que se sap, però quins són els professors— que han passat pels cursos de reciclatge i com aquests professors que han passat els cursos han estat després redistribuïts per les escoles per tal de garantir que el procés d'aprenentatge del català i en català dels alumnes en les escoles d'EGB es correspongui amb els coneixements lingüístics dels professors i a les situacions o les necessitats de la població dels alumnes.

Per tant, en aquesta petició d'informació demanem la precisió del percentatge d'alumnes que parlen en castellà i que parlen en català, del nombre de professors que poden ensenyar català i en català, i com estan distribuïts aquests professors en funció de les necessitats lingüístiques dels alumnes de les escoles.

El segon apartat que afegim i, per tant, seria el sisè, és quina és la situació de les aules i centres d'educació especial i del procés d'integració dels alumnes amb algun tipus de deficiència. En aquests últims dies es parla bastant d'un Decret que s'ha publicat a Madrid de la necessitat i de les normes de matriculació, aquest any a Catalunya també ho contemplaven, la possibilitat de reducció del nombre d'alumnes per aules en funció de la integració en una aula d'algun alumne amb algun tipus de minusvalidesa física o psíquica i pensem que és absolutament necessari conèixer la distribució en el mapa escolar de Catalunya d'aquestes aules d'educació especial, d'aquests alumnes integrats en escoles o centres especials, però també d'aquest procés que ja s'ha iniciat —i repeteixo que aquest any per primera vegada té un reconeixement en les normes de matriculació—, de com estan avui distribuïts els alumnes amb

algun tipus de deficiència integrats en les escoles, per entendre'ns, dites «normals».

Aquestes dues ampliacions són les que pretén l'esmena que hem presentat a la Moció.

El Sr. PRESIDENT : Ara, doncs, donarem la paraula, successivament, en la forma habitual, als Grups que no han presentat esmenes. L'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Senyories, nosaltres en principi estem molt d'acord que es facin públiques aquestes dades que aquí es demanen. Per tant, nosaltres votarem favorablement aquesta Moció. És interessant que es coneixin aquestes dades i, a més, m'atreveixo a dir que és interessant afegir-hi els punts cinquè i sisè proposats pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Amb el que ja no estem tan d'acord —i això ho sento— és que tot això es pugui fer en un mes. Encara que les dades es tinguin a mà, sobretot les dels primers quatre punts, solament la confecció d'aquest treball i sobretot si hem d'afegir aquests punts cinquè i sisè... en els quals suposo que per mimetisme al parlar dels castellans i catalans se li ha escapat aquí de dir «un número de professors» : no són una xifra, sinó que són una quantitat. Per tant, ha de ser «un nombre de professors», això. Bé, doncs, feta aquesta esmena, nosaltres, evidentment, això, creiem que en un mes és escàs. Deixaríem la Moció tal com l'ha presentada el Grup Socialista i afegiríem aquestes dues —si el Grup que fa la Moció ho admet—, afegir aquests dos punts, el cinquè i el sisè, i ho votariem nosaltres favorablement.

De tota manera, anuncio que si s'hi posa el termini d'un mes no el votarem favorablement perquè no veiem la possibilitat que això es pugui fer en el termini d'un mes.

Moltes gràcies, senyories; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Pertoca ara al Grup Popular d'expressar la seva opinió. Per fer-ho tinc el gust de donar la paraula al senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors Diputats, simplement per fixar la posició del Grup.

Coincidim amb Esquerra Republicana que el donar dades és una forma de fer transparent l'administració i això sempre és il·lustratiu i sempre és interessant, a vegades no sempre serà efectiu com es voldria, però és il·lustratiu i això ja és prou per dir que sí. Però, també coincidim amb que el termini d'un mes és sobrecarregar a la Conselleria de manera innecessària.

Per tant, si dels punts 1 al 4 fos aprovat aquest abreujament del termini d'un mes el nostre Grup s'abstindria de votar-lo, ni a favor ni en contra. I, quant als punts 5 i 6, als quals no es posa aquest termini d'un mes, i són dades que creiem del màxim interès, el nostre Grup no votarà a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Finalment, el Grup de Convergència i Unió, representat per l'Il·lustre Diputat senyor Borràs, té la paraula.

El Sr. BORRÀS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, abans d'entrar a parlar concretament de les mocions jo voldria recordar a la Cambra que el dia 6 de març, en la Comissió de Cultura i Ensenyament, hi hagué una sessió informativa sol·licitada pel mateix Conseller d'Ensenyament per parlar del

Pla Quadriennal on tots els Diputats i Diputades tinguérem oportunitat d'escolar la llarga informació de l'Honorable Conseller que ens facilità, com totes les senyories poden comprovar en el *Diari de Sessions* d'aquella sessió.

Però, quina va ésser la sorpresa quan els Diputats i Diputades del Grup Socialista i del comunista no tingueren cap intervenció quan tenien quatre hores per parlar del tema, o també d'altres relacionats amb el Pla Quadriennal ja que el Conseller donà una àmplia informació sobre diversos temes educatius referents a tots els nivells.

Doncs, bé, a continuació d'aquella sessió es presenten diverses interpellacions que feien referència d'una manera genèrica als diferents nivells educatius.

Però una altra vegada la sorpresa es produí, quan les Diputades interpellants, autores de les presents Mocions del dia d'avui, no van plantejar el debat parlant de política educativa o de política pedagògica, tal com es lamentà l'Honorable Conseller d'Ensenyament; els continguts de les interpellacions —i ara els textos de les Mocions— repetien, i ara demanen, tota aquella informació que en aquella sessió informativa tingueren ocasió de demanar.

Nosaltres, el nostre Grup, comprenem perfectament tot el dret que té cada Diputat, de preguntar o d'abstenir-se, segons l'estratègia que cada Grup d'aquesta Cambra realitzi o posi en pràctica segons els seus interessos, i d'acord amb el que preveu el Reglament, però és obvi que els altres Grups també tenen la seva pròpia estratègia, i tenen el dret de defensar-la en el moment que es consideri oportú, i no en funció dels interessos particulars i conjunturals dels altres Grups —en aquest cas, del Grup Socialista i del comunista. Per tant, i tenint en compte aquests motius previs que acabo d'explicar, la nostra posició davant aquesta Moció és la següent: votarem en contra dels punts primer i segon, perquè tota la informació que es demana sobre la situació del parc escolar i de la població en edat escolar, ja es donà, en gran part, a la sessió informativa que esmentava, i que si no era suficient, es podia, en aquell moment, demanar. A més, tota aquesta informació tan detallada, es publica d'alguna manera cada any —i, per tant, és del domini públic— en els anuaris respectius del Ministeri d'Educació i de la Conselleria d'Ensenyament.

Quant als punts tercer i quart, que fan referència a les previsions d'obres i costos a càrrec dels RAM, també ens hi hem d'oposar, perquè, com ja s'ha dit en la Moció anterior, no és possible —perquè seria arriscat ara— donar exactament totes les previsions dels RAM, ja que en aquesta partida estan incloses totes les emergències i eventualitats que es puguin presentar durant tot el curs escolar.

Per tant, per no donar falses expectatives a molts ajuntaments que han sol·licitat d'acollir-se a aquesta partida, i per evitar possibles frustracions, el nostre Grup hi votarà en contra.

Quant a les esmenes presentades pel Grup del PSUC —si és que el Grup del PSC les accepta—, òbviament, votarem en contra de la primera. Ara bé, a la segona esmena, que pretén afegir uns punts cinquè i sisè als quatre anteriors de la Moció, haig de dir que el meu Grup s'hi oposarà, perquè ja tindrem l'oportunitat de tractar el tema de la normalització lingüística a les escoles d'EGB en la sessió informativa que l'Honorable Conseller d'Ensenyament ha demanat de celebrar al si de la

Comissió de Cultura i Ensenyament, i que serà tan aviat com s'estableixi al calendari d'actuació de les diverses Conselleries sobre la qüestió de la normalització del català als respectius Departaments, tal com ho va decidir la mateixa Comissió a petició del nostre Grup.

Però la segona part de l'esmena, que demana informació sobre educació especial, aquesta la votarem afirmativament, ja que aquesta informació encara no s'ha donat, i trobem molt encertat que ara es demani. Per tant, el nostre Grup demanarà votació separada si s'accepten les esmenes del Grup del PSUC, i ho farà d'acord amb les motivacions que acabo d'explicar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara, la senyora presentadora de la Moció té cinc minuts per fixar la seva posició en relació amb l'esmena.

La Sra. MATA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, com a presentadora d'aquesta Moció (*remor de veus i rialles*) intentaré veure què és el que en queda després de la intervenció brillantíssima del senyor Borràs defensant els seus interessos particulars i conjunturals de Grup i per no donar falses expectatives, oi? (*Remor de veus.*) No, no, li dic que... Sí.

Molt bé. Nosaltres, bàsicament, acceptem les esmenes del Grup del PSUC. Creiem adequat el comentari que hi han fet el Grup d'Esquerra Republicana i el d'Aliança Popular respecte que, potser, el termini d'un mes és limitar molt la cosa —ja sabem que moltes vegades s'ha dit que es faria, però, en fi—; potser demanariem, fariem una esmena transaccional en el sentit de dir, per comptes d'«un mes», «al més aviat possible», i això ja està. Doncs, admetriem —si admeten aquesta transacció—, posariem, doncs, en comptes de «en el termini d'un mes», «al més aviat possible», oi? Transaccional en veu.

Llavors, efectivament, com que nosaltres acceptem aquestes esmenes, ens sembla que l'objectiu del primer punt de l'esmena del PSUC és que es pugui complir la Llei de Normalització Lingüística, és a dir, no fer dues xarxes, sinó avançar cada any, aconseguir que tota la xarxa escolar de Catalunya sigui una xarxa adequada que compleixi la llei, senzillament, i també per la seva raó, el tema de les dades sobre educació especial.

Jo, de tota manera, repeteixo que, del que es tracta, és de fer una publicació d'aquestes dades, és a dir, no es tracta d'una informació com la que es dona dins d'una Comissió, sinó de fer una publicació amb l'objectiu que arribi a les mans de tots aquells que les necessiten. Jo no sé si, per als interessos particulars i conjunturals del Grup que dona suport al Consell, això funciona o no funciona... Al nostre entendre, nosaltres hem presentat aquesta Moció, no pels nostres interessos particulars i conjunturals, sinó perquè crec que aquest és l'interès general de totes les poblacions de Catalunya.

Moltes gràcies.

(*Llarga pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, aquí, la senyora Marta Mata ens ha plantejat un problema una mica difícil de resoldre. Si voleu, poc important, però que ho és, d'important, evidentment, perquè s'ha fet una mena, diríem, d'automodificació d'una esmena que no havia presentat ella i que és fora de lloc. Però com que, malgrat tot, per analogia, podem acceptar-ho, i amb un criteri més aviat benevolent, la Mesa creu que pot acceptar,

procurant que no constitueixi precedent, aquesta modificació de l'esmena del Partit Socialista sobre aquest primer punt, però, evidentment, és un punt difícil i només amb el desig que no plantegi cap precedent pot ser acceptada.

Bé, aleshores... (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) El senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. El que el nostre Grup demanaria —per poder, llavors, en tot cas, exercir el dret que ens assisteix a demanar votació separada— és que es legis exactament quin text se sotmet a votació.

El Sr. PRESIDENT : Ni cal dir-ho, se sotmet a votació la Moció presentada per la senyora Marta Mata. S'hi afegeixen els punts cinquè i sisè de l'esmena del Partit Socialista Unificat, i, quant a la introducció, per comptes de la redacció original, que deia, simplement «que faci públiques les dades», i per comptes de la redacció del Partit Socialista Unificat, que deia «en el termini d'un mes», digui «al més aviat possible».

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, precisament per demanar votació separada de l'expressió «al més aviat possible»...

El Sr. PRESIDENT : Perfecte.

El Sr. SUBIRÀ : ...I també dels punts primer, segon, tercer, quart i cinquè.

El Sr. PRESIDENT : Un per un?

El Sr. SUBIRÀ : Tots aquests, junts, almenys per part nostra, i votació separada del punt sisè.

El Sr. PRESIDENT : Ah, bé, tots menys el sisè?

El Sr. SUBIRÀ : Tots menys el sisè.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Bé. Perdó, jo voldria preguntar si aquesta forma de votació és acceptable per a tots els altres Grups.

Bé, anem, doncs, a procedir a aquesta votació.

En primer lloc, la votació de la introducció, en el sentit de «fer públiques al més aviat possible», eh? Aquesta frase, no cal fer-la separadament, o sí?

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. Les paraules «al més aviat possible», que es votin separadament de la resta de la frase que constitueix la introducció.

El Sr. PRESIDENT : Bé, bé, d'acord.

El Sr. SUBIRÀ : Si em permet, senyor President, nosaltres demanàriem que es votés «El Parlament insta el Consell Executiu que faci públiques les dades de», sense, i, separadament, que es voti la inclusió de l'incís «al més aviat possible».

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Però, això, conjuntament amb els altres punts, o sense entrar encara en els altres punts? Sense entrar encara en els altres punts. Molt bé.

Doncs bé. Els qui estiguin a favor de la forma introductòria original de la Moció, sense afegir la frase «al més aviat possible», que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part introductòria ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara, anem a la frase aquesta, que modifica l'esmena del Partit Socialista Unificat, al qual jo ara pregunto si accepta aquesta modificació.

El Sr. RIBÓ : D'acord.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a votar, doncs, aquesta frase de «al més aviat possible».

Els qui estiguin d'acord amb aquesta frase, que es posin

drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta frase incisa ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació conjunta, si no hi ha inconvenient, dels punts primer, segon, tercer, quart i cinquè —el cinquè ben entès que és el punt cinquè de l'esmena del Partit Socialista Unificat.

Els qui estiguin d'acord amb aquest conjunt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de punts ha estat rebutjat per 44 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Finalment el punt sisè, que és el sisè de l'esmena del Partit Socialista Unificat.

Els qui estiguin a favor d'aquest punt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Educació General Bàsica pública

Passem ara a la Moció següent, que és la que planteja al Consell Executiu sobre educació general bàsica pública i presenta la Diputada Il·lustre senyora Eulàlia Vintró, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a qui tinc el gust de donar la paraula.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats : l'abast o la intenció d'aquesta Moció pretén que una de les aspiracions, no sé si va ser promesa, però, en tot cas havia estat objecte d'afirmacions per part dels càrrecs de la Conselleria fa alguns anys en el sentit d'afirmar que era necessària i era imminent la presentació d'una Llei de construccions escolars a Catalunya. Nosaltres pensem que, efectivament, l'actual normativa que regula les condicions dels centres escolars és una normativa antiquada i uniformista per a tot l'Estat, a la qual, efectivament, des de Catalunya s'hi han fet algun tipus de precisions, però que la presentació, precisament, del Pla Quadriennal, que preveu la construcció d'uns dos-cents centres, és un bon moment per definir els criteris, les condicions i les característiques ideals o, com a mínim, més adequades dels centres educatius.

Pensem, per tant, que una de les formes de contribuir a una dignificació i a una millora de la qualitat de l'ensenyament no és només l'estructura arquitectònica dels edificis, però sí una de les bases d'un bon ensenyament és en l'estructura d'aquests edificis.

Si avui ens proposem o ens proposa el Consell Executiu un Pla Quadriennal per fer construccions escolars i fa dos, tres anys se'ns deia que estava a punt de sortir una Llei de construccions escolars, pensem que ajuntar aquestes dues voluntats no té res d'estrany, al contrari, que és una bona oportunitat com deia. I, en aquest sentit, la nostra Moció insta el Consell Executiu perquè en un termini de tres mesos presenti aquest Projecte de Llei en el qual pensem que és absolutament important ade-

quar les noves condicions de l'ensenyament, la incorporació d'activitats que fins ara han estat marginals, però que tots estem d'acord que han de constituir una part no marginal de l'ensenyament, com poden ser els ensenyaments musicals, l'educació física, la plàstica, la tecnologia. Entrem ara en una definició de nous tipus d'ensenyament en els centres d'ensenyament secundari, que nosaltres veiem com una bona iniciativa, pensem que tot el procés de la informatització dels centres que s'està fent també ha de reunir algun determinat requisit arquitectònic. En definitiva, creiem que l'oportunitat d'ajuntar un procés de noves construccions escolars amb una definició de criteris sobre les característiques d'aquests edificis —per a no entrar en altres aspectes de la qualitat de l'ensenyament—, és un moment adequat, i per això hem presentat aquesta Moció que esperem, perquè tampoc suposa més despesa ni crea més dificultats, i, en principi, ha d'estar també la Llei bastant a punt, podria ser acceptada per aquesta Cambra.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyora Diputada, per a defensar la seva esmena té la paraula, en nom del Grup Socialista, la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Molt breument, senyor President, senyores i senyors Diputats, per demanar al Grup comunista que permeti afegir la consideració de dos aspectes concrets en aquesta proposada Llei de construccions escolars. Un és l'aspecte que es refereix a la construcció, a l'aportació dels ajuntaments en la construcció dels edificis escolars per a ensenyances mitjanes, i l'altra és la relació entre els serveis tècnics dels ajuntaments i els serveis tècnics de la Conselleria. De tots és sabut, i em penso que ja potser és la tercera vegada o la quarta que en fem esment des d'aquesta tribuna, que no hi ha una clara definició, hi ha diverses maneres de fer, però no hi ha una clara definició legal respecte a l'aportació de terrenys pels municipis en el cas de la construcció d'ensenyament mitjà, així com el tema és molt clar en el cas d'ensenyament general bàsic, l'ajuntament aporta el solar, l'autoritat educativa construeix, en el cas de les ensenyances mitjanes la tradició i la llei ha estat fins ara que l'autoritat educativa s'encarregui de les dues coses, posat que, molt sovint, un centre d'ensenyament mitjà era d'un abast superior a l'abast del municipi.

En aquest Parlament va arribar a prosperar l'any 1981, en els Pressupostos de l'any 1982, una esmena en la qual es deia que la partida dedicada a construccions d'instituts de batxillerat contenia no solament la construcció, sinó l'aportació dels solars. Aquesta esmena no ha tornat a prosperar més; sí que, en canvi, ha anat prosperant una pràctica que és la de concedir una construcció de centres d'ensenyament mitjà quan l'Ajuntament aporta, pot aportar el solar, la qual cosa esbiaixa les construccions d'ensenyament mitjà cap a aquells ajuntaments que tenen més possibilitats que altres. Hi ha ajuntaments del cinturó de Barcelona que tenen enormes dificultats per trobar o per pagar solars d'ensenyament que serveixin per a ensenyament mitjà. I, de vegades, quan els troben i els paguen després no els construeixen, com va quedar patent l'altre dia, que és el cas de Sant Adrià de Besòs.

Nosaltres hem fet una esmena dient : aquesta Llei, que tingui en compte com es fan les aportacions i com queda la propietat dels solars en el cas de l'ensenyament mitjà i també toca

un altre tema, és el tema de la col·laboració entre l'ajuntament i la Conselleria, serveis tècnics de construcció. Molt sovint les subhastes d'obres d'ensenyament es fan a la capital de província, sense tenir en compte els serveis tècnics d'arquitectura, d'urbanisme d'un ajuntament; al final, sense que els ajuntaments hagin vist projectes, i estic parlant, per exemple, de l'ajuntament de Reus, que no ha vist projectes d'escoles que ja han vist alguns directors, i no s'ensenyen als ajuntaments, molt menys als serveis tècnics. Al final, quan les obres estan fetes es veu el que passa, però, normalment, llavors, són els ajuntaments els que han d'encarregar-se del manteniment d'unes obres en les quals haurien pogut intervenir. No se'ls ha deixat intervenir, després les han de mantenir, primer les han d'entendre, després les han de mantenir, i, normalment, al doble de cost del que significaria si la col·laboració hagués estat normal des del primer moment. Estic parlant de casos concrets, de Vilanova, de Reus, de tants altres llocs.

És per això que nosaltres demanàrem que ens fos acceptada aquesta esmena, és a dir, si és que mai arribem a tenir una llei de construccions escolars, aquestes coses quedin clares i quedin positivament clares.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyora Diputada. En representació del Grup d'Esquerra Republicana té la paraula ara el senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor Vice-president, senyories. Bé, què més voldríem nosaltres que poder acceptar una Moció com aquesta. De totes maneres, he de fer unes observacions, ja sé que en altres llocs es fa, però nosaltres considerem que fer una llei, almenys amb aquest títol, de construccions escolars, potser fora una altra cosa el que s'hauria de fer, però no una llei, perquè llavors, si entrem en lleis de construccions escolars, també podem entrar en lleis de construccions sanitàries, en lleis de construccions esportives i ens sembla que una llei té un valor superior al que pot substantivar-se molt bé per decret o per reglament. En aquest aspecte nosaltres no podem admetre una Moció que ens digui que hem de fer una llei sobre construccions escolars.

D'altra banda, senyora Vintó, vostè diu que no demana més despesa. Jo no sé fins a quin punt preveure unes construccions escolars d'ensenyament bàsic, per exemple, on hi hagi un auditori de música, o un lloc per fer música, unes sales per fer activitats plàstiques, etcètera, això no comporta actualment un augment de la despesa i, sobretot, quan sabem prou bé que el finançament de les transferències que nosaltres tenim és un finançament finalista, o sigui que els diners destinats a les construccions escolars són aquests i prou, de moment. Una altra cosa serà si el dia de demà tenim un altre tipus de finançament per a la nostra autonomia cosa que nosaltres voldríem, llavors podrem parlar d'una altra manera. Però ens sembla que més aviat, ara, això, és una mica fer treballar massa la imaginació, voler pretendre, amb les deficiències tan grans que hi ha a casa nostra de construccions escolars, com s'ha vist en el llarg d'aquell debat que vam tenir l'altre dia, doncs, que ara les noves construccions les haguem de fer adequades a totes les possibles activitats o a moltes activitats fins ara marginals. Ens sembla que encara no hem arribat a un grau de riquesa tal que ens permeti fer aquestes coses. Nosaltres creiem que no n'hi ha prou amb tenir imaginació per aixecar edificis, que per aixecar edifi-

cis calen diners i, francament, per ara no veiem d'on poden sortir les misses per fer totes aquestes coses.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup Popular té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Emili Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, senyors Diputats, nosaltres entenem que la matèria que es presenta en aquesta Moció té un gran interès, però és una matèria reglamentària. Per tant, el Parlament, una vegada fet aquest Reglament, i conegut aquest Reglament té molts canals parlamentaris per dir allò que convingui, té el camí de les preguntes, té el camí de les interpellacions, de les sessions informatives, té molts mitjans, però no creiem que sigui una matèria que hagi de ser, necessàriament, objecte d'una llei votada al Parlament.

Quant a l'afegitó que demana l'esmena presentada pel Grup Socialista, ens sorprèn que es demani aquesta intervenció dels ajuntaments quan els ajuntaments han de donar necessàriament llicència d'obra, i en donar llicència d'obra, si la donen com s'ha de donar, han de conèixer necessàriament el projecte dels serveis tècnics i si creuen que el projecte no té les condicions que es necessiten en aquell lloc, és el moment de fer-hi les seves objeccions i de no donar la llicència fins que no se'ls presenti un projecte adequat. Per tant, no creiem que això hagi d'entrar en una llei especial, és una llei que existeix i que, per tant, el que s'ha de fer és complir-la.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta Moció.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ara, en representació del Grup de Convergència i Unió té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Borràs.

El Sr. BORRÀS : Bé, tres coses, senyor President. Gràcies. La regulació de les construccions escolars s'està estudiant i està previst, com consta al nostre Grup, i, per tant, està pendent de presentació molt aviat a aquest Parlament, el que passa és que una llei de construccions escolars ha de tractar, forçosament, sobre contractacions i, com ja deuen saber les senyores i els senyors Diputats, tot aquest apartat està regulat per unes bases que hi ha a nivell de tot l'Estat. Per tant, és un problema complicat i s'està obviant amb tot detall, amb molta cura, ja que les bases actuals de contractació afecten totes les Conselleries.

En conseqüència, no podem acceptar el termini de tres mesos per presentar aquesta Llei, i, com que coneixem l'interès de la Conselleria de presentar-la, en tot cas, al més aviat possible, ens oposarem a aquesta Moció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. La senyora Eulàlia Vintró té la paraula per indicar-nos si accepta o no l'esmena presentada pel Grup Socialista.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President. I, efectivament, l'accepto. És a dir, accepto aquesta esmena perquè és una esmena que vol precisar un nou aspecte sobre els tres que jo havia aportat com a criteris, condicions i adequació de les noves construccions escolars a les necessitats del nou sistema educatiu. L'esmena que fa el Grup Socialista pretén afegir la consideració de la relació que s'establirà entre el municipi i la Generalitat pel que fa a la titularitat dels centres d'ensenyament mitjà, i pretén també garantir el seguiment en el procés

de construcció de les obres, que no és el mateix que el reconeixement o l'atorgament de la llicència. És diferent seguir les obres que atorgar una llicència.

Per tant, efectivament, nosaltres acceptem l'esmena presentada pel Grup Socialista, i lamentem que es digui que, com que hi ha molt d'interès a fer-ho —encara que ja fa tres anys que aquest interès existeix—, doncs, haguem de continuar esperant que aquest interès arribi a ser tan irresistible que els faci presentar el Projecte de Llei.

Penso que perdem, una vegada més, una bona ocasió, i que els Grups que no han compartit l'esperit de la nostra Moció, tenen —lamento dir-ho— un escàs coneixement de què passa amb les escoles a casa nostra, i què passa als altres països.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyora Diputada. Per tant, sotmetrem a votació la Moció corresponent.

Els Diputats que estiguin a favor d'aquesta Moció, que es posin dempeus, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra, que es posin drets.

Els Diputats que s'abstinguin?

Per tant, la Moció ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa pública d'instituts de batxillerat

Passem ja al punt següent de l'ordre del dia, punt número 9, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la xarxa pública d'instituts de batxillerat, presentada per la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata, a la qual tinc l'honor de donar la paraula.

La Sra. MATA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta Moció subsegüent a la interpellació sobre extensió i qualitat dels instituts de batxillerat, versa concretament, des del nostre punt de vista, sobre aquella col·laboració que hi ha d'haver entre els poders públics pel que fa a la programació de l'ensenyament. Ho he dit al principi i ho torno a repetir ara, és molt important, em sembla, en el text constitucional sobre l'educació, no només el terme de participació dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament, sinó la titularitat dels poders públics, en plural, respecte a aquesta programació, respecte a la responsabilitat d'assegurar amb aquesta programació —garantir— el dret a l'educació amb aquesta programació. I aquesta concepció de la col·laboració dels poders públics és el que nosaltres preteníem desenvolupar, desplegar, amb una Moció que tenia set punts, una Moció que havia estat consultada a un bon conjunt d'Ajuntaments, que és per això que tenia aquella llargada. Malauradament, aquí només n'han estat acceptats dos punts.

Pel que fa a la construcció d'escoles, no solament la construcció, sinó la creació d'escoles, no solament ja col·laboració en la construcció, sinó en la creació d'escoles, així ha quedat molt manifestat en el cas de Catalunya, quan resulta que s'han creat escoles que no s'han construït, i això s'ha creat precisament per la necessitat sentida doblement per l'Administració educativa i per l'Administració local. Això és el que ha promogut, precisament, l'existència de tantes aules habilitades, de milers d'aules habilitades, més de dos mil, precisament perquè hi ha hagut un interès acceptat per l'autoritat educativa, però

un interès de l'autoritat local, necessitem aquesta escola, no tenim la construcció, fem l'escola, habilitem unes aules, vosaltres fareu la construcció quan sigui possible. És a dir, hi ha hagut una col·laboració no només en la construcció, sinó en la creació d'escola, fins i tot la Conselleria, finalment, també ha utilitzat el procediment de l'aula habilitada —entenem per aula habilitada, en aquest cas, les construccions transitòries, com ara les «caracoles», etcètera—, per arribar a donar satisfacció a les necessitats educatives de moltes localitats.

Llavors, la construcció sí que és declaradament una competència compartida —ja ho hem dit—, una competència no massa ben definida —sabem que hi ha pràctiques diferents, també ho acabem de dir—, i una pràctica no massa fluida, ni quant a informació —repeteix que és veritat que jo m'he trobat a l'escola Rosa Sensat, de Reus, per exemple, que el director coneixia els plànols, però que se li havia indicat que no en parlés amb l'Alcalde; estic parlant d'una... Sí, sí, pregunteu-ho, ja està. M'hi he trobat, així està, i el senyor Descals em penso que sap de què va aquest assumpte, perquè això passava en aquella època, diríem, oi? I, com aquests, tants altres casos. És a dir, la construcció d'escoles, quan venia de Madrid, era comprensible per disbaratada la cosa, que no fossin fluides les consultes. Quan ve d'aquí, no.

S'han donat resultats, per exemple, a l'Empordà, que hi hagi una escola, una escola construïda ara fa dos anys, que hagi de tenir totes les parets tancades, totes les parets que estan de cara a la tramuntana tancades, perquè una vegada la tramuntana se'n va emportar una mestra. Comprenen vostès? (*Rialles.*) Així mateix. Això, si ho volen, els diré l'escola que és, és l'escola Pous i Pagès d'aquella plana. Comprenen? Se'n va emportar una mestra. Han hagut de tancar les portes, i això per què? Perquè hi ha el mateix model de construcció a l'Empordà que a Lleida, que tenen una mica menys de vent. Al Penedès en tenim més, però, vaja!, hi ha el mateix model de construcció i no hi ha hagut col·laboració necessària fins i tot potser per orientar l'edifici, de cara a la tramuntana deixar-hi la paret més fosca. En fi, no han estat unes relacions fluides, i és per això que nosaltres presentàvem la nostra Moció amb els set punts. Ha quedat només amb dos punts, realment molt tristos, que és aquest que en el procés de confecció de qualsevol pla de construccions escolars, la Conselleria demanarà les dades estadístiques corresponents a tots els ajuntaments de Catalunya, i les farà certificar específicament pels ajuntaments presumptament afectats pel pla. Estic parlant d'una pràctica que va tenir la Mancomunitat de Catalunya i que va tenir la Generalitat de Catalunya els anys 30. L'una i l'altra van començar qualsevol acció fent una enquesta a tots els ajuntaments de Catalunya, una enquesta de la qual van publicar les dades a tots els ajuntaments de Catalunya, i tenien moltes menys competències i moltes menys possibilitats que l'actual Generalitat.

La segona cosa és que demanàvem que, prèviament a la presentació dels plans de construccions, i, si s'escau, del Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat, la Generalitat hagi comunitat als ajuntaments d'una manera fefaent les propostes de noves construccions i de RAM que els pertocui en els termes municipals. Molt sovint aquestes notícies les hem de donar nosaltres quan rebem els annexos, i hem de donar notícies bones, poques, notícies dolentes, moltes.

És per això que nosaltres fèiem una Moció bastant més

llarga, agafant tots els extrems, però, a més a més, demanem ara que, almenys, aquests dos mínims extrems : que es demani i que es doni informació als municipis, abans de fer qualsevol pla de construccions escolars, em sembla que és el mínim que podem demanar.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. PRESIDENT : Hi ha ara una esmena que suposo que defensarà la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró, a qui tinc el gust de donar la paraula.

La Sra. VINTRÓ : Sí, senyor President, nosaltres amb la nostra esmena pretenem afegir dos apartats a la Moció presentada pel Grup Socialista. Aquests dos apartats fan referència, concretament, als centres de BUP, i a aquesta posada a disposició de solars en aquest nivell educatiu, que és una, diguem-ne, una posada a disposició de bona voluntat, no obligada per les lleis, com ja s'ha recordat aquí, però precisament per això creiem que cal evitar que, quan un municipi, a partir del coneixement de la disponibilitat de la Generalitat de construir un centre en aquell municipi, fa l'esforç econòmic, moltes vegades difícil, d'expropiar uns terrenys per posar-los a disposició de la construcció d'un centre d'ensenyament mitjà, i quan això es produeix sense que sigui obligació del municipi, el que és absolutament lamentable és que passin anys i anys sense que aquell edifici comenci a ser construït.

Per tant, i cenyint-nos, ho repeteixo, a aquest nivell de BUP, que és l'objecte de la Moció, nosaltres proposem que entre la posada a disposició del solar per construir un centre de BUP i l'inici de les obres, no passi un temps superior a dos anys. Pensem que és un marge suficient, però això evitarà casos com, per exemple, a Barcelona hi ha solars posats a disposició des de l'any 78, que encara no han començat a ser construïts.

El segon apartat, que seria el quart de la Moció, pretén també millorar la col·laboració entre l'Ajuntament i el Departament d'Ensenyament pel que fa a la tria dels equips que s'encarreguin dels projectes. Pensem que és necessària aquesta col·laboració, més enllà de l'anècdota que ha explicat la senyora Mata fa un moment, i que seria bo que aquests equips fossin consultats prèviament en els municipis, que els municipis hi estiguessin d'acord, i que amb això garantiríem el procés de construcció, la col·laboració tècnica que s'ha demanat anteriorment, i també que les obres o el seguiment del manteniment de l'edifici cada vegada fos més baix, i, per tant, no haguéssim de gastar des dels municipis unes quantitats moltes vegades exagerades, producte de les males condicions o de la mala concepció que ha tingut d'inici l'edifici.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara, doncs, pertoca als altres Grups que prenguin posició respecte a aquesta Moció. Per començar, doncs, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Gràcies, senyor President; senyories, bé, sí, això que citava la senyora Marta Mata d'edificis als quals s'obren portes, jo els en podria dir un : un institut —no construït d'ara, ja fa anys—, en el qual se'n va endur tot un ala de vidrieres, situat en una zona pirinenca, del cantó del nord, les vidrieres. Això ho explica tot, no? O sigui, al cantó del sud, al cantó del sol, que hi havia paret, i al cantó del nord, l'airejat, vidrieres. Es van quedar tres aules durant quatre mesos sense

poder-hi fer classes.

Però això són coses que succeeixen, evidentment, que hem de procurar evitar, i que no són fruit d'ara, sinó de coses que s'arrossegueu de molt temps enrere.

De la Moció que presenta el Grup Socialista, nosaltres, el primer punt, no tenim cap inconvenient a votar-lo, perquè és una cosa que entenem que ja s'està fent ara, i, per tant, com que és una cosa que ja s'està fent ara, considerem que ho podem molt bé votar. Ara bé, nosaltres, en aquest cas, demanaríem votació separada fins aquí, on diu: «Tots els ajuntaments de Catalunya», perquè trobem que això, «i les farà certificar específicament pels ajuntaments», és precisament un entrebanc per poder obtenir aquestes dades estadístiques que, si no m'erro, ja es demanen als ajuntaments. Per tant, si hi hagués un ajuntament que no ho volgués certificar, doncs, llavors, ja no es tindrien aquestes dades en forma fiable, segons el que es demana aquí.

Per aquest aspecte, doncs, nosaltres anunciem que votarem favorablement fins aquest punt de la Moció.

Pel que fa al segon punt, francament no entenem —potser som curts, no arribem més enllà—; però no entenem exactament el que es demana aquí. Perquè diu: «Prèviament a la presentació dels plans de construccions escolars, si s'escau, o del Projecte de Llei de Pressupostos.» O sigui, d'una presentació d'un Pla. Diu: «S'haurà de presentar als ajuntaments les propostes de noves construccions.» Les propostes suposo que són quan el Pla està aprovat; en tot cas, hauria de ser el projecte de propostes, o un altre tipus de cosa, però no pas una proposta. La proposta ja és en el Pla. Per tant, això, no ho veiem gens clar, i com que no ho veiem gens clar, preferim no votar-ho.

Moltes gràcies, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Correspon ara d'expressar la seva posició a l'Il·lustre Diputat del Grup Popular, senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL: Senyor President, la posició del nostre Grup envers aquesta Moció, la veritat, després d'haver-se quedat aquest Diputat una mica esgarriat amb això que el vent prengui les mestres, jo que sóc d'una terra ventosa, doncs, és clar, m'ha fet reflexionar molt. No sé si la primera part, el primer punt de la Moció, de demanar aquestes dades estadístiques, pot influir o no en què el vent em prengui o no em prengui les mestres del meu poble, però, de tota manera, em sembla bé que es demanin dades estadístiques als ajuntaments, que poden ajudar perquè els plans siguin com han de ser.

El segon punt, sí que el votarem en contra, perquè entenc que minva l'autonomia del Parlament. Que, prèviament, hi ha un projecte de llei, com és la Llei de Pressupostos, la llei més important que ve al Parlament. Que el Consell Executiu fa un Projecte i que el Parlament és sobirà per aprovar aquell Projecte de Llei, per modificar-lo, per canviar-lo, per fer el que vulgui, que vingui condicionat per una aprovació dels ajuntaments, em sembla que és un absurd garrafal. Crec que és una minva de l'autonomia del Parlament, que el mateix Parlament, no sé ni si estaria legitimat per imposar-se-la a si mateix.

Quant als dos afegits que proposa el Grup del PSU, tenim el primer —que serà el punt tercer de la Moció, suposo, si és acceptat pel Grup Socialista que ha fet la proposta de Moció. Quant al tercer punt, no veiem cap inconvenient per votar-lo a

favor, perquè creiem que és bo que hi hagi aquest termini de dos anys perquè s'hagi de fer una obra quan un ajuntament ha fet l'esforç d'aportar uns solars.

I quant al quart punt, no el votarem a favor, i no m'estenc en les raons perquè són les mateixes que he dit en la Moció anterior.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Finalment, l'Il·lustre representant del Grup de Convergència i Unió, té la paraula per a fixar la seva posició.

El Sr. DESCALS: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, nosaltres, potser per les mateixes raons que ha expressat el representant d'Esquerra Republicana, ens oposarem a la Moció del PSC, perquè creiem que el Parlament no pot instar l'Executiu a fer el que ja fa normalment. En part, la primera part de la intervenció de la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata ja ho reflectia. I els dos punts concrets de la seva Moció fan justament referència a la feina, a una de les feines concretes que es fan des dels Serveis Territorials. I m'explicaré.

En primer lloc, els Serveis Territorials inicien, en el decurs del segon trimestre, un estudi estadístic, i, sovint, per a contrastació de dades per a l'escolarització, demanen informació als ajuntaments. A més, d'aquest estudi inicial, en surten les xifres que s'han d'anar a negociar a Madrid, al MEC, per obtenir una nova plantilla de professors.

En segon lloc, en el moment de la matriculació —que ara, en aquest moment, ja es començarà— es formalitza una Comissió, en la qual hi ha l'ajuntament, directors de les escoles, la Inspecció, i representants de les associacions de pares, normalment presidida pel Cap dels Serveis Territorials, i llavors es contrasten les dades estadístiques que té l'ajuntament i les demogràfiques, i també les que té la Inspecció i el Servei de Centres, i llavors es procedeix a la inscripció dels alumnes als diversos centres, i, com a conseqüència, es preveuen les necessitats de cara al curs següent pel que fa a construcció de centres nous, als RAM, o a aules habilitades.

Des d'aquest moment, els Serveis Territorials proposen al Departament, a través d'un sistema de prioritats que han establert prèviament les direccions generals de nivell a l'àmbit de Catalunya, la planificació de les construccions, segons les possibilitats pressupostàries, i també les possibles eventualitats. Ara, tot això ha quedat establert en el Pla Quadriennal, pel que fa a edificacions noves.

Aquesta matriculació dona també un índex dels alumnes de vuitè —més ben dit, una dada concreta dels alumnes de vuitè— que passaran o no a l'ensenyament mitjà, i que en aquest moment a Catalunya n'hi ha uns 98.000.

Hi ha encara un altre aspecte a considerar pel que fa al segon punt. Periòdicament, representants dels ajuntaments —regidors i arquitectes, o regidors—, juntament amb el Cap de la Inspecció i la Inspecció de zona, a més a més de l'arquitecte dels Serveis Territorials o bé els aparelladors, i els aparelladors al mateix temps, i, sovint, representants de les associacions de pares, tenen sessions monogràfiques, i a vegades *in situ*, per planificar amb qualificatius de «molt urgent», «urgent» o «a mig termini» obres noves o de RAM. Això, ho puc afirmar perquè, personalment, vaig assistir com a Cap de Serveis Territorials a aquestes sessions. Per exemple, dues a Tarragona —en dos anys—, dues a Tortosa, dues a Reus, i també a Vila-

seca i Salou, a Cambrils, a Deltebre, a Gandesa, a Móra, a Amposta, a Valls, a Constantí, a l'Ametlla, al Perelló, a Falset, etcètera. És a dir, totes aquelles localitats que tenen més d'una escola, o bé que per la seva situació comarcal poden o no poden ser estudiades com a caps d'ensenyaments mitjans.

Per tant, la comunicació amb els ajuntaments i les associacions de pares hi ha estat sempre d'una manera natural, d'una manera racional, d'una manera correcta, i també, per què no, d'una manera crítica, però sempre d'una manera oberta. A més, nosaltres creiem que el fet de certificar els ajuntaments pels conceptes de dades estadístiques, el considerem innecessari.

Però hi ha una altra cosa, a més. En el moment concret en què s'ha planificat una obra, i hi intervenen els ajuntaments i se'ls fa conèixer, als ajuntaments; jo aquí justament tinc un informe de la Inspecció, que fa referència a Reus, i la Inspecció presenta tot un plantejament de la ciutat de Reus, i el presenta al Cap dels Serveis Territorials. Aquest el discuteix amb l'arquitecte, es crida l'Ajuntament de Reus i se'n parla, i es veu, d'aquelles necessitats, quines són les obres de manteniment que pertanyen directament a l'Ajuntament, i quines són les obres que pertanyen directament al Departament. I diu: «Pla de necessitats de construcció a la ciutat de Reus. Primer: adquisició de solars i construcció d'aules, a fi de substituir les actuals habilitades i atendre adequadament la demanda de llocs escolars. Segon: previsions de reforma, ampliació i millora en els actuals col·legis públics.» I llavors aquí hi ha tot un llista, que no els llegiré, però que està a la disposició de la senyora Diputada.

Voldria també fer referència als dos punts de l'esmena presentada pel PSUC, si el senyor President m'ho permet. Si aquesta esmena fos acceptada, nosaltres també la votariem en contra.

Pel que fa referència al punt 3, ja ho he dit. Hi ha en marxa un Pla Quadriennal, que ja sé que a l'oposició no li agrada, que preveu la construcció de centres fins al 88, i també oberta a convenis.

Segon, els ajuntaments, al marge d'aquesta programació, si acceptéssim el punt tercer, obligarien el Departament a construir centres al cap de dos anys sense saber, amb tota seguretat, si l'escolarització augmentaria, i com augmentaria, si la ubicació del terreny era la millor, quin era el tipus de centre que li caldria davant de la generalització de la reforma —em refereixo, lògicament, a batxillerat i Formació Professional, que és el que tracta la Moció.

I pel que fa al quart punt, creiem que aquests són uns aspectes que, si s'escau, s'hauran de preveure en la futura regulació de construccions escolars de què el senyor Borràs ha parlat. Ara bé, en la sessió informativa del Pla Quadriennal es féu referència..., jo vaig fer concretament una pregunta, i vaig demanar al Conseller sobre els projectes singulars i sobre els projectes que s'havien fet, que per la seva bondat calia que fossin continuats; per tant, no faran referència a totes aquelles —més ben dit, suposo que no passarà com totes aquelles obres que s'han esmentat, i que s'han endut mestres, o que han caigut les finestres. I el senyor Conseller, el Departament, a través del Director General de Programació, senyor Sedó, va dir que es continuaria aquesta nova programació, i jo, doncs, la resposta afirmativa, vaig agrair molt cordialment.

Però, bé, encara hi ha una altra cosa. Més d'una vegada, i amb tota naturalitat, els ajuntaments, els clàustres i els APA han opinat davant dels avantprojectes d'escoles de RAM, i les seves suggerències, si entraven en la normativa de construccions, eren recollides. I, per altra banda, també he de dir que l'ajuntament ha de proporcionar una llicència per a la construcció d'un centre, i, lògicament, si no li agrada el centre, pot negar aquesta llicència. I, a més a més, preveu que s'ha de fer un seguiment de la construcció d'aquest centre, i cada vegada que l'arquitecte dels Serveis Territorials o bé els aparelladors van a veure el desenvolupament d'una obra, conviden els ajuntaments a seguir-la.

A més —i ja, doncs, per acabar— voldria afegir que m'arriba una debilíssima sensació, «les ales passen sense tocar-me» —que diria l'Espriu— que aquests dos punts que presenta el PSUC no són gens coherents amb el tema que debatem.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara pertoca a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata de fixar la seva posició en relació amb les esmenes, amb un límit màxim de cinc minuts.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo no sé com ho diria el senyor Espriu, però jo dic que les trobo molt coherents, oi? És a dir, que trobo aquests punts de les esmenes del PSUC molt coherents, voldria —precisament, per explicar-ho— fer veure com una moció que quedarà ara a votació amb quatre punts, té un fil conductor.

En el primer punt es demana, per una banda, que la Conselleria faci una enquesta a tots els ajuntaments de Catalunya, i, en segon lloc, que després de tenir les dades de l'enquesta, abans de fer, fins i tot abans de donar per bo, el pla de conseqüència, demani la certificació de les dades dels ajuntaments afectats; poden no haver contestat tots els ajuntaments, i, de més a més, per tenir més seguretat la Conselleria, simplement posàvem això: que demani la certificació de les dades.

El segon punt és que prèviament a la presentació en aquest Parlament d'un pla quadriennal o simplement del projecte de construccions dels Pressupostos, els ajuntaments hagin estat informats —es diu això— s'haurà comunicat als ajuntaments— que sí que estan dintre d'un pla. Jo no sé que això s'hagi fet, ni amb els Pressupostos, ni amb el Pla Quadriennal. Són molts els ajuntaments que s'han trobat o no s'han trobat en els Pressupostos, en el Pla Quadriennal; simplement em penso que és, vaja, gairebé una qüestió d'educació —ja que estem parlant d'ensenyament—, és una qüestió d'educació dir, miri, sí, vostès estan dintre del nostre projecte de construccions. Això no s'ha fet, amb el Pla Quadriennal això no s'ha fet, ni s'ha fet, miri, ajuntament per ajuntament, que és el que cal, ni s'ha fet amb els annexos de construccions que han anat... (L'H. Sr. Conseller d'Ensenyament fa una gesticulació.) Miri, jo estava intentant explicar la coherència de la nostra Moció amb les esmenes presentades, perquè llavors el tercer punt diu: «Entre el moment de l'aprovació del Pla i l'aportació dels solars i el moment de la construcció —seguim la història—, que no passi més enllà de dos anys.» Vostès saben quants són els edificis que encara estan per construir, cinc anys, vuit anys, tres anys —vostès ho saben— demanem una cosa tan modesta com que no passi més enllà de dos anys.

I el quart punt és que el Departament d'Ensenyament consulti amb els ajuntaments els equips facultatius als quals s'han

d'encarregar les obres i que hi hagi una col·laboració en aquesta construcció.

Jo estic, vaja, he quedat molt sorpresa amb l'explicació que ha fet el senyor Descals, jo no sé de quin país parlava, però jo m'agradaria que vostès fessin, és a dir, l'explicació que vostè acaba de fer passada als ajuntaments sabríem quants són els ajuntaments que se senten retratats a dintre d'aquest quadre i quants són els que no. I naturalment, jo li puc assegurar que jo encara no he trobat cap ajuntament que estigui content del Pla Quadriennal, per exemple.

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, ah! ha acabat ja. Bé, sembla, doncs, que la senyora Marta Mata accepta l'esmena de la senyora Eulàlia Vintró. Aleshores, a causa de la manera com s'han produït els qui han intervingut en aquest debat, sembla que hem de votar separatament, en primer lloc, la primera part del punt primer fins a «Ajuntaments de Catalunya»; després la frase final d'aquest punt primer; després el punt segon, després el punt tercer i, finalment, el punt quart. Em sembla que no hi ha més remei que fer-ho així.

Per tant, els qui estiguin a favor del punt primer fins a «Ajuntaments de Catalunya» inclòs, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part del punt primer ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la frase final d'aquest punt que diu : «i les farà certificar específicament pels ajuntaments pressumptament afectats pel Pla». Els qui estiguin a favor d'aquesta frase, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part final del punt primer ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem ara al punt segon. Els qui estiguin a favor del punt segon, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El punt segon ha estat rebutjat per 21 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara anem al punt tercer, o sigui al primer de l'esmena del Partit Socialista Unificat. Els qui estiguin a favor d'aquest punt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Finalment el punt quart, que és el segon de l'esmena. Els qui estiguin a favor d'aquest punt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt quart ha estat rebutjat per 21 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el batxillerat públic

Amb això, doncs, hem substanciat ja aquesta Moció quarta d'avui, i passem a la cinquena, que és la subsegüent a la inter-

pellació al Consell Executiu, sobre el batxillerat públic, presentada per la Diputada Il·lustre senyora Eulàlia Vintró, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a qui tinc el gust de donar la paraula.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, amb aquesta Moció el nostre Grup parlamentari voldria que una qüestió important, com és l'actual procés de reforma de l'ensenyament mitjà, que s'ha iniciat —com qualificava jo en la interpellació— gairebé de manera clandestina, sortís d'aquesta situació —si prefereixen no utilitzaré el terme «clandestí», sinó de «poca difusió», o d'«escassa informació», o de «deficient divulgació», podríem agafar la que més els agradés—, i que tots plegats, però sobretot els Diputats i Diputades de la Comissió de Cultura d'aquest Parlament es poguessin fer càrrec, de debò, de quina és la intenció; de com s'ha arribat a aquest procés d'experimentació; de quin resultat està donant aquesta primera fase de realització; de quins han estat els criteris a l'hora de seleccionar els centres per realitzar l'experimentació; com des de la Conselleria s'està fent el procés de seguiment i d'avaluació dels resultats d'aquesta experiència; fins a quin punt el procés endegat a Catalunya és o no coincident amb el procés que ja fa més d'un any s'està realitzant a la resta d'Espanya, en el territori MEC —per entendre'ns, el territori del Ministeri d'Educació i Ciència i com s'ha iniciat —si és que hi és— l'intercanvi d'informació respecte els resultats en aquest experiment que es fa en altres centres d'ensenyament mitjà espanyols i els que s'estan fent a Catalunya; fins a quin punt aquest procés d'experiència té una previsió de futur i com està considerat aquest futur, i, l'última consideració o l'últim punt que nosaltres volíem conèixer és com ha calculat la Conselleria donar a conèixer als diversos sectors afectats, tot el procés d'aquesta reforma.

A mi em sembla que qualsevol procés de reforma d'un nivell del sistema educatiu, en aquest cas de l'ensenyament mitjà, no és una mesura petita. Un dels defectes que constàvem en la sessió anterior és l'escassa adequació que existeix avui entre el sistema educatiu i les necessitats del sistema productiu. Un altre dels defectes és, segurament, l'excessiva teorització dels actuals estudis de batxillerat. Un altre dels defectes és que la pretesa —diguem-ne— tecnificació de l'ensenyament professional no s'ha assolit i que l'única cosa que es fa en els centres de formació professional és donar amb una mena de pastilles disminuïdes les receptes que es donen ampliades en el batxillerat, pel que fa a la formació teòrica, i no hi ha tampoc una suficient varietat ni diversificació de l'aspecte pràctic.

Si, per a no anar més lluny, alguns dels senyors i senyores Diputats llegien en el suplement d'*El País* d'ahir l'informe que ha fet el Collège de France sobre la situació de l'ensenyament en un país en el qual, malgrat tot, encara nosaltres ens hem d'emmirallar pel nivell de coneixements, no pel del centralisme, per exemple, penso que hauríem de fer tots molt seriosament la reflexió de fins a quin punt el sistema educatiu en el qual avui està encarrilada la joventut del nostre país té quelcom a veure amb les necessitats d'un món tan canviant. Em sembla que els punts que assenyalaven els savis del Collège de France ens haurien de fer pensar. Jo vull creure que les persones que han treballat en aquest procés d'experiència de reforma de l'ensenyament mitjà a Catalunya no poden haver tingut present el que ha dit el Collège de France, però, segurament,

poden haver tingut present altres informes internacionals que en els últims anys s'han anat produint : els informes de Roma, els de la UNESCO, experiències fetes en reformes dels ensenyaments secundaris als països del Mercat Comú —per a no anar a àmbits territorials massa allunyats. Però, en tot cas, el que jo sí que sé és que aquesta Cambra això no ho coneix, que la majoria de professors que treballen a l'ensenyament secundari tampoc no ho coneixen, i que, qualsevol procés de reforma amb aquesta ambició —que jo crec que ha de tenir qualsevol procés de reforma d'una etapa tan important com la de l'ensenyament mitjà— mereix que aquelles persones que se'n preocupen —penso que aquesta Cambra hauria de ser, o les persones d'aquesta Cambra, ens n'hauríem de preocupar, els membres específicament de la Comissió de Cultura, per obligació, gairebé diria professional ens n'hauríem de preocupar—... i la petició d'aquesta Moció pretén simplement que hi hagi un debat en la Comissió de Cultura del Parlament de Catalunya en el qual tots aquests apartats que jo he assenyalat, i segurament altres que la Conselleria pugui entendre com a necessaris per a complementar aquesta informació, permetin, malgrat que l'experiència està en els seus inicis, conèixer tot aquest procés d'antecedents; conèixer com s'està fent el seguiment d'aquesta experiència; conèixer com es pensa progressar cap al futur; saber què passa a la resta d'Espanya i com hi ha l'intercanvi d'informació i escoltar, després, l'opinió que aquesta informació mereixi als membres de la Cambra per la seva Comissió d'Ensenyament i de Cultura, penso que no és, ni cap petició desorbitada, ni desafortunada ni impertinent. Limitar-nos a una pura sessió informativa sense aquesta capacitat de diàleg, penso que seria una ocasió desaproveitada.

Nosaltres defensem amb aquesta Moció el coneixement del procés de reforma que s'està seguint, defensem l'oportunitat dels Diputats i Diputades de la Comissió de Cultura d'intervenir en aquesta sessió de debat i que, fruit d'aquest debat, aquest procés de reforma important per al nostre país sigui més conegut, i a ser possible que les observacions pertinents que puguin fer tots els membres de la Comissió siguin tingudes en compte per enriquir, millorar i perfeccionar un procés de reforma interessant, però del qual en aquests moments encara no tenim cap informació.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Moció hi ha dues esmenes : una, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya i, l'altra, de Convergència i Unió.

Quant a la primera, és de modificació i d'addició i per defensar-la dono la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Efectivament, senyor President, senyores i senyors Diputats, la nostra esmena té dues parts, una primera part és simplement —em sembla— una esmena tècnica. Em sembla que els debats s'han de tenir amb el Conseller, no amb altres membres de la Conselleria. És per això que nosaltres canviàvem l'esment dels Directors Generals a l'esment directament del senyor Conseller que, per altra banda, pot portar, com ja ha portat sempre que ha calgut, altres persones en la Comissió.

I, la nostra esmena d'addició és una esmena que es refereix a la manera de donar informació i alguns aspectes més d'informació que creuríem convenients.

Nosaltres dèiem «es donarà també per escrit a la Comissió

de Cultura» perquè en la nostra idea, no es que el debat sigui una cosa contrària a la informació, ni que la informació exclougui el debat. És a dir, pensem que cal que hi hagi una informació i que damunt d'aquesta informació hi hagi un debat.

I, en la nostra manera d'entendre, ens sembla molt lògic que la informació es pot passar per escrit; mentre que el debat és el que precisament demana la vivesa de la intervenció oral.

Només vull recordar que en aquesta mateixa sala vam tenir el debat sobre el compliment de la Llei de Normalització Lingüística amb la prèvia aportació de dos grossos totxos de publicació de la Conselleria sobre el compliment de la Llei i, llavors, és damunt d'aquesta informació que si l'haguéssim hagut de llegir hauria tardat hores, doncs, és damunt d'aquesta informació que es va poder fer un debat orientat, digne, etcètera.

És en aquest sentit que jo considero una sessió informativa feta oralment, i encara més, si és feta oralment, llegint quaranta-cinc folis com en l'última sessió van ser, em sembla que és un total contrasentit, és a dir, és retirar-nos, no diré abans, és clar, que estigués inventat el llenguatge escrit perquè es llegia, però és contra el que serveix precisament el llenguatge escrit, que és per donar volum, no pas dedicar dues hores i mitja a llegir quaranta-cinc folis, oi?

Nosaltres demanàvem, concebríem, doncs, aquesta sessió de debat, però una sessió prèviament preparada amb una informació escrita que pogués orientar perfectament aquest debat, i estem parlant d'un debat no en el Ple, sinó d'un debat a portes, vaja!, dins de la Comissió de Cultura, en la qual es puguin fer unes intervencions molt més directes, molt més amb coneixement de causa, etcètera.

Ens sembla que les nostres esmenes van per afermar aquests dos aspectes : l'aspecte de debat, debat amb el senyor Conseller, i presentació de la informació sobre tots els aspectes esmentats per la Moció del Grup del PSUC afegint-hi aquests altres dos aspectes, però, sobretot, afegint-hi també la modalitat, la informació que se'ns doni per escrit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a la presentació i defensa de l'esmena de Convergència i Unió tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, en la resposta que el senyor Conseller donava a la Il·lustre Diputada senyora Vintró en relació amb la reforma de l'ensenyament mitjà en el *Diari de Sessions* del 27 de març deia : «nosaltres ens comprometem que hi hagi tot el nivell d'informació, tot el nivell de divulgació per a aquesta experiència», i afegia «la divulgació dels crèdits, dels plans i programes no és una cosa senzilla i, en algun cas, està pendent dels mateixos treballs i de la mateixa dinàmica de l'experiència.» Tenim tota la voluntat que això pugui ser conegut perquè pugui ser avaluat i perquè pugui ser aprofundit, perquè estem convençuts que aquesta experiència que es dur a terme aquí, a Catalunya, és una experiència important i valuosa i tenim l'esperança que, en definitiva, serà la que s'implementarà, amb caràcter general, a l'Estat espanyol.

Nosaltres, recollint aquest compromís d'informació i de divulgació, la voluntat que aquesta experiència sigui coneguda, i l'esperança que la nostra experiència sigui bona per ser generalitzada a l'Estat espanyol, i tenint en compte que és una experiència molt curta per ser en profunditat debatuda, hem presen-

tat una esmena de modificació que diu : «El Parlament insta el Consell Executiu perquè s'informi sobre la reforma de l'ensenyament mitjà a Catalunya i, en especial concreció pel que fa a les coincidències i divergències, amb l'experiència de reforma que té lloc a altres indrets de l'Estat. »

En aquesta esmena demanem que se'ns informi quan hi hagi prou dades per fer-ne una millor valoració.

Creiem, per altra banda, que els punts 1, 2, 3, 5 i 6 no calen perquè ja són obvis, perquè en qualsevol informació forçosament hi hauran d'entrar. No obstant això, creiem valuós fer-ne un estudi comparatiu a nivell estatal en les altres experiències.

Anunciem que si aquesta esmena nostra no és acceptada, ho sentirem moltíssim i haurem de votar en contra de la Moció presentada pel Grup parlamentari del PSUC.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara hauran d'intervenir els Grups que no han presentat esmenes començant, doncs, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, per la qual cosa tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, bé, lamento, senyores Diputades haver de semblar l'esgarriacries de la casa. Això jo ho voldria votar, perquè de tot el que sigui informació, nosaltres hi estem sempre a favor, però sento dir-los, malgrat el que ha dit la senyora Marta Mata, que el Reglament del Parlament no permet fer un debat, ni amb Directors Generals, ni amb Consellers.

Per tant, l'única cosa que es podia demanar aquí és informació. Informació, no senyora! Al Conseller se li poden fer preguntes i se li poden fer interpel·lacions, però no debat, a menys que el Conseller no actués com a membre d'un Grup parlamentari. En aquest cas sí, però en els altres casos no hi pot haver un debat d'aquest tipus.

Per tant, lamentant-ho molt, sense entrar en el fons de la qüestió, no podem votar favorablement aquesta Moció. Si s'acceptés, doncs, que se'ns envii informació, que se'ns faci una sessió informativa seguida d'un debat després de la sessió informativa entre els Grups parlamentaris, això és possible, però no és possible el que se'ns demana.

Per tant, nosaltres, l'única manera de votar favorablement a aquesta Moció és que s'acceptés l'esmena de Convergència i Unió i, aleshores, votariem favorablement aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT : En representació del Grup Popular tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament la precisió terminològica és important.

Debat amb Directors Generals no és normal, el que es pot fer és demanar-se a la Comissió és que informin els Directors Generals, que facin una sessió informativa.

En canvi, quan presenta l'esmena el Grup Socialista ja ho presenta diferent, ja demana que comparegui davant la Comissió el Conseller, la qual cosa sí que és una petició raonada i ajustada al Reglament demanar una compareixença, però encara ho és més que sigui el Consell Executiu que òbviament delega

al Conseller d'Ensenyament quan és un tema d'ensenyament, però és facultat del Consell Executiu de delegar en qui cregui convenient i, sobretot, si el fet es produís en Ple en lloc de produir-se en Comissió.

No obstant això, vist el contingut del que és la Moció, del que són les dues esmenes, nosaltres també creiem que és més completa per ser més àmplia i per ser més important, per donar més abast a tot el problema l'esmena que presenta Convergència i Unió.

Per tant, nosaltres estariem d'acord en votar aquesta esmena si fos acceptada per qui té el dret d'acceptar-la, que és qui ha presentat la Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara per a puntualitzar la seva actitud en relació amb l'esmena té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo reconec la meua, diguem-ne, el meu poc coneixement del Reglament encara d'aquesta Cambra i l'error que hi ha en la meua Moció.

De tota manera, i per al·lusions en aquest cas del senyor Marçal Casanovas, espero que el President em permeti llegir un ofici de l'Oficial Major que suposo que sí que és persona entesa en el Reglament d'aquesta Cambra, en tot cas més que jo, per suposat, i fent-se ressò d'una discussió que hi va haver a la Mesa, a la qual m'imagino que el senyor Marçal Casanovas hi era, on se'm diu —i no la llegiré sencera— : «si es vol fer un debat sobre la reforma de l'ensenyament mitjà només pot fer-se amb membres del Consell Executiu», per tant, això és el que a mi se m'escriu en relació, perdó, respecte a la Moció que jo vaig presentar i, en aquest sentit, l'esmena presentada per la Diputada socialista permet corregir aquest error en el sentit que sigui el Conseller d'Ensenyament qui, en nom del Consell Executiu —perquè imagino que no enviaren, doncs, el Conseller de Justícia, que en aquests moments ens honora amb la seva presència, però penso que no és ben bé el seu tema, el de la reforma de l'ensenyament mitjà; potser ens podria parlar de la reforma penitenciària, però en tot cas no ho hauria de fer a la Comissió de Cultura.

Bé, sigui com sigui, nosaltres acceptem l'esmena de correcció proposada pel Grup Socialista, en el sentit que la compareixença sigui del membre del Consell Executiu, Conseller d'Ensenyament, i acceptem també l'ampliació d'informació per escrit a la Comissió de Cultura en relació amb les deficiències assenyalades en la part d'addició.

I haig de dir que no accepto l'esmena de Convergència, i no l'accepto perquè a mi em sembla que no n'hi ha prou amb sessions informatives. Jo estic convençuda que les assessories que es busca la Conselleria són molt importants, però penso que no estaria malament que, de tant en tant, la Conselleria, en temes d'experimentació, en temes que estan en curs de realització, escoltés també l'opinió dels membres de la Comissió de Cultura que necessàriament han d'estar al dia d'aquestes qüestions.

Penso que és fer un flac servei al que és un debat parlamentari, al que ha de ser la vivesa d'un Parlament, al que ha de ser la corresponsabilització dels diversos Grups parlamentaris en els processos de transformació —en aquest cas, del sistema educatiu— limitant-se a la sessió informativa —que permetin-

me que els digui que gairebé és un cert menysteniment a la capacitat de lectura dels mateixos Diputats que podem llegir-nos els folis que ens envien, i que ens llegim quan els envien — i que és no acceptar la possibilitat que des dels altres membres d'aquesta Cambra, siguin del Grup que dona suport al Govern, siguin de l'oposició, es puguin fer aportacions dignes de ser tingudes en compte.

A mi em sap molt greu que l'actitud sistemàtica de Convergència sigui limitar-se a les informacions, a les quals només es poden fer preguntes, no s'hi poden fer suggeriments, no s'hi poden fer aportacions, només es poden fer preguntes, i així, senyores i senyors Diputats, no farem mai unes reformes que comptin amb la col·laboració i el compromís de tota la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per tant, queda clar, pel que sembla, que s'ha acceptat en la seva totalitat l'esmena del Grup Socialista i no s'ha acceptat la de Convergència i Unió.

Per tant, anem a posar ara a votació la Moció, em sembla, globalment, amb la incorporació de l'esmena en els seus dos aspectes del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta combinació, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Moció ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la Moció... (*L'l. Sr. Borràs demana per parlar.*) Perdó?

El Sr. BORRÀS : Senyor President, en virtut de l'article 65, per a un aclariment que crec que donarà precisió sobre una manifestació haguda en aquesta Cambra, i és que en virtut de l'article 121 sí que es poden fer debats temàtics, monogràfics, sectorials amb Consellers del Consell Executiu, i repeteixo, amb l'article 121. Per altra banda, en tenim diversos precedents, com són el debat monogràfic sobre política lingüística, amb el Conseller de Cultura, el debat monogràfic sobre agricultura, amb el Conseller d'Agricultura, i el debat monogràfic sobre economia amb el Conseller d'Economia. I, si no ho recordo malament —a risc d'equivocar-me—, també un debat monogràfic sobre política laboral amb el Conseller de Treball.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, el Reglament, evidentment, es refereix al Ple, i quant a les Comissions, hi ha una norma suplementària.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Xarxa Pública de Centres de Formació Professional i d'Ensenyament Secundari

Passem, ara, doncs, a la sisena Moció de les que tenim avui a l'ordre del dia, que és la que presenta la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata sobre la xarxa pública de centres de Formació Professional i de l'ensenyament secundari. Per defensar-la, tinc el gust de donar-li la paraula.

La Sra. MATA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, em penso que era precisament en acabar de substanciar la interpellació sobre formació professional i ensenyament secundari, que dèiem com era d'important, de cara a la formació professional i a l'ensenyament secundari en general, tenir en

compte les diferents característiques territorials a Catalunya, per adequar-hi l'escola, i aquesta Moció ens porta a considerar, precisament, com aquestes característiques són tan importants —no només per a la formació professional, sinó per a tot l'ensenyament— que nosaltres ens atrevim a demanar que el Consell Executiu iniciï ja la descentralització i desprovincialització de l'Administració educativa, anant cap a la definició del districte escolar. És un nou concepte —un nou concepte que, en aquest moment, no té parí a aquí, però, en canvi, és el concepte vigent, per exemple, a Anglaterra o a Nord-amèrica o a Suïssa o a Àustria o a Alemanya—, el concepte d'unitats escolars des de les quals es pot administrar, des de les quals es pot gestionar molt millor l'ensenyament que des de qualsevol instància centralitzada en un gran territori.

Jo, en aquesta Moció, posava unes motivacions històriques, respecte a l'obsolescència del centralisme i el burocratisme tradicionals en l'Administració espanyola, sobretot al cap de quatre anys de traspàs de competències. En el nostre cas, al cap de quatre anys continuen funcionant els serveis territorials lligats al territori provincial, i és claríssim, en el nostre cas també, que s'ha fet patent, a través de tot un moviment de fa anys, com és important que les diferents característiques socials passin a tnyir, a configurar l'escola i també l'Administració educativa.

Em sembla que no cal que m'estengui massa sobre l'obsolescència de la província com a àmbit administratiu pel que fa a l'educació. L'educació és un afer en què és bàsica la persona, la minisocietat familiar, el medi proper, el medi real, el medi nacional català, però tot això no té res a veure amb la concepció de la província, que és més aviat un àmbit de circulació, d'oficis, d'instàncies, de timbres mòbils, de pòlisses, de governadors civils, de governadors militars, un àmbit de circulació d'ordres i de disposicions de dalt a baix, i és tot al revés del que és l'educació : és un àmbit de promoció de la persona a la seva plenitud social, promoció a la qual es compromet la societat a través d'un sistema educatiu ben construït.

Jo, el que sí que voldria remarcar és que el procés del que en diríem descentralització o comarcalització, o —m'agrada molt més— territorialització, ja ha començat entre nosaltres, a Catalunya, molt clarament, a partir d'una institució que jo considero que hem de tenir sempre en compte en el moment de parlar de l'educació a Catalunya, que és l'escola d'estiu.

L'any 67 les comarques ja van ser presents davant dels mestres de l'Escola d'Estiu de Barcelona. Eren, per una banda, un mapa fet sobre paper vegetal, dibuixat amb tinta xinesa per un geògraf tan important com l'Enric Lluch : el Mapa de les Comarques dels Països Catalans, que completava el mapa de la Generalitat dels anys trenta, i que va guiar l'excursió de l'Escola d'Estiu de l'any 67 per les valls occidentals del Pirineu, per la Llitera, per la Matarranya, per les planes d'Urgell, pel Segrià... Però van ser alguna cosa més les comarques, en aquella Escola d'Estiu de l'any 67 : van ser uns cartells clavats a la soca dels pins del bosc de l'escola Betània, que va acollir els mestres, i dessota de cada un d'aquells pins els mestres dels diversos territoris de Catalunya es van reunir, es van conèixer, algunes vegades es van reconèixer, i van començar a parlar —sovint per primera vegada— de la problemàtica de l'escola en les seves comarques i de les possibilitats d'actuació conjunta que tenien en les seves comarques. I això va continuar fent-se, dessota els

mateixos pins, l'any 68, i en els claustres del col·legi de jesuïtes de Sarrià, l'any 69. I allí es va prendre la decisió d'iniciar l'experiència de les escoles d'estiu d'àmbit territorial concret.

Era una decisió certament arriscada en un moment d'oposició clandestina, en què la unió era tan important, el nombre era tan important, però era una decisió presa, precisament, dins d'una concepció d'unió, d'unitat, que enclou la concepció de pluralitat, perquè per aconseguir un mateix nivell de qualitat d'escola calia seguir els diversos camins adequats a cada situació social, territorial, que és prou diversa a Catalunya.

I, així, aquell hivern es va treballar de conjunt per començar a dibuixar l'Escola d'Estiu de Catalunya, que era l'única imatge, llavors, de l'Escola de Catalunya, com a resultat de la coordinació de totes les escoles d'estiu. La més vella, la de Barcelona —que havia recuperat la tradició de la Mancomunitat i de la Generalitat republicana—, i les noves, que arrelaven i construïen un nou model —el vell model el convertien en nou, el convertien en el model actual.

Vull recordar els noms de les poblacions, en aquell moment. Vull recordar que, en l'any 70, van començar-se a fer les escoles d'estiu de Lleida, amb una persona que estava malalta en aquell moment, però, com la portava!, que era en Jaume Miret, i a Reus, i a Girona, i a Granollers, i a Manresa, i a Olot...

Bé, ara, ja saben vostès que en aquest moment hi ha més de vint escoles d'estiu. Des de l'Alt Empordà a la Vall d'Aran i a les terres de l'Ebre, recobreixen tot el triangle del territori de Catalunya amb un abast divers; hi ha escoles d'estiu d'una població com ara Badalona o com ara l'Hospitalet; hi ha escoles d'estiu d'una comarca, com ara la del Maresme, o la de la Vall d'Aran, i hi ha escoles d'estiu de conjunt de comarques, com les de les terres de l'Ebre o les del Penedès. Molt concretament, en terres que havien tingut una sola escola —és el cas de Lleida—, ara hi ha l'escola a la Vall d'Aran, l'escola a la Seu d'Urgell, l'escola a Lleida, l'escola a Tàrraga... Això correspon a diverses realitats escolars.

Nosaltres el que demanem en la nostra Moció és que es correspongui a tot això; tot això dibuixa un mapa de l'estructura del sistema educatiu de Catalunya que exigeix unes instàncies de Govern i d'Administració i, no cal dir, de participació, i és per això que nosaltres hem presentat aquesta Moció, demanant que el Consell Executiu iniciï la descentralització i desprovinci- alització de l'Administració educativa, definint damunt del territori de Catalunya els districtes escolars amb què aquesta Administració s'ha d'estructurar, tant com les seves competències de gestió i possibles instàncies de participació ciutadana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Moció hi ha presentades dues esmenes : una, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya; l'altra, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. La primera és d'addició, la segona és de modificació.

Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari està plenament d'acord amb el que ha expressat en la seva intervenció i en la Moció la Diputada Marta Mata, perquè pensem que un dels defectes de l'Administració educativa a Catalunya fins avui ha estat la re-

producció pràcticament mimètica d'una estructura centralista que tots plegats havíem criticat llargament.

Havíem criticat llargament la situació absurda que significava reglamentar, ordenar i decidir sobre l'escola des dels Ministeris de Madrid per a una realitat tan diversa com era la del conjunt d'Espanya. Però pensem que avui, amb els anys d'experiència, ja, de l'Administració educativa a Catalunya, no hem millorat gens aquell esquema, i que hem traslladat, simplement, l'edifici del carrer Alcalà, de Madrid, a la plaça de Sant Jaume, al carrer de Sant Honorat, i fins i tot hem reproduït una cosa —que als que havíem d'anar a Madrid fa uns anys ens angoixava bastant—, que era no saber exactament en quin edifici estaven les diverses Direccions Generals del Ministeri —que no estaven totes en el carrer Alcalà, sinó distribuïdes per la geografia madrilenya—, i avui, a Catalunya, a Barcelona, ens trobem també amb la diversitat de Direccions Generals que, a més a més, van canviant d'edifici, la qual cosa fa que algunes persones que vénen de fora de Barcelona es perdin o perdin algunes hores traslladant-se. Sabem que aquest és un problema que serà bastant aviat resolt, però, de moment, fins i tot hem hagut de reproduir aquest aspecte incorrecte del funcionament d'una Administració educativa.

Pensem que és absolutament imprescindible fer coincidir el marc de planificació, de programació i de decisió en petites qüestions en uns àmbits geogràfics molt més reduïts i molt més lligats a les necessitats d'escolarització que el que comporta avui el centralisme barcelonès. Per tant, nosaltres compartim absolutament aquest projecte de Moció, o aquesta presentació de la Moció, i fins i tot com a Grup, com a partit, havíem i tenim escrites bastantes coses pel que fa a la necessitat d'aquesta nova organització en districtes escolars de l'Administració educativa.

Jo no els cansaré ara, perquè no és el moment, sobre el que nosaltres defensàrem, però sí que donem ple suport a la Moció presentada i, a més a més, li afegim un termini, perquè pensem que deixar obert només l'inici de la descentralització, sense que aquesta descentralització vagi acompanyada d'un projecte legislatiu i que aquest projecte legislatiu vingui a aquesta Cambra per ser objecte de les esmenes i de les observacions que cada un dels Grups cregui oportunes, serà la forma no només de començar a posar fil a l'agulla, sinó de procedir de debò a aquest procés de descentralització que millorarà, n'estem convençuts, l'escolarització a casa nostra.

El Sr. PRESIDENT : Per defensar l'esmena de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Maria Rúbies.

La Sra. RÚBIES : Gràcies, senyor President. Senyores Diputades i senyors Diputats, la Moció que ha presentat la Il·lustre Diputada senyora Mata, el Grup de Convergència i Unió no la pot votar en els termes en què ve redactada, ja que, com ella mateixa ha reconegut, el Consell Executiu ja ha iniciat la descentralització de l'Administració educativa —i crec que tothom que segueix de prop el que ha fet el Departament d'Ensenyament d'ençà els quatre anys dels traspassos, ho pot constatar— : pel que fa a la qüestió administrativa, ha creat nou oficines gestores —que els estalvio, a les senyores i els senyors Diputats, la lectura d'on estan ubicades— i pedagògiques; ha creat centres de recursos..., és a dir, la senyora Marta Mata ens ha explicat una història que hem viscut bastant con-

juntament; ella ha citat Betània, i jo recordo que a Betània em vaig estrenar com a professora de didàctica de la matemàtica moderna. Ha citat Lleida, i recordo que a Lleida, quan no van deixar fer la de la Seu, el que ens va costar posar-les en marxa.

Per tant, la història de les escoles d'estiu és una història que l'hem viscuda i l'hem compartida i l'hem treballada. Però ara, aquesta història ha continuat, ha progressat. Ara, com sap molt bé la Il·lustre Diputada, els professors, els organitzadors i els mestres, per poder seguir la seva formació tenen ajuts del sector públic —que abans ella sap que no tenien—; per tant, fins i tot l'adveniment de la democràcia i la Generalitat han contribuït que això cada vegada fos possible i anés millor. Però també sap, la Il·lustre senyora Diputada, que no només hi ha aquests signes, diríem, de comarcalització o d'intentar apropar els serveis de l'ensenyament als mestres, sinó que hi ha els centres de recursos. Això, sap que per tota la geografia de les comarques catalanes —també els estalvio fer-ne la lectura— hi ha aquests centres de recursos on els mestres —de vegades d'una ciutat, d'altres d'una comarca, d'altres de més comarques, segons la densitat de població— tenen allí, al seu abast, una sèrie del que en diríem recursos pedagògics que faciliten els seminaris com el de l'escola rural, etcètera, que fan que la tasca de les escoles d'estiu pugui ésser continuada durant el curs, i això és una cosa que és un fet i és una realitat i que tothom pot constatar. A més a més d'això, sap la senyora Diputada que s'han creat els EAP; ja hi havia a ajuntaments de la rodalia de Barcelona —diríem— centres d'aquests que havien creat els ajuntaments quan l'Administració central no havia fet res. Ara, d'ençà que hi ha la Generalitat sap també la Il·lustre senyora Diputada que els EAP també s'han territorialitzats; per tant, com comprendran les seves senyories, nosaltres no podem votar una Moció tal com està escrita, on es diu que el Consell Executiu ha d'iniciar allò que a bastament es pot veure que no només està iniciat, sinó que està en marxa, tant per l'aspecte administratiu, com per l'altre aspecte.

Per tot això, senyora Marta Mata, nosaltres hem presentat aquesta esmena amb el desig, com tenim, que la puguem votar. L'esmena diu, senzillament: «El Parlament insta el Consell Executiu que prossegueixi la descentralització de l'Administració educativa, tant des del punt de vista administratiu com pedagògic, amb especial referència al Servei Territorial de Barcelona.» També voldria fer esment aquí, que la història ens ha lligat moltes vegades, que quan hi havia la Generalitat provisional i essent Conseller d'Ensenyament l'Honorable senyor Pi-Sunyer, i havent creat el Consell Assessor d'Ensenyament de la Generalitat —on ens trobàvem també juntes— vàrem proposar ja aleshores que, sobretot, el que s'havia de descentralitzar a Catalunya, sobretot, en la qüestió administrativa, eren Barcelona i la seva àrea metropolitana. Ara té la senyora Marta Mata l'ocasió —si ens accepta aquesta esmena— que aquest Parlament en certa manera insti el Consell Executiu perquè aquesta descentralització, sobretot en els Serveis Territorials de Barcelona prossegueixi i sigui un fet, què jo crec que, de tot això, se'n seguirà una gran millora per a la qualitat de l'ensenyament. I després jo li voldria dir que també jo voldria ja tot l'ensenyament descentralitzat; també jo voldria veure ja totes les competències a tot arreu, però sap la senyora Mata les limitacions. Si hi ha uns Serveis Territorials, la raó és molt sen-

zilla: és perquè es van traspasar, amb uns funcionaris i amb uns locals. Ella sap què és més urgent: obrir-ne de nous —que crec que s'han d'obrir— o fer escoles noves? I com que els recursos són escassos, hi ha prioritats, i, estant d'acord amb l'esperit de la seva Moció, jo li pregaria que volgués ella i el seu Grup acceptar la nostra esmena, perquè, d'aquesta manera, votàriem afirmativament i crec que fariem un bé a l'ensenyament de Catalunya i, sobretot, als Serveis Territorials de Barcelona.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara caldrà que intervinguin els altres Grups que no han presentat esmenes, començant pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, representat per l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, evidentment, nosaltres, jo no repetiré els conceptes que acaba d'exposar l'oradora precedent, perquè nosaltres hi combreguem plenament. A nosaltres ens consta que la descentralització s'ha iniciat ja fa temps i que s'hi fan coses, i que, per tant, nosaltres no podem instar el Consell Executiu a iniciar la descentralització. Trobem molt més coherent la forma com ho exposa l'esmena de Convergència i Unió, que insta el Consell Executiu a prosseguir la descentralització. Nosaltres per descentralitzar tots els serveis que siguin necessaris, ens tindran sempre al seu costat, i, per tant, si s'agafa aquesta segona forma que diu que «insta a prosseguir», nosaltres votarem favorablement la Moció.

De totes maneres no voldria acabar sense aprofitar l'ocasió que aquí es parla de desprovincialització, i per al Grup de la senyora Marta Mata, demanar-los que, ja que tenen tant d'afany a desprovincialitzar ens ajudin, els agafem per la paraula i els demanem que ens ajudin a desprovincialitzar, no solament l'ensenyament, sinó tot Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Popular tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, realment la proposta d'esmena que presenta Convergència i Unió ens satisfà, i estaríem disposats a votar-la a favor. La forma com està redactada la Moció certament ens porta a pensar que ens estem anticipant a un repte d'aquest Parlament, a una promesa que s'ha fet en aquest Parlament, que és la de portar aquí la Llei de Divisió Territorial de Catalunya, i tots aquests, tota aquesta forma de descentralització, de desprovincialització, etcètera, va íntimament unit a la que serà la divisió territorial definitiva de Catalunya. I anticipar-nos a aquesta Llei fóra condicionar aquesta Llei, que crec que és, com he dit, un repte d'aquest Parlament, que l'ha d'afrontar i que espero que arribi el dia que l'afrontem, i a partir d'aquell moment les coses poden ser plantejades de manera diferent, però el que no crec és que siguin bones les anticipacions, sabent que això ha de venir. Per tant, la Moció, en la manera com ha estat redactada no li donàriem suport, i sí si s'acceptés l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Prego ara la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata que fixi la seva posició respecte de les esmenes en un temps límit de cinc minuts.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores i senyors Dipu-

tats, bé, pel que fa a la primera esmena, l'esmena presentada pel Grup del PSU sobre la presentació d'un projecte dins del termini de tres mesos, nosaltres la trobem congruent; de totes maneres en podríem parlar si és que vostès acceptessin l'altra proposta que vaig a fer respecte de la posició o no-posició de termini.

Nosaltres, el que creiem que la nostra Moció diu de substancial és la idea de descentralització i desprovincialització i aquest avançar cap a la constitució dels districtes escolars. Això, nosaltres no ho veiem, gens ni mica, recollit a l'esmena de Convergència i Unió. Nosaltres veiem en l'esmena de Convergència i Unió i en l'explicació que ha fet la senyora Maria Rúbies, una concepció de descentralització que consisteix a dir: «ja hi avancem, perquè fem oficines gestores.» Certament, les oficines gestores el que fan és alleugerir els tràmits burocràtics, però no descentralitzen en el sentit de presa de decisions, recollida de dades, etcètera. És una descentralització burocràtica, és una part del que nosaltres voldríem, però nosaltres demanem més, com ja es veu a la nostra Moció.

I l'altra cosa que ella diu són iniciatives que són de millora del sistema educatiu, que tant s'haurien de fer si hi ha centralització com si hi ha descentralització: fer equips psicopedagògics, fer centres de recursos..., això és una cosa que, normalment s'ha de fer, això normalment s'ha de fer encara que no descentralitzis, això és exactament igual. A França hi ha centres de recursos i hi ha equips psicopedagògics, d'abast el que sigui, i França té per capital París, i continuarà tenint per capital París el sistema educatiu i delegats i ja està. Unes accions de millora localitzades, uns centres de millora localitzats no són la fermança del que nosaltres estem demanant: descentralització, territorialització, en definitiva. Aquesta és la nostra idea. Si vostès accepten la nostra Moció, i el que pretenen és canviar el verb «iniciar» per «prosseguir» i consideren que això, que és que el que nosaltres demanem, vostès ja ho han iniciat, doncs nosaltres ho admetríem perquè és en molt poca part que ho han iniciat en aquests aspectes més generals; ara, de cap de les maneres nosaltres no podem renunciar que consti el terme «districtes escolars», que constin el termes «competències de gestió» i «instàncies de participació ciutadana»; és a dir, en la seva esmena no solament han canviat «iniciar» per «prosseguir», sinó que han eliminat un conjunt d'aspectes que nosaltres considerem importantíssims. És a dir, les iniciatives que vostè ens diu són unes iniciatives que naturalment s'haurien de prosseguir en el cas d'una territorialització tal com demanem, però no té res a veure això amb arribar a la definició del districte escolar, de les instàncies de govern i de les instàncies de participació. És per això que jo, l'única cosa que podria oferir —però que ja veig que no s'ofereix— és canviar el verb, admetre el seu verb «prosseguir» en comptes d'«iniciar», però el complement directe, hauria de ser el mateix. Si no accepten això, doncs, purament accepto l'esmena l'esmena del Grup del PSUC, i ja està. A més em penso que, reglamentàriament les columnes d'aquest Parlament trontollarien molt si admetéssim el canvi d'un verb només, i ja està. Deixem-ho, oi?

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*): Per aclarir què es posa a votació. És a dir, es posa a votació el text tal com estava o amb el verb canviat?

La Sra. MATA (*de l'escó estant*): No, no, acabo de dir sense el verb canviat, perquè això és una cosa que fa trontollar el Reglament, perquè he vist que vostès... —m'ha semblat entendre-ho; ara, si volen, diguin-ho—, m'ha semblat entendre que no acceptaven el canvi només del verb. És a dir, que el que vostès volien era canviar la seva esmena. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, em sembla que, després d'aquestes intervencions, no absolutament clares, hem de considerar que ha estat admesa l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i no ha estat admesa la de Convergència i Unió.

Per tant, anem a posar ara a votació la Moció amb l'esmena incorporada del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta Moció d'aquesta manera, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Moció ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Formació Professional Pública i l'Ensenyament Secundari

Passem ara a la darrera de les mocions, que és la que presenta la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, sobre la formació professional pública i l'ensenyament secundari.

Tinc el gust de donar la paraula a l'esmentada senyora Diputada.

La Sra. VINTRÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta és la darrera de les mocions subsegüents a interpellacions que hem presentat aquesta tarda. Aquesta última Moció fa referència a un aspecte en el qual jo crec que hi havia una gran unanimitat respecte a la seva valoració. Quan el senyor Conseller, en la sessió informativa, ens donava les dades del creixement de la població i les dades d'escolarització en l'ensenyament secundari, es constata que fins a l'any 90, aproximadament, hi continuarà havent creixement de població en 14-15 anys, i amb el graduat escolar, i, per tant, amb capacitat per iniciar els seus estudis d'ensenyament secundari, bé en els centres de BUP, bé en els centres de Formació Professional, o en els nous centres d'ensenyament secundari.

És una cosa sabuda també que a l'inici d'aquest curs 84-85, en diverses poblacions properes a Barcelona, i en la mateixa Barcelona ciutat, el dèficit de places en aquests nivells educatius va crear autèntics conflictes pel que fa a la població que anava buscant un lloc escolar, i que en el proper curs, si no es prenen des d'aquest mateix moment, una sèrie de mesures que garanteixin l'escolarització dels alumnes de 14 anys, ens podem trobar el mes de setembre amb un conflicte renovat en aquests sectors.

És per això que, comptant amb la consideració de l'exactitud d'aquestes dades, que no són només meves, ho repeteixo, sinó que vénen avalades per l'informe llarg de xifres que ens donà el Conseller Guitart en la sessió informativa, que el nostre Grup presenta una Moció en el sentit d'instar la Conselleria d'Ensenyament perquè, en un termini de dos mesos, i havent

consultat els sectors afectats, bàsicament els centres de BUP i Formació Professional, així com als municipis que es puguin veure més directament afectats per aquest escreix d'alumnes, presenti un informe a la Comissió de Cultura relatiu a les previsions d'escolarització a ensenyament mitjà el proper curs. I això amb les següents precisions.

En primer lloc : quants seran els alumnes que acabaran vuitè d'EGB en els diferents Serveis Territorials?

En segon lloc : quina és l'oferta de primer curs, tant a BUP com a Formació Professional, en aquests mateixos Serveis Territorials?

En tercer lloc : on es preveuen els dèficits de llocs escolars?

I, en quart lloc : quins mitjans hi ha disponibles per fer cara a aquests dèficits?, que poden ser aules habilitades, les famoses «caracolas», els professors nous que es requeriran per donar ensenyament a aquests alumnes, etcètera.

Pensem que si en aquest termini es tenen aquestes dades i aquestes previsions, podem afrontar l'inici de curs, no segurament amb absoluta tranquil·litat, no segurament amb la màxima garantia de dignitat de l'ensenyament d'aquest nivell, però sí almenys amb el coneixement que s'estan posant en funcionament tots els recursos de la Conselleria i dels municipis per evitar situacions d'angoixa o situacions de tensió en començar el proper curs.

Per tal que aquest procés es realitzi d'una manera congruent, el segon punt de la Moció proposa que les Direccions Generals de Batxillerat i Ensenyaments Professionals i Artístics creïn una comissió específica que faci el seguiment de l'escolarització dels nivells que els pertocuen amb la participació dels sectors afectats.

Penso, senyores i senyors Diputats, que si aquest Parlament, després de dues tardes senceres dedicades a estudiar els problemes de l'ensenyament, amb uns resultats fins al moment actual bastant minsos pel que fa a les mocions —crec que només hem aconseguit aprovar un apartat d'una moció, que donarà informació sobre l'ensenyament especial; val a dir que no és un gran èxit—, penso, ho repeteixo, que amb aquesta Moció, que l'única cosa que pretén és evitar, en aquest cas, situacions conflictives que necessàriament em portaran a fer noves interpellacions al començament de curs, si aconseguim evitar això, i, per tant, els estalviaré els meus discursos, però, sobretot, estalviaré als alumnes que voldrien anar a centres d'ensenyament mitjà el proper curs el disgust de no trobar-ne, penso que si fem això almenys una mica haurem avançat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Moció hi ha també dues esmenes, una del Grup Socialista, que és d'addició, i una altra del Grup de Convergència i Unió, que és de modificació.

Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, el nostre Grup afegia a aquesta Moció tres punts intercalats entre el primer i el segon sobre tres aspectes de la informació que ens semblava interessant tenir. Un primer aspecte era el de les especialitats de Formació Professional, que en aquest moment poden estudiar-se a cada comarca, i les que es preveien per al curs que ve. A nosaltres ens sembla important tenir aquestes dades per poder valorar, comparant les especialitats de Formació Professional amb la situació

social, amb les característiques del treball a cada comarca, de l'adequació o no-adequació de la formació professional.

Un segon punt era un mica uns aclariments sobre els anomenats centres d'ensenyança secundària, així com els acords i els informes que els avalen, amb la col·laboració dels municipis.

I un tercer punt era el tema dels col·legis lliures adoptats, bàsicament municipals, que existeixen a Catalunya, per saber, dintre d'aquest procés d'extensió i millora de la formació professional i, en conjunt, de l'ensenyament mitjà, quin era el seu calendari d'integració o de conveni en la xarxa pública d'ensenyament mitjà.

Em sembla que aquests tres punts només afegixen precisions a la Moció; precisions, per altra banda, purament d'informació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara, per defensar l'esmena de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Maria Rúbies.

La Sra. RÚBIES : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, la Moció presentada per la Il·lustre Diputada senyora Vintó, i tal com ella ha fet palès al començament de la seva intervenció, fa molta referència a les dades que l'Honorable Conseller ens va facilitar en la Comissió de Política Cultural el dia de la sessió informativa. Relatives, per una part, a l'increment de la població escolar de 13 a 16 anys com a mínim fins als anys 90, i, per altra part, el nivell d'escolarització en els ensenyaments secundaris, que a Catalunya actualment, segons les dades de l'Honorable senyor Conseller, només arriba a un 73,6% en ambdós ensenyaments secundaris.

Jo penso realment que és veritat, com ha dit la Il·lustre Diputada que ara m'ha precedit, que en dues tardes de debat d'ensenyament s'han tractat molts problemes i que no cal menystenir-ne cap. Però, al meu parer, el problema més important que avui té plantejat la societat catalana és la nostra incapacitat de donar una resposta a tots els nois i noies de 14 a 16 anys quan nosaltres reconeixem, almenys sobre el paper, que en tenim més d'un 25% que no van a cap centre d'ensenyament secundari.

Per tant, aquest, penso jo, que és un problema greu, que és un problema que es vol que la Comissió de Política Cultural del Parlament sàpiga, tingui les dades de quants seran els nois i noies que acabaran l'EGB, perquè almenys a partir d'enguany no s'incrementi aquest percentatge, sinó que almenys tots els que enguany acabin puguin trobar lloc en un centre d'ensenyament secundari. Aleshores, jo penso que això és molt important, i les dades que ens facilita l'Honorable senyor Conseller, tant pel que fa als alumnes de vuitè com el que es demana els llocs disponibles a FP i a BUP, com dels recursos pedagògics que hi pot haver, penso que és una cosa totalment útil, no només, ja dic, per a la Comissió, per al Parlament, i, fins i tot, per al poble de Catalunya.

Jo penso que si no és tota la societat catalana que reacciona, des del Consell Executiu, passant pel Parlament, passant pels ajuntaments i per tots nosaltres, com a adults, tindrem sobre les nostres espatlles aquesta, diria, vergonya, de no haver estat capaços de donar resposta i de deixar molts d'aquests nois sense cap alternativa en començar el curs vinent. Ara bé, degut al que demana la senyora Diputada, nosaltres presentem una esmena, que només és una esmena que fa referència al termini,

i, per més agilitat, no haver de fer certes consultes, que si es poden fer, millor, però no obligar a haver-les fet prèviament, i l'esmena seria només al punt 1, que diria: «El Parlament insta el Consell Executiu per tal que abans de finalitzar l'actual període de sessions doni informació a la Comissió de Política Cultural sobre les previsions d'escolarització», i a continuació tot exactament com la Moció presentada per la Il·lustre Diputada.

Jo els voldria dir, senyors i senyores Diputats, que desitjaria molt que la Diputada senyora Vintó i el seu Grup parlamentari acceptessin aquesta esmena a fi de poder votar la Moció, i també desitjaria que tots féssim tot el que és al nostre abast, ja que ens manquen dues coses, i ara que no m'acusi ningú de tornar a fer victimisme. Això ho dic perquè la senyora Vintó ho sap, perquè ens havíem trobat en una mateixa Comissió i en un altre Parlament, on demanàvem el mateix: que fos l'ensenyament obligatori fins als 16 anys i que fos gratuït, cosa que no hem vist, ni l'una ni l'altra, que s'hagi realitzat, ni amb canvi de Govern central.

Per tant, a nosaltres ens manquen dues coses —que no depenen de nosaltres, la resta sí—, que són, primer, una llei de reforma dels ensenyaments mitjans, que faci la gratuïtat fins als setze anys, i els pressupostos corresponents. Són dues condicions que no les podem oblidar. Per això dic i repeteixo que no eximeix ni el Consell Executiu, ni aquest Parlament, ni els ajuntaments que mentrestant intentem buscar totes les solucions perquè enguany, que és diu l'Any Internacional de la Joventut, no deixi més joves al carrer, i perquè aquest any que nosaltres entrem al Mercat Comú almenys nosaltres estiguem homologats amb Europa i no tinguem una contradicció amb les lleis que, per una banda, no deixen treballar els nois fins a partir de setze anys i per una altra banda no els donem cap altre oportunitat.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Correspon ara d'intervenir als Grups que no han presentat esmenes, començant pel d'Esquerra Republicana de Catalunya, representat per l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories. Bé, nosaltres, per acabar, em plau dir que votarem sense cap mena de restriccions el primer punt d'aquesta Moció, inclosos els cargolins i tot; o sigui que nosaltres creiem bo que abans de començar el proper curs escolar sapiguem on estem, sapiguem les mancances que tenim, i, per tant, doncs, creiem que està molt bé que se'ns doni tota aquesta informació que aquí se'ns demana.

El que sento dir que no votarem favorablement és el punt segon. Jo no sé què pensen els altres Grups, però nosaltres creiem que la Direcció General de Batxillerat i la Direcció General d'Ensenyaments Professionals i Artístics ja són prou capacitades per fer elles mateixes el seguiment de l'escolarització, i no necessiten en cap moment crear comissions específiques per fer aquest seguiment. Per tant, aquest segon punt el votarem negativament.

Res més, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL: Senyor President, senyors Di-

putats, diverses vegades durant aquesta tarda s'ha dit des d'aquesta tribuna que ja dues llargues tardes venim parlant d'aquests temes d'ensenyament. El que hem estat fent aquí d'una manera desdibuixada ha vingut a substituir una petició que s'ha fet reiteradament en aquesta Cambra, i en honor a la veritat ho haig de dir, ho han fet principalment els Grups del PSU i el Grup Socialista, d'un gran debat sobre l'ensenyament.

Un debat sobre l'ensenyament que, bàsicament, jo entenia que havia d'anar a estudiar en aquesta Cambra la millora de l'ensenyament a Catalunya. Estudiar els plans d'ensenyament, estudiar la millora de la qualitat de l'ensenyament, estudiar la forma d'eliminar tota aquella sèrie de causes que propicien que no sigui real la igualtat d'oportunitats. Estudiar l'equiparació del nostre ensenyament amb l'ensenyament europeu, sobretot en un moment que Espanya ha entrat a la Comunitat Europea.

Sabem que aquesta entrada a la Comunitat Europea portarà una sèrie de traumes en tots els sectors socials, des dels econòmics, des dels laborals, i també des de l'ensenyament, perquè ens hem d'igualar a Europa en tots els nivells i aquest és un dels nivells més importants.

No ha estat possible aquest gran debat, i jo haig de dir al Grup majoritari d'aquesta Cambra que no arribo a entendre per què al seu moment no va acceptar aquest debat, que hauria estat esclaridor, i no necessàriament un debat simplement de crítica a la Conselleria. Jo arribo a pensar que en algun moment hi ha hagut dubtes a seguir una línia clara de política educativa. Recordo que quan es va plantejar a Madrid la LODE hi va haver moltes veus del seu Grup que varen parlar críticament de com es presentava aquella Llei, per arribar a acabar votant aquella Llei, Llei que encara està al Tribunal Constitucional per aquella sèrie d'elements que es criticaven en aquell moment, i que continuen essent criticats pel nostre Grup i per altres sectors socials.

Crec també, en honor de la veritat, que per part de la Conselleria a continuació hi ha hagut una recuperació cap als camins que ens han de portar a Europa; recuperació que ha estat tímida i que en un debat anterior jo en vaig fer menció, i vaig dir el mateix que dic avui, recuperació que havia estat tímida, però també tímid és el pressupost que s'hi pot destinar i, per tant, això potser justifica aquesta timidesa.

Aquesta sol·licitud de l'oposició d'aquest gran debat, en no ser-li concedit, ha hagut de ser substituïda per les interpellacions i per les subsegüents mocions. La interpellació no és res més que una manera d'exposar la crítica al comportament del Consell Executiu envers una matèria, per obligar que el Govern contesti i justifiqui la seva posició, i del resultat d'aquest debat de crítica i de justificació se'n dedueix la moció, que és el moment en què estem avui. I la moció, per a mi, des del meu punt de vista, ha de ser una proposició clara d'alternativa per obligar el Govern que la compleixi. O sigui, d'alternativa que anés a millorar l'ensenyament. Això és el que nosaltres esperàvem de les mocions que avui han estat presentades aquí, i ens hem trobat que les mocions que se'ns han presentat aquí es podrien resumir dient que no han estat res més que una demanda de dades estadístiques, fetes al mateix Consell Executiu. Dades que són il·lustratives, però que per si mateixes no milloren l'ensenyament. No hi ha hagut aportació d'idees noves. Jo esperava aportacions a cada un dels quatre punts que he dit, dels plans, de la qualitat, de la supressió de les desigual-

tats, de l'equiparació envers Europa, i això no s'ha produït amb les mocions que avui se'ns han presentat.

Jo esperava també que se'ns presentessin avui aquí aportacions d'experiències d'altres autonomies. Hi ha autonomies en les quals mana el Grup Socialista, i suposo que alguna cosa hi deu haver fet quan aquí és crític, allí deu ser positiu i pot aplicar la seva política. I aquestes experiències positives no ens han estat aportades per enriquir l'ensenyament a Catalunya, i jo denuncio aquesta manca d'aportació.

Jo diria que aquesta aportació no ens ve donada de cap manera, i permetin-me una digressió, però fa pocs dies molts de vostès devien veure en un «telediari» com se'ns anunciava que havien enviat a Cuba una missió afirmant-nos l'ensenyament de Cuba com a aportació per al nostre país, i vàrem veure clarament a Cuba una instrucció paramilitar, vam veure com a cada nano li donaven un crestell de maduixes perquè el recollís, i vam veure altres coses que, francament, jo considero que no són la forma de portar l'educació als nivells europeus.

Crec que s'ha aprofitat l'ocasió d'aquests dos debats, sí, per fer compareixences als mitjans de comunicació social; sí, perquè el carrer cregués que aquí s'estaven produint propostes de solucions, però aquestes propostes de solucions no hi han estat.

El nostre Grup ha votat en totes les propostes a favor d'aquelles demandes d'informació que ens semblen raonables, encara que creiem que no anaven al fons de la qüestió. No hem votat aquelles que no ens han semblat raonables, i lamentem que no hem pogut votar ni a favor ni en contra, ni abstenir-nos, de propostes que anessin dirigides a modificar els plans educatius, a modificar, a millorar la qualitat de l'ensenyament a Catalunya, a eliminar aquestes barreres a què m'he referit, i a conduir que l'educació a Catalunya adquireixi nivells europeus.

Això, jo haig de dir, com a Diputat, que a mi m'ha produït un desencís, que al meu Grup li ha produït un desencís, i que crec que aquest desencís li ha produït al poble de Catalunya, si ha seguit amb cura aquests debats i el seu contingut.

Dites aquestes paraules, els diré que, quant a la Moció que se'ns presenta ara, i molt breument per acabar, estem d'acord, perquè són dades estadístiques importants les que es demanen en la primera part, i estem d'acord a demanar-les, i les demanem també tant amb l'encapçalament amb què ha estat presentada la Moció com amb l'altre encapçalament que es proposa com a esmena, ens és igual l'encapçalament. I, en canvi, no votarem a favor de la segona part perquè fa molts anys que vam aprendre que crear comissions és ajornar la solució dels problemes, i, sobretot, quan aquests comissions queda vagament dit que són els sectors afectats els qui han de ser-hi presents, i no queda especificat quina és la forma que aquests sectors afectats accedeixin a les comissions, cosa que és important i no es pot deixar a l'atzar que això quedi fora de les mans de la Cambra quan es fa una proposta d'aquest tipus a la Cambra.

Per tant, aquesta ha estat la posició del nostre Grup, serà la posició envers aquesta Moció, i ha estat aquesta envers les anteriors.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Prego ara la Il·lustre Diputada presentadora de la Moció que fixi la seva posició respecte les esmenes.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, efectivament, aquí s'han presentat dos tipus

d'esmenes. El primer, el del Grup parlamentari Socialista que complementa amb tres nous apartats les quatre precisions informatives que eren objecte de la primera part de la nostra Moció. En la mesura que són perfectament congruents amb els nostres apartats, ja que demanar coneixement de les especialitats de FP per comarques, conèixer més detalladament les previsions dels centres d'ensenyament secundari i conèixer també el futur dels centres lliures adoptats de Catalunya, ens sembla que contribueix a aquesta informació que nosaltres preteníem d'obtenir amb la nostra Moció i, per tant, nosaltres la incorporem.

Pel que fa a la proposta del Grup de Convergència i Unió, hi ha, efectivament, dues matisacions. Una, jo diria que menor, és canviar el termini de dos mesos per dos mesos i mig —pràcticament el període de sessions acaba el 30 de juny, com tots sabem—, i, en aquest sentit, no hi tinc cap mena d'inconvenient.

Pel que fa a la segona part, i entenent —com deia la senyora Rúbies— que potser la previsió de consultar tots els municipis pogués endarrerir el procés informatiu, i acceptant —perquè em penso que parlava també en nom de la Conselleria— que es farà l'esforç de consultar els sectors afectats, que són clarament definits —senyor Casals—, als centres de BUP i de FP existeixen en els Consells de directors d'ambdós centres lligats directament a les Direccions Generals corresponents, i els municipis afectats, si es fa bé aquesta estadística, són els d'aquells llocs on és previsible —i, si ho vol, jo li puc donar la relació dels que són previsibles—, no és una indefinició. Per tant, nosaltres acceptaríem també aquestes dues esmenes, entenent que amb això, efectivament, no anem a millorar d'una forma substancial l'actual situació d'aquest nivell d'ensenyament, però anem, si més no, a posar mitjans per evitar que el començament del proper curs no sigui dramàtic.

Jo lamento que algun Grup parlamentari s'hagi sentit defraudat; ara bé, si el poble de Catalunya ens ha seguit, potser se sentirà més defraudat de comprovar que aquest Grup ni tan sols ha tingut l'esma de presentar esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a les votacions. Les votacions afectaran, doncs (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, per demanar votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Ah, bé; sí, ja pensava fer-ho així.

El Sr. SUBIRÀ : Molt bé.

El Sr. PRESIDENT : Anava a proposar, doncs, que hi hagués una votació del punt primer de la Moció amb la incorporació dels apartats de l'esmena socialista, per un cantó, i el punt segon per un altre. No és així? (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*)

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, entenc que es posa a votació el punt primer, incorporant l'esmena de Convergència i Unió. A continuació, tenim el punt 1 bis, 1 ter i 1 quater, i després el punt 2.

Llavors, nosaltres demanaríem que es votés separatament el punt 1, juntament amb el punt 1 bis, i els altres, per part nostra, es poden votar tots junts. És a dir, l'1 ter, l'1 quater i el 2 es poden votar tots junts.

(*La I. Sra. Vintró demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : La senyora Vintró té la paraula. Que quedi ben clar, això, eh?

La Sra. VINTRÓ : Sí. No, era només una precisió. Quan la senyora Rúbies ha fet esment de la seva esmena, no ha dit en cap moment que volgués modificar el punt 2, de la nostra Moció. En canvi, en la petició de votació que acaba de fer el senyor Subirà, demanant que es votin conjuntament l'1 bis, el ter i el quater, amb el 2 nostre, jo entenc que això s'ho pensen carregar, i, per tant, tinc la impressió —tinc la impressió— que, quan ha intervingut la senyora Rúbies, no ho ha explicat tot.

Bé, és simplement per aclarir-ho, i, en tot cas, dir que l'esmena que ha defensat la senyora Rúbies, dient que feia modificació d'una cosa i no fent objecció a la segona part de la nostra esmena, no és excessivament congruent. Que consti.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo voldria que quedés ben clar si la senyora presentadora de la Moció accepta o no accepta aquesta esmena de Convergència per a la introducció del tema. L'accepta, eh? I, per altre cantó, accepta també els tres punts de l'esmena socialista. Per tant, hi cap fer-ho fraccionar de la manera que sigui demanat per aquesta Cambra.

Per tant, primer posarem a votació el punt 1, amb la seva introducció modificada per l'esmena de Convergència. Aquest punt 1, els apartats 1 i 1 bis. Fins aquí, no? No és així? Doncs, a veure si...

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, entenc que és tot el punt 1, amb tots els seus números : l'1, el 2, el 3 i el 4. Llavors, existeix un altre apartat —1 bis— que, diguem-ne, té la mateixa jerarquia que l'1 i el 2 existents en la Moció original i, per tant, nosaltres, el que demanem és, el punt 1, amb l'esmena que s'ha incorporat, de Convergència i Unió, amb tots els seus epígrafs, també numerats, desgraciadament, amb xifres aràbigues, i, per tant, en un sol bloc, i, després, l'1 bis, tal com he dit, i, separatament, l'1 ter, l'1 quater i el 2.

El Sr. PRESIDENT : Bé, això té una certa dificultat, perquè els punts de l'esmena socialista es demana que siguin inclosos a continuació de l'apartat 1, eh?, i, per tant... *(Pausa.)* Si la senyora Vintró ha acceptat, per un cantó, la introducció amb l'esmena de Convergència, i, per altre cantó, ha acceptat els tres punts de l'esmena socialista, que van a continuació de l'apartat 1 del punt 1, per tant, si de cas, la forma de fraccionament ha de ser una altra; no pot ser que aquests tres els desglossem de cara a la votació, perquè ja estan incorporats, i estan incorporats a continuació de l'apartat 1. Per tant, hem de fer... Això, només ho podem fer si la senyora Vintró ho accepta. Si la senyora Vintró accepta que els tres punts de l'esmena socialista no s'incorporin encara, abans de la votació, sinó que s'incorporin després, la presidència no hi té cap inconvenient, però en la forma com això s'havia plantejat, això no era possible. S'havia de fraccionar d'una altra manera.

La Sra. VINTRÓ *(de l'escó estant)* : Senyor President, si em permet. Potser ho aclariríem si, en lloc de parlar d'1 bis, 1 ter i 1 quater, parléssim de 5, 6 i 7. Llavors, jo penso que el Grup Socialista no tindria cap inconvenient a canviar això, i llavors podem votar de l'1, amb l'encapçalament modificat per l'esmena convergent, els 5 primers, i deixar el 6 i el 7 per a la votació següent.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, en aquest sentit no hi ha cap dificultat.

Bé, doncs, aleshores, anem a posar a votació... *(Ll. Sr. Casanovas demana per parlar.)* A veure, què diu, el senyor Casanovas?

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, nosaltres voldríem votar separatament aquests punts que ara es diuen 6 i 7, i el punt 2 de la Moció inicial, que no es fes un bloc de tres.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, d'acord. D'acord. Per tant, anem a veure si aquesta vegada ho encertem. *(Rialles.)* Anem a votar el punt 1 amb la modificació de l'esmena de Convergència i Unió i, a continuació, els punts 1, 2, 3, 4 i 5, i, aleshores, a part, el 6, el 7 i l'apartat 2. Queda clar, això?

Bé, doncs, els qui estiguin a favor del primer paquet... *(Rialles.)* En què quedem, sí o no?

(Ll. Sr. Subirà demana per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Senyor President, a mi em sembla que, en aquest moment, el que fóra més clar és que, tal com ha suggerit la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró, renumeréssim els punts de l'esmena socialista. Llavors, ens trobaríem un punt primer, que té el primer paràgraf modificat per una esmena. És el punt primer. Votació separada del punt primer.

Ens trobaríem un punt segon, que és el punt 2 original de la Moció. Votació per a aquest punt 2.

Després, ens trobaríem un punt 3, que és l'1 bis, el 3, el 4 i el 5, i a mi em fa l'efecte que el més pràctic, senyor President, en aquests moments, és votar un per un, des del punt primer fins al punt cinquè, i d'aquesta manera no hi haurà cap dificultat. Correm el risc d'aixecar-nos una vegada més, però no ens farà cap mal, tampoc.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo no sé si això ha quedat prou clar, eh? *(Rialles.)* Perquè, en aquest moment, hi pot haver molts Diputats que ja no sàpiguin quin número correspon a cada punt, eh? Jo crec que, després de la darrera intervenció de la senyora Vintró, la cosa havia quedat prou clara; o sigui, els tres punts de l'esmena socialista s'afegien al final de la sèrie d'apartats de l'esmena original, i, per tant, eren els punts 5, 6 i 7, i, per tant... Oh, és clar que sí! Això és el que ha proposat la senyora Vintró i ho hem acceptat tots! Bé, aleshores, sembla que hi ha un criteri —respecte de l'apartat 1, eh?, amb els seus punts 1, 2, 3 i 4 i el primitiu 1 bis), que ara és el 5—, semblava que hi havia un criteri sobre això, i, en canvi, un criteri diferent sobre la resta, eh? Per tant, això és el que jo proposava que es votés separatament.

Per tant, posem a votació ara aquest apartat primer amb la modificació de l'esmena de Convergència i Unió, i els punts 1, 2, 3, 4 i 5, i els qui estiguin a favor d'això, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de la Moció ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, ara, anem a posar a votació els punts 6 i 7, que són els dos apartats finals de l'esmena socialista, i l'apartat 2 de la Moció... Separat? Molt bé, d'acord, doncs, anem a posar a votació, ara, primerament, els punts 6 i 7.

Els qui estiguin a favor dels punts 6 i 7, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 56 en

contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de l'apartat segon de la Moció original.

Els qui estiguin a favor de l'apartat segon, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part segona de la Moció original ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Preguntes a formular oralment davant el Ple

Amb això hem acabat la nostra tasca relativa a les mocions. Ens queda l'últim punt de l'ordre del dia, que són les preguntes. Respecte de les preguntes, aquesta presidència ha de fer dos advertiments: l'un que, respecte de la pregunta número 5, que havia de formular l'Il·lustre Diputat senyor Carlos Cigarrán, el Consell Executiu demana que, en virtut del que disposa el punt sisè de l'article 128 del Reglament d'aquesta Cambra, la pregunta que s'havia de fer al Conseller de Justícia, sobre la utilització dels terrenys de la finca de Ramon Albó, que havia de formular l'Il·lustre Diputat que he esmentat, sigui posposada per a la sessió plenària vinent.

I, per un altre cantó, se'm comunica que, respecte de la pregunta sisena, tant l'Il·lustre Diputat interrogant com el Conseller que havia de contestar, s'han posat d'acord per posposar-ho, també.

Per tant, ens queden quatre preguntes, que són —més o menys— les que caben dintre l'hora que ara anem a iniciar.

Pregunta

al Consell Executiu sobre ajuts als sindicats agraris

Prego, doncs, l'Il·lustre Diputat senyor Pere Ayguadé, que faci ús de la paraula per formular la seva pregunta.

El Sr. AYGUADÉ (*de l'escó estant*): Senyor President, el Grup Socialista tenia entès —i això s'havia comprovat també en una interpellació prevista en l'ordre del dia d'avui, adreçada a l'Honorable Conseller d'Agricultura— que, en no ser-hi ell present, s'ajornava també per al proper Ple. Potser ha estat un malentès, però en haver entès aquest matí que la interpellació adreçada al Conseller d'Agricultura passava al proper Ple, enteníem també que les preguntes adreçades, que són la número 1 i la número 2, quedaven també ajornades per al proper Ple.

El Sr. PRESIDENT: Això va ser cert en els inicis de la indisposició del Conseller d'Agricultura, però com sap molt bé l'Il·lustre Diputat, després es va fer càrrec del Departament l'Honorable Conseller senyor Rigol, que és aquí precisament per a contestar aquestes preguntes.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*): Senyor President, ignoràvem —no que l'Honorable Conseller de Cultura s'hagués fet càrrec de les funcions d'Agricultura— que avui estigués aquí per contestar aquestes preguntes. En tot cas, en nom del Grup Socialista, desitjariem —atès aquest malentès— que aquesta primera pregunta que havia de formular el Diputat senyor Pere Ayguadé, passés, ajornada, al proper Ple, atès aquest malentès.

Res més, gràcies, senyor President.

Pregunta

a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre les Cambres Agràries

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Aleshores, doncs, passem a la segona pregunta que havia de formular —o que ha de formular— l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres, sobre les Cambres Agràries.

Tinc el gust de donar la paraula al senyor Víctor Torres, per formular aquesta pregunta.

El Sr. TORRES: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, breument, tant pel cansament de la Cambra —cansament justificat— com per imperatius reglamentaris. És una pregunta que, evidentment, hauria estat, potser, preferible, adreçar-la a l'Honorable Conseller, però hi ha un Conseller en funcions i com que aquesta pregunta ha estat ajornada dues vegades, em sembla que val més no ajornar-la una tercera vegada i formular-la d'una manera ja definitiva.

El tema és el següent: com ses senyories saben, ha entrat en la Cambra, fa ja unes setmanes, un projecte de llei sobre Cambres Agràries. És un projecte de llei important; el període d'esmenes ja s'ha acabat i, probablement, entrarà en debats de ponència i de comissió properament.

Jo els confesso que tinc una certa inquietud, una certa —gairebé diria— angoixa; l'angoixa que tindria una persona que se'n va a un restaurant, que veu la taula parada, però que no té un menú. És a dir, jo recordo que, ja en el 1980, vam estar debatent aquest tema tan important i conflictiu —potser més conflictiu que important— de les Cambres Agràries, i ens vàrem trobar que un traspàs de competències que havia estat decidit per la Comissió Mixta, ja aleshores, per les raons que sigui, que no cal escatir, probablement per alguna resolució que va aprovar aquest Parlament, el fet és que el traspàs va quedar bloquejat i encara continua bloquejat.

És a dir que, actualment, tenim notícia —notícia fidedigna— que la Comissió Mixta de Traspassos va prendre un acord, si la memòria no em falla, el mes de desembre passat, en el sentit de traspasar les Cambres Agràries a la Generalitat de Catalunya; traspàs llargament discutit, perquè el Ministre de Política Territorial de l'Estat espanyol va dir més d'una vegada que les Cambres Agràries no eren competència traspasable a Catalunya, i, efectivament, el nostre Estatut no precisa d'una manera concreta les Cambres Agràries com a competència exclusiva de la Generalitat. Però és una opinió, crec jo, unànime, d'aquesta Cambra —ho va ser en la primera legislatura, i continua essent-ho ara— que Cambres Agràries és una competència pròpia de la Generalitat. Però també és un fet evident que, avui per avui, no sabem exactament quina serà la magnitud, quina serà la dimensió del traspàs de Cambres Agràries que nosaltres rebrem.

Jo tinc aquí el *Diari de Sessions* de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat, un informe de l'Honorable Conseller Macià Alavedra, informant precisament sobre el tema de traspassos i fa al·lusió del traspàs de Cambres Agràries, i reconeix, reconeix el 6 de març que: «queden pendents d'aprovació pel Consell de Ministres, com a temes ja aprovats pel Ple de la Comissió Mixta el mes de desembre les Cambres Agràries, les confraries, etcètera.» I afegeix el Conseller: «Nosaltres ens temem que hi torni a haver alguns problemes

sobre les cambres agràries, alguns problemes, diguem —diu el Conseller— a causa de pressions que es puguin exercir des de Catalunya per certs sectors que puguin témer una determinada legislació o no que faci aquest Parlament.» És a dir que ens trobem amb una situació una mica insòlita en el sentit que ens trobem en presència d'un Projecte de Llei que ha entrat al Parlament, que ha estat esmenat abundantment per diversos Grups parlamentaris i encara, actualment, no sabem d'una manera concreta —jo almenys no sé d'una manera concreta— quines són les nostres funcions que tenim exactament sobre una matèria tan conflictiva com aquesta. És a dir, que es pot tenir el temor que nosaltres legislem en certa manera, a precari, perquè si ens entusiasmem legislant i aprovant articles i Projectes de Llei que després resulta que en el tema de patrimonis o de funcionaris o del que sigui els traspasos són menys complets del que nosaltres desitjàvem, ens trobaríem, evidentment, amb una legislació una mica coixa.

És per aquest motiu que m'he permès sol·licitar els aclariments del Consell Executiu per tal que puguem, els que som directament interessats en aquest tema —la Comissió d'Agricultura, quan els debats vindran— saber quin terreny trepitgem, quins són els terrenys que podem trepitjar d'una manera clara, on podem legislar, en quin terreny no podem entrar. Actualment, jo personalment, el nostre Grup no sap d'una manera precisa quin és l'àmbit competencial que ens serà transmès per l'Estat espanyol, i és per aquesta raó que formulem la següent pregunta, que és una pregunta molt concisa i molt clara: quines són les previsions i les expectatives de la Conselleria d'Agricultura i del Consell Executiu sobre traspasos de competències, valoracions de patrimonis i règim jurídic dels funcionaris de les actuals cambres agràries? Desitjaria que el senyor, l'Honorable Conseller en funcions del Departament d'Agricultura tingués l'amabilitat d'informar-nos d'aquest aspecte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller, en funcions, d'Agricultura té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA EN FUNCIONS (Joan Rigol): Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, en resposta a l'Il·lustre Diputat em plau fer inicialment un breu recordatori de la cronologia del traspàs de les Cambres Agràries. 1980. En data 2 d'octubre de 1980 el plenari de la Comissió Mixta aprovà el Decret de Transferències de Cambres Agràries. Quan estava a punt de fer-se el traspàs, el Consell de Ministres va retirar el Projecte de Decret de Transferències davant la Resolució del Parlament de Catalunya de dissolució de les Cambres Agràries. 1984. En la seva sessió del dia 2 de febrer de 1984 el plenari de la Comissió Mixta ratificà l'acord de 1980 i acordà que es portés al Consell de Ministres un cop la Ponència d'Agricultura hagués perfilat els annexos. La Ponència d'Agricultura, doncs, va treballar en els annexos personal i pressupostos i arribà a un acord el 19 de setembre de 1984. El procés fou llarg a causa de la qüestió de la participació del finançament de les activitats que desenvolupaven la Cambres Agràries per compte de l'INSS, de l'Instituto Nacional de Seguridad Social. Es pot dir, per tant, que des del 19 de setembre de 1984 l'acord està enllestit per a tràmit al Consell de Ministres. Es desconeixen les raons per les quals encara no hi ha anat. Al plenari del 19 de

desembre de 1984, el President de la part catalana de la Comissió Mixta, senyor Alavedra, va reclamar el tràmit de l'acord al Consell de Ministres. Com es dedueix del que acabo d'exposar el Govern de la Generalitat, a través de la via institucional per a les qüestions de transferències, o sigui per la Comissió Mixta i del seu President, Honorable senyor Alavedra, ha reclamat al Govern de Madrid que es faci efectiu el traspàs ja acordat. Per altra banda, el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en diferents ocasions també ho ha demanat al Ministre del RAM a Madrid, senyor Romero. Si a ambdós casos l'Administració central ha dit que sí, ha contestat afirmativament reiteradament, però la veritat és que el Decret de Transferències no surt per enlloc, i lògicament això es pot prestar a interpretacions, sobretot en un moment com el present en què el Govern català ha presentat un Projecte de Llei al Parlament i que el Govern de Madrid n'està ultimant un altre, i que ambdós són substancialment diferents. No vull, però, entrar en aquestes qüestions i presumpcions i sí que comunico a l'Il·lustre senyor Diputat que el Consell Executiu continua i continuarà demanant aquest traspàs ja acordat a la Comissió Mixta.

En relació amb la segona part de la pregunta del senyor Víctor Torres, valoracions del patrimoni i règim jurídic dels funcionaris, l'informo que en l'acord dels traspasos hi figuren les relacions de personal que passarà a dependre de la Generalitat, amb el mateix règim que en els altres traspasos. És a dir, dependència plena respecte als seus drets com contempla l'Estatut i els pressupostos afectats a les Cambres Agràries. No hi ha relacions de patrimoni ja que aquest és de les Cambres i no de l'Administració i, per tant, no pot figurar en l'acord de transferències. Pel que es dedueix, de tot el que acabem de dir, realment en aquesta hi ha un acord, però hi ha un entorpiment formal que està retardant un dels drets que té Catalunya i que ja està plenament reconegut a través de la Comissió Mixta com a institució que es dedica precisament al traspàs de les nostres competències. El retard, en aquesta matèria, pensem que és un entorpiment greu per a la tasca del Parlament de Catalunya de legislar sobre Cambres Agràries.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Torres vol fer ús del dret de rèplica?

El Sr. TORRES: Molt breument per agrair al Conseller informacions que evidentment ja coneixia i ratificar també el seu temor que aquest retard entorpeixi, evidentment, la nostra labor legislativa o almenys l'obstaculitza, perquè és molt evident que nosaltres no podem legislar d'una manera clara i serena si no sabem què és el que tenim entre les mans. A més hi ha un altre tema que l'Honorable Conseller coneix perfectament i és que els acords de les Comissions Mixtes són vinculants segons sentència del Tribunal Constitucional. Per tant, em fa l'efecte que hauríem de fer prova aquí, en aquest tema concret, d'una certa energia, d'una certa contundència —empro paraules del Conseller Macià Alavedra a la Comissió, «contundència»— per tal de d'acabar amb un tema que, efectivament, ja està adquirint gairebé el límit del ridícul, del ridícul perquè no es pot estar jugant eternament amb un tema que, efectivament, és competència de la Generalitat com tothom ha reconegut reiteradament i d'una manera vehement i que de la mateixa manera que el Govern d'UCD va retardar

durant quatre anys el traspàs de Cambres Agràries, nosaltres pensàvem que des del 82 les coses haurien canviat, però han passat dos anys i escaig i els traspassos continuen al calaix del Govern de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol intervenir també per replicar? No.

Pregunta

*al M. H. Sr. President de la Generalitat
sobre unes manifestacions sobre l'afer Flick*

Bé, passem a la pregunta següent que és la que formula l'Il·lustre Diputat senyor Antoni Siurana sobre unes manifestacions sobre l'afer Flick durant l'estada del Molt Honorable President de la Generalitat a Bonn. Per a aquesta pregunta, l'Il·lustre Diputat senyor Antoni Siurana té la paraula.

El Sr. SIURANA : Senyor President, moltes gràcies; senyores i senyors Diputats : aquesta pregunta arriba després d'una sessió llarga, amb un Parlament distendit i una mica fent-la al buit, perquè el President de la Generalitat, a qui anava dirigida la pregunta, no hi és. És evident que pot delegar la resposta, però realment, delegar una resposta que fa referència a unes manifestacions personals és difícil que es pugui fer amb tot el contingut del que, d'alguna forma se li pregunta en aquest Parlament. Vull fer referència al fet que aquesta pregunta no fa qüestió del viatge, ni fa qüestió dels temes del viatges en general i del context d'aquest tema que algunes vegades s'ha relacionat a la premsa amb la pregunta en concret. El viatge és un altre tema, en parlarem un altre dia i qüestionarem, o d'alguna forma el portarem aquí al Parlament, perquè el Parlament n'estigui assabentat, estigui informat de quina és la política exterior de viatges del Consell Executiu i del President.

La pregunta fa referència específicament a les declaracions que hem vist a la premsa que va fer el President de la Generalitat a Bonn, i la portem aquí perquè ens sembla greu que unes declaracions es facin a l'exterior d'un país, quan s'ha convingut a tots els països que els temes d'ordre intern siguin reservats a discutir-los en l'àmbit intern i no siguin esbotzats, esventats a l'exterior.

Per tant, la meua pregunta és si aquestes declaracions van ser fetes i quines van ser exactament les paraules del President de la Generalitat en relació amb la Comissió Investigadora del Parlament Espanyol sobre l'anomenat afer Flick, en ocasió de la seva estada a la ciutat de Bonn?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller senyor Sanuy té la paraula per a contestar.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo lamento, senyor Diputat, que hagi de substituir immerescudament la persona del President de la Generalitat, però vaig ser testimoni presencial d'aquestes declaracions, hi era personalment, físicament i, per tant, em sembla que podré donar la informació que correspon.

A propòsit d'aquestes declaracions em sembla que convé dir : primer, que després d'un dinar que l'ambaixador d'Espanya va oferir al President a l'ambaixada varen venir alguns corresponsals de premsa espanyols a Bonn, i la conversa, per

tant, fou només amb periodistes espanyols, amb mitjans d'informació espanyols i que la conversa es realitzà dins l'ambaixada, és a dir, exactament en territori espanyol.

Segon. El President no disposa de cap transcripció literal del que va dir, però el sentit és el que seguidament exposaré. I, per tant, tercer, el tema va sorgir perquè un periodista va dir al President que alguns Diputats del PSOE afirmaven que l'afer Flick havia estat provocat per ell.

El President va contestar que l'afer s'havia originat en una reunió de juristes alemanys de tendència socialista, en el curs d'una informació que els va donar un diputat alemany igualment socialista i que la presència, probablement no ben controlada, d'un periodista l'havia fet sortir a la llum pública. El President va afegir que tot això eren coses, evident, fora del seu abast i que, per tant, resultava ridícul voler-li atribuir cap mena d'intervenció. Va afegir que ell sempre havia estat contrari a la utilització del tema Flick amb voluntat de danyar la imatge de ningú, que creia que l'afer no tenia la importància que se li havia volgut donar, perquè sempre s'ha dit que les internacionals i les fundacions vinculades a elles tenien, com a un dels seus objectius, ajudar també econòmicament els partits afins, que únicament l'estil destructiu de persones i d'entitats que s'ha anat introduint en la política espanyola explica les reaccions del tot descollocades que s'han produït tant pel Govern com per l'oposició. Que aquest estil de «acoso y derribo» és negatiu i que acaba esquitxant i perjudicant tothom, que això ho confirma el que ha passat amb la Comissió parlamentària, l'objectiu de la qual era esbrinar la veritat, i, en canvi, ha donat lloc al fet següent : un partit havia decidit, i ho havia anunciat públicament, que anava a votar en un sentit i l'endemà, el seu representant va fer saber a la premsa que havia rebut una indicació ordenant-li que canviés el vot com a conseqüència d'un pacte polític. El President va considerar això correcte des del punt de vista dels interessos legítims de l'esmentat partit, però molt perjudicial per a la credibilitat d'una comissió parlamentària que tenia per objectiu investigar la veritat. El President va lamentar que es produïssin fets com aquest, que danyen el prestigi i la imatge de les institucions. I això és tot, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustríssim Diputat senyor Siurana, vol fer ús del dret de rèplica?

El Sr. SIURANA : Senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Conseller, home..., és satisfactori que contesti un notari, que és el que estava present allà, però, evidentment, no és el mateix la versió del notari que la del protagonista, i menys quan no es fa esment de tot el contingut de les declaracions, sinó d'una part d'aquestes declaracions. Jo crec que la premsa reflectia un contingut addicional superior a aquest resum que ha fet el Conseller Sanuy d'aquest tema. No obstant això, tenim la sort que el notari, en aquest cas, és més independent, perquè ell no és militant de Convergència, segons tinc entès, i, per tant, en això hi ha una credibilitat de notari. (*Remor de veus.*) No hi ha una voluntat de fer-ho des del punt de vista del partit, es veu.

Però ho fa més greu, això, perquè això vol dir que aquestes declaracions, en certa manera, les assumeix el Consell Executiu. Quan contesta un Conseller, vol dir que, d'alguna manera, les declaracions les feia com a President de la Generalitat i no com a home de partit, i m'ha fet gràcia, realment, la resposta

que l'ambaixada espanyola a Alemanya és territori espanyol. Evidentment! Però, això és com si diguéssim que la televisió —o la ràdio—, en un programa enregistrat a casa, ens fa unes declaracions en el domicili particular i no es fan a tots els mitjans d'informació generalitzats. Si convé, esmenta que una declaració en un petit edifici, no sigui, aquest edifici, el context d'un país com és Alemanya. (*Remor de veus.*)

Evidentment, no sé si els Diputats són conscients de la gravetat que hi ha en la desqualificació d'una comissió parlamentària per un home institucional. El President de la Generalitat s'ha cansat de dir —i és absolutament favorable, tal com ho entenem nosaltres— que les visites a l'exterior són d'un home que forma part de l'Estat, i així ho va manifestar en el discurs d'Aquisgrà i d'alguna manera és la filosofia de tota la seva presència a l'exterior, però, en aquest cas, descendeix del paper d'home d'Estat i entra en una resposta —en la meua manera d'entendre— de partit, desqualificant una institució de l'Estat; desqualificant la institució del Congrés; desqualificant una comissió investigadora del Congrés espanyol i que, d'alguna manera, si féssim el símil, amb aquella analogia que diu que les comissions sempre fan el cantó del partit del Govern, desqualificaria la possibilitat de qualsevol comissió que establíssim en aquest Parlament.

Els socialistes podem demanar la constitució d'una comissió que investigui, per exemple, una cooperativa de segon grau —que aquest matí ha sortit a la palestra, aquí, en aquesta tribuna—, i la impressió que tindriem llavors és que el partit del Govern podria manipular la versió que aquesta comissió portaria a terme. Seria discutir la validesa de les comissions parlamentàries i, per tant, discutir una peça essencial del que és el Parlament com a eina per aclarir les actuacions polítiques de tots els partits.

Jo crec que hem de ser conscients de la gravetat d'aquest tema, i que el President de la Generalitat estava obligat a explicar, aquí, al Parlament, el contingut d'aquestes declaracions i desmarcar-les del seu paper, de la visita com a President de la Generalitat. I dir clarament que, en aquell moment, ell es va sentir home d'un partit, secretari o president d'un partit, i va contestar com a president o com a líder d'aquest partit.

Jo tinc un dubte, i permeteu-me que l'expressi en aquest Parlament : aquest dubte és si aquestes declaracions haurien estat iguals si el membre de la Comissió del tema Flick hagués estat el senyor Miquel Roca o el meu bon amic Duran Lleida, el membre d'aquesta Comissió, perquè, en certa manera, desqualifica el paper del membre representant del partit dintre de la Comissió, i això crec que és greu. Jo voldria pensar que ha estat, bé, una falla, una expressió en boca calenta, en un moment d'un debat davant de la premsa, un moment d'unes qüestions plantejades per la premsa, i voldria pensar que no tornaran a reproduir coses que posen en perill les institucions de tot l'Estat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol fer ús del dret de rèplica? No? Bé.

Pregunta

a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament
sobre uns ajuts a l'escola per a deficients mentals
Verge de la Cinta, de Tortosa

Aleshores, podem passar a la pregunta següent, que és la que formula a l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament, sobre uns ajuts a l'Escola per a deficients mentals Verge de la Cinta, de Tortosa, l'Illustre Diputat senyor Josep Curto, del Grup Popular.

El senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Lamento, senyor Conseller, que s'hagi fet tan tard.

La quantitat que la junta de govern del Col·legi de deficients mentals Verge de la Cinta, de Tortosa, ha reclamat en diverses ocasions al Departament d'Ensenyament, és de 20 milions de pessetes, conformement amb la sol·licitud del 26 d'agost del 1982, que es va presentar en els Serveis Territorials d'Ensenyament a Tarragona, amb el número de registre d'entrada 11.672.

Senyor Conseller, ¿quan creu que es podrà fer efectiva aquesta quantitat de 20 milions de pessetes, destinada al Col·legi de Deficients Mentals Verge de la Cinta, de Tortosa?

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller de Sanitat té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb molt de gust, senyor Curto, intentaré respondre la seva pregunta. Efectivament, haig de palesar el fet que aquest centre va demanar subvenció per al pagament de les despeses de construcció del nou edifici i, per a aquest concepte, ha rebut 16.611.600 pessetes, que les va rebre de l'Institut Nacional de Educació Especial, abans dels traspassos dels serveis a la Generalitat, i 15 milions de pessetes del Fons d'Assistència Social de la Direcció General de Serveis Socials de la Generalitat.

Això significa que aquest centre ha rebut un total de 31.611.600 pessetes, quantitat que comporta un percentatge aproximat del 75% del cost total del pressupost inicial presentat. Aquest percentatge és el màxim subvencionable, d'acord amb la normativa vigent, raó per la qual, atenent igualment l'escassetat del crèdit, es va denegar la petició del centre, i va ser comunicada aquesta resolució als interessats en data 7 de desembre de 1983. És a dir, que nosaltres entenem que amb la quantitat que havien rebut, dels 31 milions i escaig que corresponien, aproximadament al 75% havien cobert la quantitat que se subvenciona, d'acord amb la normativa vigent.

Però, una informació més : aquest centre rep anualment una subvenció, en concepte de manteniment, per un valor de 16.100.000 pessetes. Espero haver contestat la pregunta del senyor Diputat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat vol replicar? Té la paraula per fer la rèplica en dos minuts i mig. Bé, pot allargar-se una mica més, perquè la pregunta l'ha formulada en poc temps.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies, senyor President. Senyor Conseller, jo li vull dir, amb tota sinceritat, que celebro que, en part, sigui desconegedor del tema que a continuació li plantejaré, perquè, el contrari, tenint en compte els fets que des-

prés li explicaré, m'hauria semblat una falta contra el que ha de ser el sentit rigorós de la conducta.

Totes aquestes quantitats i aquestes xifres que vostè m'ha portat, d'acord. Això, és una cosa. El que jo li plantejaré n'és una altra.

El mes de maig de 1983 —i permeti'm que li faci una mica d'història— va ser una data molt important per al Col·legi de deficients mentals Verge de la Cinta, de Tortosa, perquè a principis d'aquell mes de maig de 1983, va visitar Tortosa el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Pujol, per complir dues funcions que des del meu punt de vista les entenc legítimes i compatibles : en primer lloc, donar suport a la candidatura de Convergència i Unió a les eleccions municipals i, en segon terme, inaugurar, encara que no estava acabat, el Col·legi o centre de deficients mentals Verge de la Cinta, que avui empara joves de les comarques del Baix Ebre i del Montsià.

I he volgut fer menció, senyor Conseller, de la importància d'aquesta data i d'aquesta visita, perquè el Cap del Servei d'Educació Especial, senyor Jarque, que acompanyava el Molt Honorable senyor President de la Generalitat, es va comprometre públicament a enviar 20 milions de pessetes i, «Per tant», els va dir, «ja podeu tirar endavant les obres d'acabament del col·legi». I fixi-s'hi bé, senyor Conseller. En virtut d'aquestes manifestacions que fa fer el Cap del Servei, els cooperativistes —que no són uns altres que els pares dels alumnes— van sol·licitar uns crèdits bancaris, amb la confiança dels 20 milions de pessetes, per fer cara a les pòlisses bancàries al seu venciment.

I quan arribà al meu coneixement aquest problema, per mimetisme, senyor Conseller, he fet el mateix que va fer el senyor Jarque; també m'he compromès a afirmar que aquests 20 milions de pessetes arribaran molt prompte a Tortosa, i, a més, de manera ràpida i urgent, perquè em sembla que tots

dos coincidirem que, primer, la supervivència d'un col·legi amb 140 deficients mentals és tema prioritari, senyor Conseller, a l'hora de distribuir les partides que el seu Departament té consignades, i, en segon terme —segon punt—, fer, per la meua part, qualsevol manifestació quant a les paraules del senyor Jarque seria posar en dubte la credibilitat del Departament d'Ensenyament, seria desautoritzar tot un Cap de Servei i seria, també, posar en dubte la responsabilitat que partits polítics i institucions tenim davant problemes que, com aquest, ja assoleixen magnituds de certa importància.

Jo seré portador, senyor Conseller, de la seva contestació, però em sembla que, a pesar d'aquests dos anys, jo espero que amb aquesta pregunta oral i la consegüent resposta, s'acabi aquí aquest tema, amb la confiança que li sabrà dispensar l'atenció que mereix.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller vol intervenir per replicar?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, jo no em puc comprometre, evidentment, a cap altra cosa —que crec que és la meua obligació— que comprovar els fets que m'acaba d'anunciar, i esbrinar, amb més amplitud de referències, el que el senyor Diputat m'acaba de dir. Però, jo no em puc comprometre a cap altra cosa que aquesta; del que pot tenir la seguretat és que, el que m'ha dit, jo ho comprovaré i, en tot cas, li ho comunicaré.

El Sr. PRESIDENT : Bé, amb això hem acabat l'ordre del dia d'avui.

Moltes gràcies als Diputats, sobretot als qui s'han quedat heroïcament aquí fins a l'últim moment, i s'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de deu de la nit i tretze minuts.)